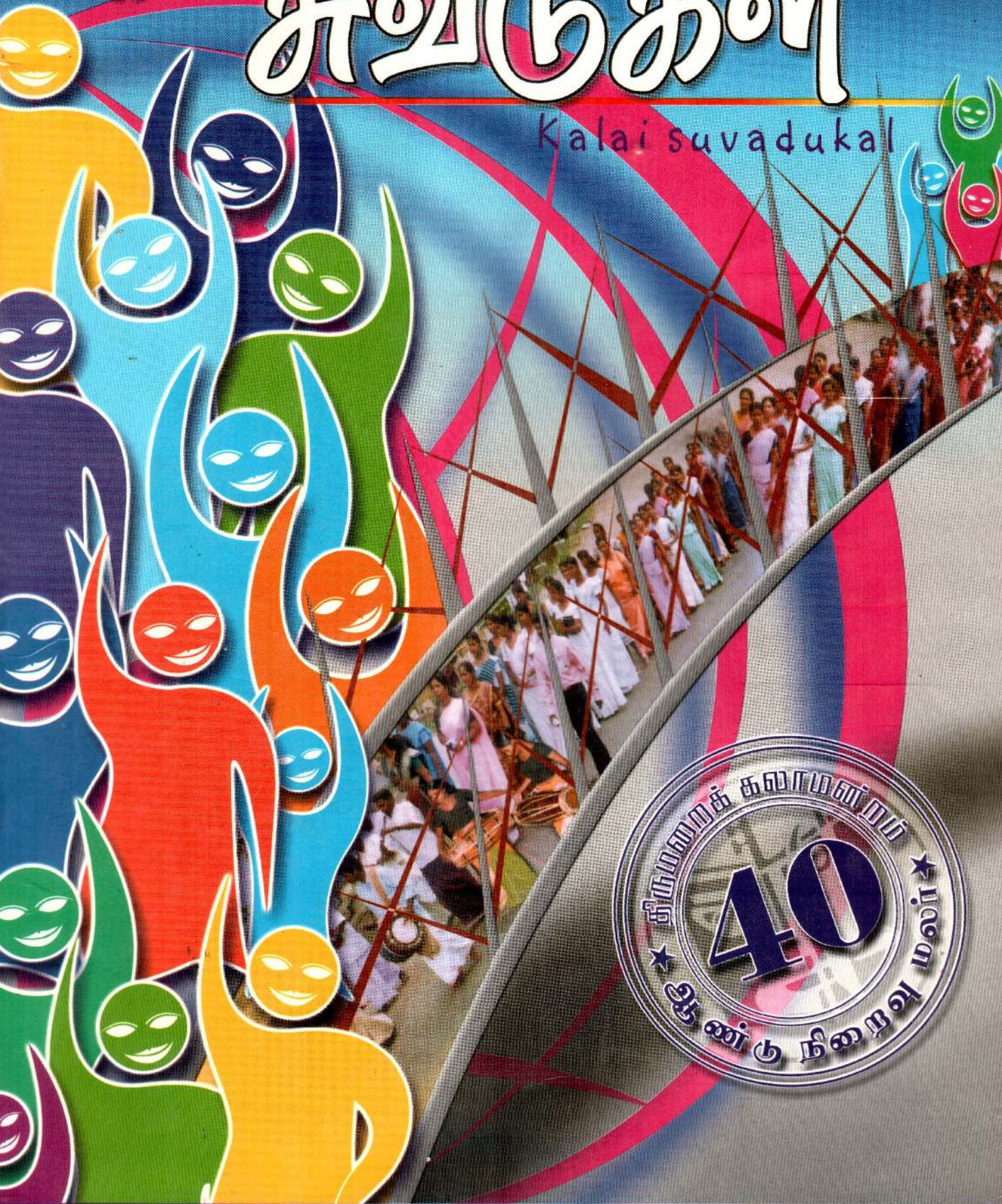

கலை

கலாசூகல்

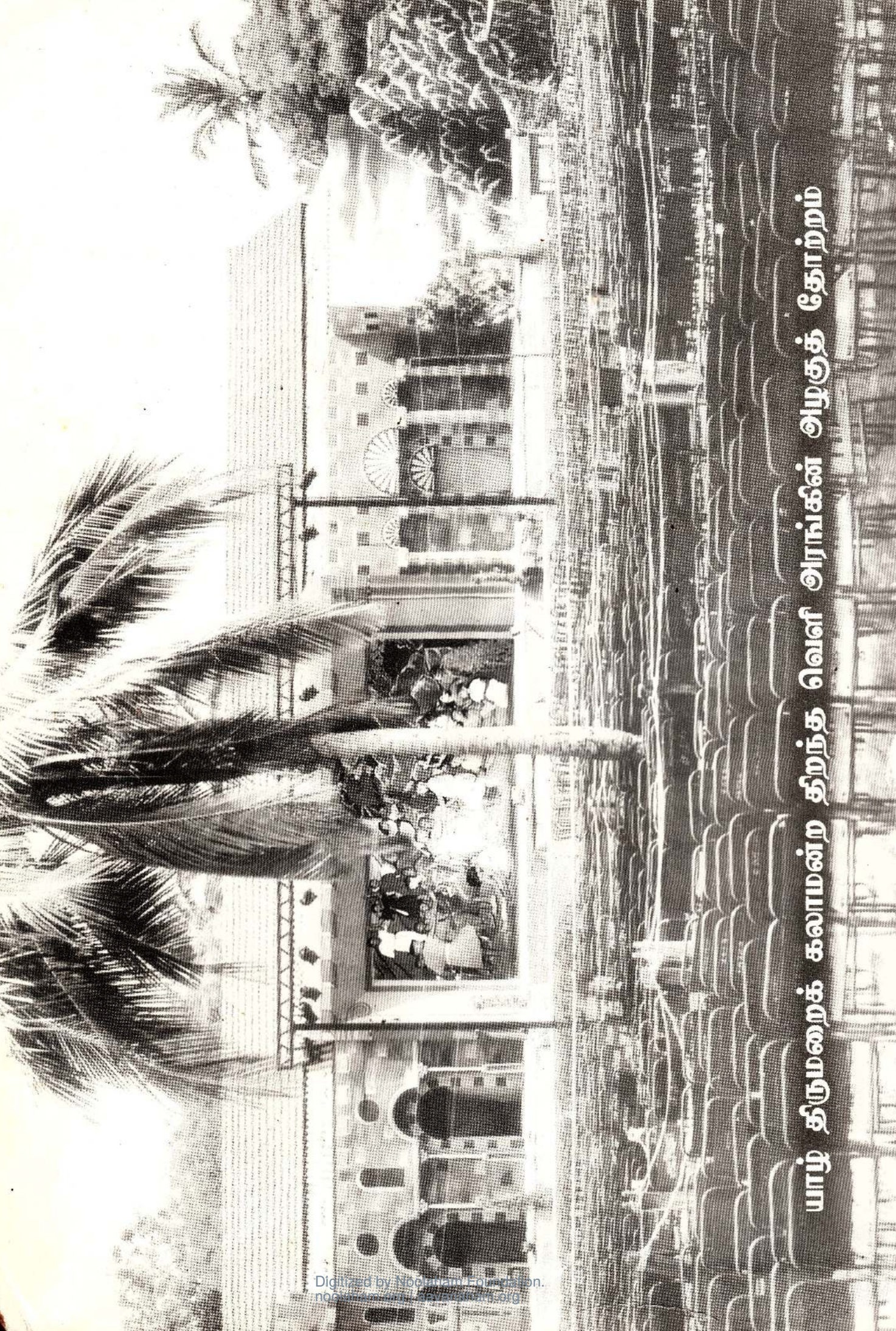
Kalai suvadukal

திருமறைக் கலாமன்றம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | eelavaham.org

யாழ் திருமறைக் கலாமன்ற திறந்த வெளி அரங்கின் அழகுத் தோற்றம்

கலை சுருகல்

1965 - 2005

திருமறைக் கலாமன்ற
40 ஆண்டு நினைவு மலர்

மலர்க் குழுவினர்

பி.எஸ். அல்பிரட்
கொ.ராஜன்
எவ்.சொலமன்ரைன்
எ.லத்தீஸ் லாஸ்
அ.குயின்ஜான்சி
அ.ஜெனோவா
எவ்.லிசானி

2ஸ்னோ....

- 40
- வாழ்த்துச் செய்தி (Sunera)
- நாற்பதாண்டு கால நகர்வின் கவடுகளில் நின்று.....
- - மதத்தில் இருந்து மானிடம் நோக்கிய யாத்திரை -
(ஒரு வரலாற்றுத் தகவல் கண்ணோட்டம்)
- விழிகளை அகல வைத்த அசோகா
- யுத்தத்திற்கு சவால்விடும் சமாதானச் செயற்பாடுகள்...
- திருமறைக் கலாமன்றம் ஒரு பார்வை
- யாழ் நகரில் மனமே
- எமது மேடையில் ஸ்பாட்டக்கஸ்
- திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைஞர்கள் கௌரவிப்பு
- பல்லினக் கலைஞர்கள் சங்கமித்த சமாதானச் கலைச் சங்கமம்
- திருமறைக் கலாமன்ற சமாதான முன்னெடுப்புக்களில் ...
எழுத்தாளர்களும் -கலைஞர்களும்
- திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைத்தூது இன்புரிந்துணர்வுக்கு அடித்தளமிட்ட
“கலைப்பாலம்” நிகழ்வுகள்
- திருமறைக் கலாமன்றத்தின் புதுயுகம் நோக்கிய... கலைப்பயணம்
- யாழில் மூவினங்களும் கலந்த விழா
- திருமறைக் கலாமன்ற வடலிக்குத்தர் கலைக்குழுவின்
(ஓர் ஐரோப்பிய கலைப்பயணம்)
- உலகத் தமிழ்க் கலைஞர்களை ஒன்றிணைக்கும்
திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைப்பணி
- கலைப்பாலம் - இனங்களின் இடைப்பாலம்
- மும்மொழிக் கலைஞர்களின் பங்கேற்புடன் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் (“பூம் பூம்”)
- திருமறைக் கலாமன்றச் சிறுவரின் தென்னிலங்கைச் சுற்றுலா
- திருமறைக் கலாமன்ற மகளிர் அணி!
- மட்டுநகரில் எழுத்தாளர் கலைஞர் மாநாடு
- தமிழ்க் கலைஞருக்கு உயிருடனும் திருமறைக் கலாமன்றம்
- 40 வருட பூர்த்தியைக் கொண்டாடும் திருமறைக்கலாமன்றம்
- சிறுவர் உலகம் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சிறுவர் பாசறை
- கடல் வரைந்த ஓவியம்
- திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கில் நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, இசைநாடகம்
- பாராட்டும் நன்றியும்

நாற்பது ஆண்டுகள்! உலகில் எத்தனை எத்தனை மாற்றங்கள்! இலங்கை வரலாற்றில் எத்தனை எத்தனை போராட்டங்கள்! அறுபத்தைந்திலிருந்து காலத்தின் தேவைகளை உள்வாங்கி மேடு பள்ளங்கள், காடு கரம்பைகள், சுழி குறாவனிகள் பலவற்றையும் தாண்டி இன்னும் உலா வந்துகொண்டிருக்கின்றது திருமறைக்கலாமன்றம்.

எண்பதுகளின் இறுதிவரை யாழ்நகரில் மட்டும் செயற்பட்ட இவ்வமைப்பு, இன்று நாடளாவிய வகையில் வடக்கிலும், தெற்கிலும், கிழக்கிலும், மேற்கிலும், நிலம், மொழி, சமயம், இனம் என்ற வட்டங்களைக்கடந்து கட்டுப்பாடுகளும் கட்டுக்கோப்பிடனும் இயங்குகிறது. கலைவழி இறைபணியென சமூகப்பணி செய்யும் இலட்சிய நோக்கினைக் கொண்டு தியாகத்துடன் இணைந்த அர்ப்பணத்துடன் செயற்பட்டு வருகின்றது.

நாற்பது ஆண்டுகளிலும் திருமறைக் கலாமன்றம் அரும்பெரும் சாதனைகள் பலவற்றை நிலைநாட்டியுள்ளது. அவைகளைப் பட்டியலிடுவது மிகவும் கடினம். இருந்தும் ஒரு சில குறிப்புக்களை சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானது.

நமது நாட்டில் வாழ்ந்த, இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு கலைஞர்கள், வேற்றுமைகள் பாகுபாடுகள் பாராட்டப்படாது இனங்காணப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். கலைஞர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வாழும்பொழுதே போற்றப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை உறுதியாக கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது.

கலைஞன் வாழ்வு எப்படியும் இருக்கலாம் என்பதனை மாற்றி, இப்படி வாழ்ந்தால் மட்டும் தன்மானப் பெருமிதத்துடனும் சுயமரியாதையுடனும் சமூக மதிப்பைப் பெற்று அதன் வாழ்வைச் சீரமைத்துச் செம்மைப்படுத்தும் தகுதியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற கொள்கைக்கு இணங்க கட்டுப்பாடு நிறைந்த அறநெறிக்குள் தனது கலைஞர்களை வளர்க்க தீவிர முயற்சிகளை எடுத்துள்ளது. பலன்களும் கண்டுள்ளது.

கலைஞர்கள், வேற்றுமைகள் பாகுபாடுகள் பாராட்டப்படாது தங்கள் ஆற்றல்களையும், திறமைகளையும் வெளிக்கொணரவும், அவைகளை வளர்த்து மனநிறைவையும் பலரின் பாராட்டுகளையும் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ வழிவகுத்துக்கொடுத்துள்ளது.

அனைத்துக் கலை நிறுவனங்களும் நிலை குலைந்து செயலிழந்து இருந்த போர்க்காலத்தில் முதலாக தனது உச்ச செயற்பாடுகளில்- கருத்தரங்குகள், கலைவிழாக்கள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், நூல் வெளியீடுகள் போன்றவைகளில்- தீவிரமாக ஈடுபட்டு, கலைகளைத் துயர் துடைத்து ஒத்தணம் பிடிக்கும் கருவிகளாக பயன்படுத்தியிருந்தது.

அவனின்றி அணுவும் அசையாது என்ற நம்பிக்கையில் ஊறியது இம்மன்றம். அவனது அருள் உந்துசக்தியாக அமைந்து அவனது திருவுளம் அதனை இயங்கத் தூண்டுமட்டும், இன்று நான்காவதும் ஐந்தாவதும் தலைமுறைமீனரை கொண்டுள்ள இம்மன்றம், தனது பணியை ஏதோ ஒரு வகையில் நிறைவேற்றிக்கொண்டே இருக்கும்.

இதனுடைய பன்முகப்பணிகளும், செயற்பாடுகளும் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாடு நீண்டகாலமாக நிலவி வருகின்றது. இதை நிவர்த்தி செய்ய சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அம்முயற்சிகளுள் ஒன்றுதான் கலைச்சுவடுகள். இது திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஒரு சில தளங்களையாவது மேலோட்டமாக சுட்டிக்காட்டும் என நம்புகின்றோம்.

நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்

இயக்குனர்
திருமறைக் கலாமன்றம்

SUNERA

Foundation

Approved Charity

Chairperson - Sunethra Bandaranaike Trustees - Varuna Basnayake . Ajita De Costa . Vijaya Malalasekera
James Mather . Rohan Ponniah . Ravindra Randeniya . Lalith Weeratunga . Javid Yusuf

12 July 2005

Fr. N.M. Saveri
Centre For Performing Arts
19 Milagiriya Avenue
Colombo 04

Dear Father Saveri,

I take this opportunity on behalf of all at Sunera, to congratulate you and the CPA for the good work done throughout the years. Your hard work and commitment has surely paid off in the lives of many needy young people.

And to you Father Saveri, as you commemorate this liturgical milestone in your life, I wish you many more years of blessing in your service.

Yours sincerely

Sunethra Bandaranaike
CHAIRPERSON

39 1/1 Elibank Road, Colombo 5, Sri Lanka
Tel: 9411 2504043, 2504041 Fax: 9411 2504015 Email: sunera@slnet.lk, sunera1@slnet.lk
Website: www.sunerafoundation.org

நாற்பதாண்டு கால நகர்வின்

சுவடுகளில் நின்று.....

1965இல் உரும்பிராய் என்ற கிராமத்தில் புனித மிக்கேல் ஆலய பங்குத்தளத்தில் “திருமறைக்கலாமன்றம்” என்ற நாமத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இன்று மிகப்பெரிய கலாச்சார மையமாக கடந்த நாற்பதாண்டு காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட நிறுவனத்தின் வரலாற்று சுவடுகளில் நின்று, அது நடந்து வந்த நீண்ட பெரும் பயணத்தின் அனுபவப் பதிவுகளை அசைபோட முற்படுகின்றேன்.

1962 இல் நீ. மரியசேவியர் என்ற குருத்துவக் கலைஞனின் உருவாக்கம், இந்தக்கலை நிறுவனத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் காரணமாகியது. இளம்வயதில் குருத்துவம் புகுந்து துறவறம் தரித்துக்கொண்டவர். செயல்வீரனாய் பங்குத்தளங்களில் புகுந்தார். கலையை தன் கருவியாய் கொண்டு, மனிதத்துவத்தை முகமாய் அணிந்து முழுமூச்சாய் பணி தொடர்ந்தவர். சீர்திருத்தவாதியாய், சிந்தனையாளனாய், ஆத்மீக நோமையில் நின்று பணி தொடர்ந்தவர். அவரது பணிகண்டும், பேராண்மை கண்டும், செயல்வீரம் கண்டும் அணி அணியாய் சேர்ந்தனர் இளைஞர்கள் பலர். திருமறையின் கருவறையில் “பாடுகளின் நாடகம்” (passion play) என்ற அரங்க கலை இயக்கத்தில் இணைந்தோர் ஒரு இயக்கமாகவே மாறினர். திருமறைக்கலாமன்றம் அதன் நாமமாகியது.

மன்னார், உரும்பிராய், நாரந்தனை, குருநகர், அச்சவேலி, கிளிநொச்சி என நகர்ந்த மரியசேவியர் அடிகளின் பங்குத்தளங்களோடு அவரது பணிகளும் நகர்ந்தன. இணைந்த இளைஞரும் நகர்ந்தனர். நிதிவளமில்லை அன்று. அர்ப்பணமும், தியாகமும் நிறைந்த மனிதவளம் இருந்தது. அந்த வளத்தில் திருமறையின் பொதுமைக்குள் பல சாதனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கல்வாரியில் கடவுள், கோயில் கண்ட கொலை, மூவேந்தர், அருளும் இருளும்.... என பல ஆற்றுகைகள் அந்த முதல் தசாப்தத்தில் அரங்கேறின. அந்த நகர்வுக்கு சிகரம் வைத்த நிகழ்வாக கோட்டை பெருமதில் பின்னணியில் “அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம்” என்ற பெரும் படைப்பு அரங்கேறி சாதனை படைத்தது. அதுமட்டுமன்றி ஈழத்தில் இருந்து இந்தியா சென்ற முதல் கலைக்குழுவாக திருச்சி தேவர் மண்டபத்தில் “களங்கம்” நாடகம் நிகழ்த்தி சாதனைபடைத்தது.

இரண்டாவது தசாப்தத்தில் ஐரோப்பிய நாடகங்களில் பட்டமேற்படிப்புக்களைத் தொடர்ந்து இரண்டு கலாநிதிப் படிப்புக்களையும் முடித்து கல்வி அழகோடு மரியசேவியர் அடிகள் உருவாக்கம் பெற்ற காலத்தில் கலை இயக்கமும் விடாது தொடரப்பட்டது. இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் “பலிக்களம்” நாடகம் மேடையேறியது. ஈழத்தின் முதல் V.I.O. திரைப்படமாக “பலிக்களம்” பதிவாகியது. காட்டிக்கொடுத்தவன், சாவைவென்ற சத்தியன்.... என பல கலைப்படைப்புக்கள் 2வது தசாப்தத்தில் நிறைவேறின.

மூன்றாவது தசாப்தம் “திருமறைக்கலாமன்றத்தின்” பொற்காலம் என்று கூறப்படும் அளவுக்கு புத்தொளியுடன் புலர்ந்தது. திருமறையின் பொதுமையில் நின்று பரந்துபட்ட தமிழ்க் கலாச்சாரமென்ற பொதுமைக்குள் மன்றம் காலடி எடுத்து வைத்தது. Centre For Performing Arts என்ற புதிய ஆங்கில நாமத்தையும் தரித்துக்கொண்டு யாழ் மண்ணில் நிரந்தரமான இல்லிடத்தை தேடிக்கொண்டு தன் செயல்களத்தை அதிகரித்தது. இளையோரை உருவாக்கும் கவின்கலைகள் பயிலகம், நடனப் பயிலகம், சிறுவர்கலைக்கூடம்,... என்று பயில்களங்களை உருவாக்கியதுடன் நாட்டுக்கூத்து, இசைநாடகம், இலக்கியம், நவீன நாடகம் என்றெல்லாம் 34 பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டு தீவிர செயல் இயக்கமாய் பணிகள் விரிந்தன. 25க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் இந்த தசாப்தத்தில் மேடையேறின. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கிளிநொச்சி,

கொழும்பு, திருகோணமலை, வவுனியா... என பணித்தளங்கள் விரிந்தன. போரிலும், இடரிலும் கலைப்பணியால் சமூகத்தின் துயர் துடைக்கும் நிறுவனமாய் திருமறைக்கலாமன்றம் எழுந்து நின்றது.

இதன் நான்காவது தசாப்தம் மற்றொரு மறுமலர்ச்சியின் தசாப்தமாய் விரிந்தது. மன்றத்தின் பண்ணையில் உருவானோர் பணிகளை ஏற்றல், தமிழ்ப்பண்பாட்டு பொதுமையில் நின்று தேசமெனும் பொதுமைக்குள் இனம், மதம், மொழி, பிரதேசம் என்ற எல்லை கடந்து செயல்புரியும் அரச சார்பற்ற செயல் இயக்கமாக மன்றம் மாறியது. ஆழ வேரூன்றி அகலக் கால்பதித்த வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு என 16 மாவட்டங்களில் 20 செயற்களங்களில் இன, மத, மொழி வேறுபாடற்று செயற்படும் அரச சார்பற்ற அமைப்பாக மாறியது. நாடு கடந்து 12 கலைப்பயணங்களை பிற நாடுகளில் மேற்கொண்டது. பல அரங்க ஆற்றுகைகள் வெளியீடுகள் களப்பிற்சிகள் கலைப்பயணங்கள் ... என்று இடையறாது இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் இயக்கமாக மாறிநிற்பதுடன் பலநூறு இதயங்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு முழுமைப்பட்டு நிற்கின்றது.

கடந்துவிட்ட இந்த நான்கு தசாப்தத்தின் வளர்ச்சிப் படிகளிலும் தன்னைத் தவமாக்கி வாழ்வைக் கரைத்துக்கொண்ட மரிய சேவியர் அடிகளின் பெரும் உழைப்புடன் பலநூறு கலைஞர்களின் அர்ப்பணம் மிக்க சேவையின் வியர்வைத்துளிகளும் கலந்துள்ளன. கடந்த காலத்தின் வெற்றிகள் சாதனைகளின் பின்னால் உதிர்கொண்ட சவால்கள் சந்தித்த கல்லெறிகள், காழ்ப்புணர்வின் கால் பதித்தல்கள், வரலாற்று இருட்டடிப்புக்கள் ஏராளம். இவை அனைத்துக்கும் முகம் கொடுத்து இந்த இயக்கம் நகர்ந்திருக்கின்றதென்றால் அதற்கு தெளிவான கொள்கையும் தூய்மையான எண்ணங்களும், விடாமுயற்சியும், அர்ப்பணிப்பும் தியாகங்களும் நிறைந்த தலைமைத்துவமும் அதனோடிணைந்த கலைத் தொடர்களின் செயல் வீச்சுமே ஆகும். இந்த சுவடுகளின் அடித்தளம் கல்மேல் கட்டப்பட்டிருப்பதால் தொடர்ந்தும் பல சுவடுகளில் அது நடந்து செல்லுமென்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

பிரதி இயக்குனர்

திருமறைக்கலாமன்றம்.

எமது கலைஞர்களின்

வெளிநாட்டுக் கலைப்பயணங்கள்....

- * இந்தியக் கலைப்பயணம் - 1973
- * ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் (வடலிக் கூத்தர் 1997)
- * ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் (சாந்தி 1999)
- * ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் (யாதும் ஊரே 1999)
- * ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் (வடலிக் கூத்தர் 1998)
- * சுவீற்சலாந்து கலைப்பயணம் (வன்னி நிகேதனம் 2000)
- * அவுஸ்திரேலிய கலைப்பயணம் (ஒளியே வருக 2000)
- * சமாதான கலைப்பயணம் (சுவிஸ் 2001)
- * ஐ.நா.கூட்டத்தொடரில் கலை நிகழ்ச்சி 2002
- * சமாதானப் பயணம் சுவில் (சலோம் 2002)
- * சமாதானப் பயணம் ஐரோப்பா (தொம்மி தெய் நர்த்தனர் 2003)
- * றங்க கலா நாட்டார் நடனக் குழு - போலன்ட் 2004
- * ஐரோப்பா வட அமெரிக்கா (புது யுகம் நோக்கி 2004)
- (சமாதான யாத்திரை)
- * றங்க கலா நாட்டார் நடன குழு (தாய்வான் 2005)

ஈமது இயக்குனருக்கு கத்தோலிக்க ஊடக விருது

உலகத் தொடர்பாடல் தினம் 2004 இல்
திருமறைக்கலாமன்ற
இயக்குனர் அருட் திரு நீ.மரிய சேவியர்
அடிகளார் அவர்களுடைய
எழுத்துலக சேவையை உறுதிப்படுத்தி
கத்தோலிக்க ஊடக விருது
வழங்கப்பட்டது . அவர் குருவாக நியமனம்
பெற்ற 1962இல் இருந்து இன்றுவரை அவர்
திருமறைக் கலாமன்றத்தினுடாக
சமூகத்திற்கு ஆற்றிய எழுத்துலக
சேவையை பாராட்டியே இவ் விருது
வழங்கப்பட்டது.

திருமறைக் கலாமன்ற

கொடி உடரல்

2002ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தொடர்ந்து 2004 வரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொடர்ந்து
நாம் எமது கொடிவாரத்தை பிரகடனப் படுத்தி “நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்,
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர், அதுவும் அற்றவர் ஆதரவு தாரீர் ” என்று
வேண்டுகோள் விடுத்தோம்.

எமக்கு அமோக ஆதரவு கிடைத்தது. நன்றியுடன் மீண்டும் இவ்வருடம் உங்களை
நாடவுள்ளோம்.

- மன்ற நிர்வாகம் -

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகச் செயற்பாடுகள்

~ மதத்தில் இருந்து மானிடம் நோக்கிய மாத்திரை~ ஒரு வரலாற்றுத் தகவல் கண்ணோட்டம்

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையின் வடபுலத்தில் இருந்து கலைகளை வளர்க்கும் நிறுவனம் திருமறைக் கலாமன்றம். 90 களில் சமகால யுத்த சூழ்நிலைகளிலும் தனது கலைச் செயற்பாடுகளை தீவிரமாக்கி முன்னெடுத்து வருகின்றது.

நாடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் குறித்த ஒருவகை மோடிக்குள் கட்டுண்டு கிடக்காமல் பல்வகை மோடித் தன்மையுடைய நாடகங்களையும் அரங்கேற்றி வருகின்றது. சமயம், இலக்கியம் என்ற நாடகக் கருக்களில் இருந்து 90 களில் அரசியல் பிரச்சினைகள், சமூகப் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை கையாண்டு பேசத்தொடங்கியமை திருமறைக் கலாமன்ற வளர்ச்சியில் ஒரு பாய்ச்சலாக அமைந்துள்ளது.

இம்மன்றம் 90களிலிருந்து பின்வரும் வகை மோடி நாடகங்களை அதிகம் அளிக்கை செய்து வருகிறது.

01. திருப்பாடுகளின் நாடகம்
02. நாட்டுக் கூத்து
03. இசை நாடகம்
04. இலக்கிய நாடகம்
05. வரலாற்று நாடகம்
06. சமூக நவீன நாடகம்
07. நடன நாடகம்
08. சிறுவர் நாடகம்
09. தெருவெளி அரங்கு
10. தனியாள் அரங்கு

இவற்றுடன் நாடகம் சம்பந்தமான, நாடக அரங்கியல் வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய செயற்பாடுகளாக பின்வருவனவற்றை நடாத்தி வருகிறது.

01. நாடகப் பயிலகம்
02. சிறுவர் கலைக்கூடம்
03. நாடகக் களப் பயிற்சிகள்
04. நாடகக் கருத்தரங்குகள்
05. நாட்டுக்கூத்துப் போட்டிகள்
06. அரங்கியற் கண்காட்சி
07. நாடக நூல்கள் வெளியீடு
08. நாடக சஞ்சிகை வெளியீடு
09. வெளிநாட்டு நாடகப் பயணம்
10. சிங்கள தமிழ் நாடகக் கலைப் பால முயற்சி

திருப்பாடுகளின் நாடகங்கள் – (Passion Play)

திருப்பாடுகளின் நாடகங்கள் யேசுவின் பாடுகள், துன்பம், அவர் எதிர்கொண்ட சவால்கள், அவரின் புரட்சி, தியாகம் போன்றவற்றை சமகால போர் வாழ்வு, அதன் அவலங்கள் என்பன வெளிப்படும் வண்ணம் பிரதியாக்ககம் செய்து நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றியமை இந்நாடகங்களின் மத ரீதியான முக்கியத்துவத்திலிருந்து தமிழ் சமூக ரீதியான, ஒடுக்கப்படும் மக்கள் சார்பான குரலாகி முக்கியம் பெற்றன. இந்தவகையில், கல்வாரிக் கலம்பகம் (1994) ஒரு பிரதான திருப்புமுனையாக அதன் அளிக்கை முறை உத்திகளால் கணிப்புப் பெற்றது.

பரணி, உலா, கலம்பக வடிவில் சிலுவை உலா (1991), கல்வாரிப் பரணி (1992), கல்வாரிக் கலம்பகம் 1994 என்பன எழுதப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டன. நூறு அடிவரைமீளான அகல மேடையில் பல்வேறு கவர்ச்சி மிக்க காட்சிக் களங்கள் அமைத்து, நூற்றுக் கணக்கான நடிகர்களையும், அரங்கக் கலைஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து, புதிய உத்திகள், குறியீடுகள் என்பனவற்றுடன் ஒளியூட்டல், இசையமைப்பு, இனிய பாடல்கள் கவர்ச்சியான வேட உடைகள் போன்ற அரங்க மூலகங்களின் விரியத்துடன் பிரமாண்டமான தயாரிப்பாக வெளிப்பட்டன. சடங்குத் தன்மையில் இருந்து விடுபட்டு, நாடகத்துக்குரிய கலைத்துவ அழகியலுடன் மக்களின் மனதில் எளிதில் தொற்றிக் கொண்டன.

பெரும்பாலான திருப்பாடுகளின் நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தியவர் மன்ற இயக்குனர் அருட்திரு. மரிய சேவியர் அடிகளாவார். ஜே. ஜோன்சன் ராஜ்குமாரும் “குருதி கழுவிய குவலயம்” (1999) “கல்வாரி யாகம் (2002)” என்பனவற்றை எழுதி நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து

கிறிஸ்தவர்கள் நாட்டுக்கூத்தில் தென்மோடி கூத்து மரபையே தமது மதப் பிரச்சினைக்காக கையாண்டு வந்தமை அறிந்த விடயம். இதில் ஆடல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு, இனிய இசைப் பாடல்களுக்கே முன்னர் முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். 90களில் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் ஆடல்களையும் சேர்த்து கூத்து என்பதன் முழு அர்த்தத்துடன் ஆடத் தொடங்கினர்.

நேரச் சுருக்கமும், ஆடம்பரக் கவர்ச்சியும், நவீன ஒலி, ஒளி நுட்பங்களும், நடிகர்களின் அரங்கப் பண்பு மிக்க அசைவுகளுடனும் படச்சட்டமேடையில் இக்கூத்துகள் அரங்கேற்றப்பட்டன.

இங்கு மேடையேறிய கூத்துக்களை பின்வருமாறு பாகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

1. கிறிஸ்தவ கதை தொடர்பானவை
2. இந்து இதிகாசக் கதை தொடர்பானவை
3. இலக்கிய, வரலாற்றுக் கதை தொடர்பானவை.

கிறிஸ்தவ கதை தொடர்பான நாட்டுக்கூத்துகளை பின்வரும் வகைப்பாட்டுடன் நோக்கலாம்.

1. பழைய பிரதிக் கூத்துகள்
2. புதிய பிரதிக் கூத்துகள்
3. பரிட்சார்த்தக் கூத்துகள்

தேவசகாயம்பிள்ளை (1995) போன்ற தொன்மையான கூத்துக்கள் பழமை மாறப் பண்புடன் மேடையேறின. புதிய பிரதிக் கூத்துகளில் கிறிஸ்தவம் சார்ந்த ஐந்து பிரதிகள் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளன. “நீ ஒரு பாறை” (1990) கூத்து, புதிய ஆடல் கண்டுபிடிப்புகளுடனும், அரங்க நெறிமுறைகளோடும் ஆடப்பட்டு தென்மோடி கிறிஸ்தவ கூத்து மரபில் ஒரு பாய்ச்சலாக அமைந்தது.

அ. பாலதாஸ் எழுதிய “இடமில்லை” (1991-1996) என்னும் கிறிஸ்தவக் கூத்து கிறிஸ்துவின் பிறப்புக் காலத்தில் அவரின் தாய், தந்தையர் அனாதரவாய் அலைந்து கிறிஸ்து பிறக்க இடமின்றி திரிந்தமையை சமகால இடப்பெயர்வு, அகதிவாழ்வுடன் தொடர்புபடுத்திய வெளிப்பாடாகி சமூகப் பெறுமானம் மிக்கதாக அமைந்தது.

ம. ஜேசுதாசன் எழுதிய 'ஏரோதன்' (1996) கூத்து, தென்மோடி கூத்து மரபுடன் இசை நாடகம், சிந்து நடைக்கூத்து போன்ற பாரம்பரிய நாடகங்களின் இணைப்புடன், புதிய நுட்பங்கள், புதிய இசைக் கருவிகள், காட்சி விதானிப்புக்களுடன் புறஜெகர் பாவனையும் சேர்ந்த ஒரு பரீட்சார்த்த கூத்தாக அமைந்தது.

யே. ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் 'ஏகலைவன்' (2001) கூத்து புதிய வியாக்கியானத்துடன் பல இடங்களில் ஆடப்பட்டது

சாம்பிரதீபன் எழுதிய 'சோழன் மகன்' (1999) என்ற கூத்து நாட்டின் மனுநீதி பிழைத்ததால் ஏற்பட்ட அவலத்தை இன்றைய சூழலுடன் ஒப்பிட்டு ஆடப்பட்டது.

திருமறைக் கலாமன்றக் கூத்துகளின் அறிக்கையில் பின்வரும் விடயங்கள் கவனத்துக்குரியவை.

1. பழமை மாறாப் பண்பு
2. பிறநாடக ஆடல் பாடல் இணைப்பு
3. புதிய உத்திகள் பயன்பாடு
4. புதிய ஆடல்கள் கண்டுபிடித்து சேர்த்தல்.

இசை நாடகங்கள்

இசை நாடகங்கள் ஏற்கனவே உள்ள பிரதிகள் நேர்ச் சுருக்கத்துடன் ஆடப்பட்டதுடன் புதிய இசை நாடகங்களும் எழுதி ஆடப்பட்டமை சிறப்பான அம்சமாகும். 90 களின் பின் 10 இசை நாடகங்கள் அரங்கேறியுள்ளன. திருமறைக் கலாமன்ற இசை நாடகங்கள் மூன்று நிலைப்பட்டவையாய் அமைந்தன.

1. இந்து சமயக் கதை சார்ந்தவை
2. கிறிஸ்தவ சமயக் கதை சார்ந்தவை
3. காப்பியக் கதை சார்ந்தவை

அருட்திரு. மரியசேவியர் அவர்களால் ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் மூன்று, புதிய இசை நாடகங்களாக எழுதி நெறிப்படுத்தப்பட்டன. அவை 'சிந்தாமணி' (1992) 'வளையாபதி' (1992), 'குண்டலகேசி' (1993) என்பனவாகும்.

இசை நாடகங்களில் பிரதான நடிகராகவும், நெறியாளராகவும் இருந்து, தயாரிப்பு உதவிகளையும் ம. தைரியநாதன் என்ற இக்காலச் சிறந்த இசைநாடகக் கலைஞர் வழங்கி பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

இசை நாடகங்களில் 'சத்திய சோதனை' (2001) என்ற இசைநாடகம் விவிலிய அவலச் சுவை கதையொன்று ம.ஜேசுதாசனால் எழுதி நெறிப்படுத்தப்பட்டது. தமிழில் இசை நாடகங்களிலும் மேற்கத்தைய அவலச் சுவை மரபு புதிதாக இணைந்து கொள்வது ஒரு புதிய வளர்ச்சிப் போக்காகும்.

வெளிமிடங்களிலும், கோயில்களிலும், இரவிரவாக ஆடப்பட்டு, 1983 இன் பின் இராணுவக் கெடுபிடிகளால் அருகிவிட்ட இசைநாடகங்களையும், நாட்டுக்கூத்துக்களையும் 90 களில் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்ச்சிப் பாதைக்குக் கொண்டு சென்ற பெருமைமிக்க பணி திருமறைக் கலாமன்றத்துக்குரியதாகும்.

நவீன நாடகங்கள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நவீன நாடகங்கள் ஆறு பிரிவுகளாக நோக்கத்தக்கன.

1. சமூக நாடகம்
2. வார்த்தைகளற்ற நாடகம்
3. தெருவெளி அரங்கு
4. சிறுவர் நாடகம்
5. இலக்கிய நாடகம்
6. வரலாற்று நாடகம்

எமது சமூகப் பிரச்சினைகள் சார்ந்த நவீன மோடியுற்ற நாடகங்களின் 90களின் ஆரம்பத்தில் தாஸிசியஸ், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆகியோரின் நாடகங்களான 'பொறுத்தது போதும்' (1990), 'நெஞ்சக்கனகல்' (1991) 'மாதொரு பாகம்' (1992) ஆகியவை பிரான்சிஸ் ஜெனத்தினால் நெறிப்படுத்தப்பட்டன.

யுத்தச் சூழலில் மத ரீதியாக தமிழர் ஒன்றுபட வேண்டிய தேவையின் தாக்கமாக மரியசேவியர் அடிகளாரின் 'சமயத்தூது' (1993) நாடகம் இந்து கிறிஸ்தவமதக் கருத்துக்களின் ஒத்தத்தன்மைகளை சித்தரித்தது.

1993 இல் ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் கி.பி 2000' என்னும் நாடகம் யுத்த சூழ்நிலையில் ஏற்படும் மன அழுத்தங்கள் பற்றிப் பேசியது. இந்நாடகம் பல உண்மைச் சம்பவங்களின் தொகுப்பில் கலைத்துவமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாகும்.

கிறிஸ்துவின் வாழ்வையும், விவிலியக் கதைகளையும் எமது போராட்டத்துடனும், சமகால வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுடனும் இணைத்தும், தொடர்புபடுத்தியும் பல நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அவற்றுள்,

1. கோபுரத்தில் குழப்பம் (1993)
2. சத்தியத்தின் தரிசனம் (1993)
3. பயணங்கள் (1994)
4. ஜீவப் பிரயத்தனம் (1998) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியன. முக்கிய கணிப்புக்குரியன.

'கோபுரத்தில் குழப்பம்' நாடகம் விவிலியத்தில் உள்ள பாபேல் கோபுரக்கதையுடன் எமது சமூகப் பிரச்சினைகளை, கிராமிய ஆடல், பாடல் மரபுகளுடன் குறியீட்டுப் பாணியில் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்பராஜனின் எழுத்துருவை, ஜே. ஜோன்சன் ராஜ்குமார் நெறிப்படுத்தினார்.

அல்பிரட் எழுதிய 'சத்தியத்தின் தரிசனங்கள்' நாடகம் எமது சமூகப் பிரச்சினைகளுடன், போராட்ட வாழ்வை குறியீடாக யேசுவின் வாழ்வியலுடாக தொடர்புபடுத்தி சித்தரிக்கப்பட்டது. இந்நாடகம் ஜி.பி.பேர்மினசால் நெறிப்படுத்தப்பட்டது.

அழகராசா எழுதிய 'பயணங்கள்' நாடகம் இடப்பெயர்வு போன்ற யுத்த பிரதிபலிப்புக்களை கிறிஸ்துவின் பிறப்புக் காலத்துடன் தொடர்புபடுத்தி பேசியது. இதனை ஜி.பி. பேர்மினஸ் நெறிப்படுத்தியிருந்தார்.

ஜே. ஜோன்சன் ராஜ்குமார் எழுதி நெறிப்படுத்திய 'ஜீவப் பிரயத்தனம்' நாடகம் விவிலியத்தில் வரும் உடன் படிக்கைப் பேழையின் ஜகீகத்தையும், மகாபாரதத்தின் யுத்தப் பின்னணியையும் இணைத்து எமது ஜீவப் பிரயத்தனம் மிக்க போராட்ட வரலாறு குறியீட்டுத் தன்மையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இவை தவிர நாடக பமில்லக மாணவர்களின் கூட்டுருவாக்கத்தில் எழுதப்பட்ட 'ஒரு தேடல்' (1994) நாடகம் போர்த்துக் கீசர் காலத்திலிருந்து எமது ஒடுக்குமுறைக்குள்ளான வாழ்வையும் எமது ஆயுதப் போராட்டத்தின் நியாயபூர்வமான வரலாற்று நிகழ்வையும் கூறி குரன் போருடனுடான இறுதிக் காட்சியுடன் அராஜகங்களுக்கு முடிவு கட்டப் படுவதை சித்தரித்தது.

போல் ரவிமின் 'நுளம்புகள்' (1994) எமது இனப்பிரச்சினையை குறியீட்டுப் பாணியிலும், தை. கண்ணனின் 'இருண்ட மண்' (1999) இரானுவ ஒடுக்குமுறையின் கோரங்களையும், ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் ஈன்றபொழுதில்' (1996) நாடகம் யுத்த காலத்தில் தாய்மாரின் அவலங்கள் பற்றியும், சாம் பிரதிபனின் 'மீன் தங்காத பட்டிகள்' (2002) கடலோர மக்களின் யுத்த கால இடர்பாடுகள் பற்றியும் பேசியது. இடப்பெயர்வின் அவலங்களை அல்பிரட் எழுதிய 'சாகாத மனிதம்' (1997) சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியது.

வார்த்தைகளற்ற நாடகம். (Word less Drama)

திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் தனித்துவமான நாடகமாக இது குறிப்பிடப்படுகின்றது. சொல்லாடல் ஏதுமின்றி உடல் அசைவு வெளிப்படுத்தும் நடப்பிலும், இசையமைப்பின் வலுவிலும் இந்நாடகம் பிரதானமாக தங்கியிருக்கும். இசைத்தென்றல் யேசுதாசன் குழுவினரின் இசையமைப்பு நாடகத்தை கணிசமாக நகர்த்திச் செல்வதில் பங்களிக்கிறது.

'புறம்' (1991) என்ற வார்த்தைகளற்ற நாடகம் முதன் முதலாக மரியசேவியர் அடிகளாரால் உருவாக்கி நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இது புறநானுற்றின் வீரத்தாயின் கதைக்கு புதிய வியாக்கியானமாக அமைந்தது. தொடர்ந்து இவரால் 'திருச் செல்வர் காவியம்' (1992) நாடகமும் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இவர் எழுதி ஜோன்சன் நெறிப்படுத்திய 'தர்ஷனா' (2001) என்ற நாடகம் பிரபல்யமானது. துட்டகைமுனு, எல்லாளன் கதையை யுத்தத்துக்கெதிரான சமாதானத்துக்கான மையப்பொருளாக்கி தயாரிக்கப்பட்டது. துட்டகைமுனு பகுதிக்கு சிங்கள நடிகர்களும், எல்லாளன் பகுதிக்கு தமிழ் நடிகர்களுமாக இலங்கையின் பல இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. எல்லாளன் கொல்லப்படும் வேளை பார்வையாளர் பகுதியில் இருந்து வேண்டாம் என வருந்திக் கத்தியபடி நாடகம் முடிவடைகிறது.

‘ஊழிக்கோளம்’ (1999) நாடகமும் வார்த்தைகளில் பெருமளவும் தங்கியிராத சாம்பிரதீபனின் நாடகமாகும். மேடையில் பூமிப்பந்து பெருங்காட்சியாக, மேடைப்பொருளாக காட்சி தந்து பூமி சூழல், திறத்தல், மூடுதல் என வேட்டை யுகத்தில் தொடங்கிய போர் உலகம் முழுவதும் வியாபித்து, புவிக்கோளத்தை ஊழிக்கோளமாற்றுவது சிறப்பாகச்சித்திரிக்கப்பட்டது.

சாம்பிரதீபனின் ‘ஓயாத அலைகள்’ நாடகமும் குறிப்பிடக்கூடிய தயாரிப்பாகும்.

‘அசோகா’ (1992) வார்த்தைகளற்ற நாடகம். அசோகனின் வரலாற்றில் யுத்தத்தின் கோர விளைவுகள், மனமாற்றம் என்பனவற்றை நவீன உத்திகளுடன் பரதம், கதகளி, கூத்து என்பனவற்றின் கலப்பில் கொழும்பில் மேடையேறியபோது மரியசேவியர் அடிகளாரின் இம்முயற்சி மிகுந்த வரவேற்பையும் பராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டது. இசைத்தென்றல் யேசுதாஸின் இசையமைப்பும், திருமதி. நளாயினி இராஜதுரையின் நடன அமைப்பும், நடிகர்களின் உடல் சார்ந்த நடையும் பிரமிப்பைக் கொடுத்ததுடன் யுத்தபூமியில் இருந்து தலைநகரில் சமாதானத்தின் குரலாகவும் ஒலித்தது. இந்நாடகத்தில் நடன அமைப்பைச் செய்த நளாயினி இராஜதுரை (குரு), மற்றும் யூஸ்ஸ் கொலின்ஸ் (அசோகன்), தந்தையாக போமினஸ் ஆகியோரின் நடையும் விமர்சகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது.

தெருவெளி அரங்கு

1980களில் யுத்த சூழ்நிலையில் ஈழத்தில் தெருவெளி அரங்கு உருவாக்கம் பெற்று, மக்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டு கலைத்துவ வெற்றியும் பிரச்சார வெற்றியும் பெற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கியது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தினரும் 90களின் பிற்பகுதியில் இருந்து மக்களிடம் சமூகப் பிரச்சினைகள், கீர்கேடுகள், சமாதானம், உள்தளை நீக்கம் போன்ற பல்வேறு நோக்குக் கொண்ட கருப் பொருளுடன் தெருவெளி அரங்கை நிகழ்த்தி வருகின்றனர்.

ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் ‘ஆத்மயாகம்’ (1999), தை.கண்ணனின் ‘சமாதான ஓடை’ (1999) போன்றன அளிக்கை செய்யப்பட்டன. ‘கூடித் துயர் வெல்’ (2000) என்ற தெருவெளி நாடகம் மிகவும் கணிப்புப் பெற்றதாகும். சிறுவர் நாடக மரபில் எழுதப்பட்டு இளைஞர்களால் நடிக்கப்பட்ட இந்நாடகம் தெருவெளி அரங்கப் பண்புடன் பல இடங்களில் அளிக்கை செய்யப்பட்டது. அகதி முகாம்களிலும், அகதிகள் வாழ்ந்த இடங்களிலும் மன ஒத்தடம் கொடுத்து சமூகப் பயன்பாடு மிக்க அரங்காகியது. இதனை ஜே. ஜோன்சன் ராஜ்குமார் எழுதி நெறிப்படுத்தினார்.

கவர்ச்சியான வேடவுடை, ஒப்பனை முறை, இசை, இனிய பாடல்கள், ஆடல்கள் நேரச் சுருக்கம் என்பனவற்றுடன் தெருவெளி அரங்கு மக்களுடன் கலந்து வாதப் பிரதிவாதங்களாகியும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

சிறுவர் நாடகங்கள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தில் சிறுவர் நாடகங்கள் அதற்கே உரிய பல அரங்க நெறிமுறைகளின்படி அரங்கேறின. 90களின் ஆரம்பத்தில் ஒற்றுமைப்பின் சின்னம், ‘புத்திமான் பலவான்’ போன்ற குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் பிரதிகளை பிரான்சிஸ் ஜெனம் நெறியாள்கை செய்தார்.

‘ஒற்றுமையே பலம்’ (1994) என்ற ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் சிறுவர் நாடகம் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி கொழும்பிலும் அரங்கேறியது. ஞபவாஹினியிலும் ஒளிப்பரப்புச் செய்யப்பட்டது. இந்நாடகம் கொழும்பில் ஜேர்மன் கலாச்சார நிறுவனம் நடத்திய சிங்கள தமிழ் கலாச்சார விழாவில் அரங்கேறியபோது மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றது.

ஜோன்சனின் மற்றொரு படைப்பான ‘ஒன்றாகில் நன்றாகும்’ (2002) இன ஒற்றுமை, சமாதானம் என்பனவற்றை வலியுறுத்தி அரங்கேற்றப்பட்டது. இவரின் நெறியாள்கையில் உருவான ‘கலையாத கோலங்கள்’ (1994) வடபகுதிச் சிறுவர்கள் யுத்த வெடிப் பொருட்களாலும், யுத்தத்தாலும் படும் அவலங்களை யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் வெளிப்படுத்தியது.

90களில் அரங்கியற் கண்காட்சிகளை நடத்தி உலக அரங்கு பற்றியும், ஈழத்து அரங்கு பற்றியும் கட்டிலமான தெளிவினை ஏற்படுத்தியது. நாடகப்பயிலகத்தினூடாக வரண்முறையான ஒரு நெறியாக இக்கலையை பல இளந்தலை முறையினிடையே வேலூற்றி வளரவும், சிறுவர் கலைக்கூடம் மூலமாக சிறுவர்களுக்கு நாடகம் மட்டுமன்றி இதர கலைத்துறைகளில் பயிற்சியையும் ஆர்வத்தையும் ஊட்டி வளர்க்கவும் பணியாற்றி வருகிறது.

நாட்டுக்கூத்துப் போட்டிகளை நடத்தி நாட்டுக்கூத்தை இயன்றளவு அழியாமல் கிராம மட்டத்தில் ஊக்குவிப்புச் செய்து வருவதுடன், ‘ஆற்றுகை’ எனப்படும் நாடகத்துக்கான தரமான சஞ்சிகையை வெளியிட்டும், ‘கலைமுகம்’

என்ற சஞ்சிகையூடாக நாடகம் மற்றும் கலைகள் பற்றியும் அரிய ஆக்கங்களை வழங்கியும் நாடகப் பிரதிகளை நூலாக வெளியிட்டும் வருகிறது.

தொண்ணூறுகளில் இருந்து பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று குறுகிய கால நாடகக் களப்பயிற்சிகளை வழங்கி வருவதுடன், அவ்வப்போது நாடகக் கருத்தரங்குகளையும் பயன்மிக்க சமூக செயல்கள் ஊடாக முன்னெடுத்து வருகிறது.

90களில் கொழும்பில் நாடகங்களை நிகழ்த்தி தென்பகுதி மக்களுக்கு எமது கலை வடிவங்களை பரிட்சயப்படுத்தியதுடன், எமது துயர் தோய்ந்த வாழ்வையும், சமாதானத்தின் தேவையையும் வலியுறுத்தி நின்றது.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு நாடகப் பயணங்களை 2 தடவைகள் 'வடலிக் கூத்தர்' என்ற பெயருடன் 97 லிலும், 98லும் மேற்கொண்டது.

வடலிக் கூத்தரின் முதலாவது பயணத்தில் (1997) ஜெனோவா, சகுந்தலை, சகாத மனிதம், கலையாத கோலங்கள் ஆகிய நான்கு நாடகங்களையும், இரண்டாவது பயணத்தில் (1998) ஜீவப் பிரயத்தனம், சோழன் மகன், சாகாத மனிதம், கலையாத கோலங்கள் ஆகிய நான்கு நாடகங்களையும், 97இல் பிரான்ஸ், ஜேர்மன், சுவிஸ்லாந்து, லண்டன், ஹேலண்ட், இத்தாலி ஆகிய நாடுகளிலும் அரங்கேற்றி எமது யுத்தகால அவலங்களையும், போராட்டத்தையும் உலகறிய வைத்தது.

2001இலும், 2003 இலும் சிங்களக் கலைஞர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்து சிங்கள நாடகங்களான மனமே, சிங்க பாகு மற்றும் பாரம்பரிய நடனங்கள் போன்ற கலை நிகழ்வை இணைத்து நிகழ்த்தி சமாதானத்துக்கான கலைப் பாலத்தை முன்னெடுத்து நின்றது திருமறைக்கலாமன்றமே.

2003இல் நிகழ்ந்த ஈழத்துக் கூத்து விழாவில் 4 நாட்கள் இரவு பகல் நிகழ்வுகளாக ஈழத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரதேசக் கூத்துக்களை மேடை ஏற்றியும், கலந்துரையாடல், செயல்முறைகள் என்பனவற்றை வழங்கியதோடல்லாமல் இறுதிநாள் தமிழ் தேசிய நாடகத்துக்கான கலந்துரையாடல்களையும், பல பிரதேச முன்னணிக் கலைஞர்களுடன் நிகழ்த்தி தமிழ் தேசிய நாடகத் தேடலில் மிகுந்த அக்கறையை ஏற்படுத்தி நின்றதும் வரலாற்று முக்கியமானவையாகும்.

திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்களில் சமகால யுத்த பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த பின்வரும் உத்திகளை கையாண்டனர்.

1. நேரடியாகக் கூறுதல் - உரையாடல், பாடல் மூலமான வெளிப்பாடு.
2. கிறீஸ்துவின் வாழ்வுடன், விவிலிய கதைகளுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறுதல்.
3. ஊமம் - லேசாய் பாவனை மூலமாக வெளிப்படுத்தல்.
4. வார்த்தைகளற்ற நாடகங்களாக வெளிப்படுத்தல்.
5. குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தல்.
6. படிமங்களை பயன்படுத்தல்.

90களில் யாழ்ப்பாணத்தை தவிர்ந்த கொழும்பு மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் சமகாலப் பிரச்சினைகளை நேரடியாகக் கூறாது மேலே குறிப்பிட்ட ஏனைய உத்திகளைப் பயன்படுத்தி சாதாரணமான வெற்றிகளைக் கண்டுள்ளனர்.

இக்கட்டுரையூடாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகச் செயற்பாடுகள் மதத்தில் இருந்து முழுச் சமூகத்திற்கும் பயன் கிடைக்குமாறு ஈடேறி வருவதை தகவல்களாகவும், இயன்றளவு வரலாற்று நோக்கிலும் கூற முனைந்துள்ளேன். அரங்கியல் நோக்கிலோ, கருப்பொருள் நோக்கிலோ அணுக முயலவில்லை. ஆனால் விரிவாக ஆராய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

பாராட்டுக்கள், எதிர்ப்புக்கள், கருத்து முரண்பாடுகள் என்பனவற்றை கலைப்படைப்புகள் எதிர்கொள்வது சகஜம். திருமறைக் கலாமன்றம் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. ஆனால் கூட்டுமனப்பான்மையுடன் இடர் மிகுந்த காலகட்டத்தில் இம்மன்றத்தின் அயராது செயற்பாடுகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை இக்கட்டுரையூடாக அறியாதவர்கள் நிச்சயம் அறிந்து கொள்முடியும்.

நன்றி

பா.இரகுவரன்

(மல்லிகை - மார்ச் 2004)

விடுதலை நிகல வைத்த அசோகா!

அண்மையில் புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய அசோகா நாடகத்தை காணும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. கொழும்பு நகரில் அண்மை காலத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட தரமான நாடகம் என்று கூறத்தக்க அளவில் பலரின் மனங்களில் இடம்பிடித்துக் கொண்ட நாடகமாக இது காணப்பட்டது. அரங்க அளிக்கைக்குக் கையாண்ட உத்திகளும் எடுத்துக்கொண்ட அசோகாதர்ம கருப்பொருளும் மொழியற்ற உடல்மொழியை ஊடகமாக கொண்ட அளிக்கை முறையும் பலவகையில் இந்நாடகத்திற்கு அழகு சேர்த்தன.

அரங்க வாயிலிலே வேடம் அணிந்த போர் வீரர்கள், எரிந்த நகரின் சில கூறுகள், யுத்த இடிபாடுகள், அவலம் சுவைத்த மனித முகங்கள் என்று ஒரு புறச்சூழல் வடிவமைப்புக்கூடாக எம்மை அரங்கில் நுழைய வைத்தமை நாடகக் கருப்பொருளுக்குள் நாம் நுழைவதற்கான முதற் படியாகும். நாடகத்தின் ஆரம்பமே போர் முரசுடன் தொடங்குகின்றது. கொடூர யுத்தம் ஒன்றின் வெளிப்பாடு விழிகளை அகலவைத்து தொடர்ந்து நகர்ந்த மிடுக்குடன் தேரில் வரும் அசோக சக்கரவர்த்தி, திறைசெலுத்துவோர், கலிங்க நகரின் வளங்கள், ஒரு கலைஞனான கலிங்க மன்னன் என எமது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திற்குள் எம்மை நாடகம் கொண்டு சென்றது. கலிங்கத்துக்கு எதிராக அசோக யுத்தம் ஆரம்பித்ததும் யுத்தத்தின் விளைவுகள் சமகாலத்துக்குள் திரும்பின. வானூர்தியின் போர் இரைச்சல், குண்டு வீச்சுகள், பல்குழல் ஏவுகணையின் அதிர்வுகள், அவற்றில் பாதிக்கப்பட்ட அவலம் சுவைத்த மக்கள் குழு என விரிந்த காட்சிகள் எமது உள்ளத்தை உறைய வைத்தன.

இவற்றைப் பார்த்த அசோகனின் மனமாற்றத்துடன் நாடகம் நிறைவடைகின்றது. அமைதியின் ஒளி ஏந்திய சிறுவர்கள் எம்மை வழியனுப்பி வைக்கின்றனர்.

மொத்தத்தில் பேசாப்பொருளைப் பேசாமொழியில் பேசி முடித்தது நாடகம். நடனமும் நடிப்பும், ஒளி விளைவுகளும், ஒலி அதிர்வுகளும், இசை கூறுகளும், காண்பியங்களும் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு முழுமையான ஆற்றுகை நிகழ்வை எமக்குத் தந்திருந்தனர்.

இந்நாடகமானது சாதாரண நாடகங்களிலிருந்து பல வகைகளிலும் முக்கியத்துவப் படுத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

எந்த மொழி பேசுவோரும் விளங்கத்தக்க மௌன மொழியிலேயே நாடகத்தை நடாத்தியமையால் சிங்கள மக்கள் உள்ளிட்ட பல மொழி பேசுவோரும் விளங்க கூடியதாக இருந்தமை.

தமிழ்க் கலைஞருடன் சிங்கள முஸ்லிம் கலைஞர்களும் இணைந்து இவ்வாற்றுகையை நடாத்தியதற்கூடாக இம்மண்ணில் நடைபெறும் யுத்தத்திற்கு ஒருமித்துக் குரல் கொடுத்த குறியீடாக அமைந்திருந்தமை.

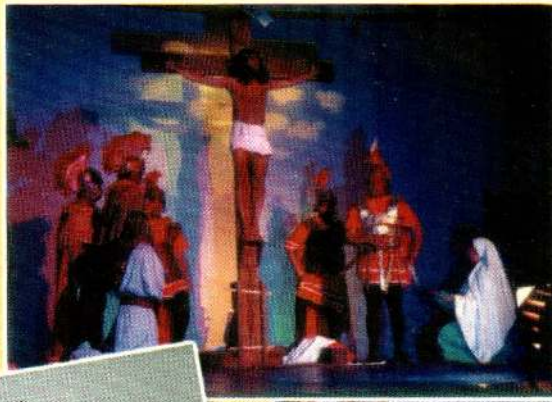
யுத்தத்தின் கொடூரத்தை விளக்குவதற்கு தெரிந்தெடுத்த அசோகா சக்கரவர்த்தியின் கருப்பொருள் அதாவது பௌத்த தர்மத்தை இலங்கையில் பரப்பிய அசோகனின் யுத்தத்திற்கெதிரான அனுபவத்தை மீண்டும் இம்மண்ணுக்கு போதிக்கும் தன்மையில் அமைந்திருந்தமை.

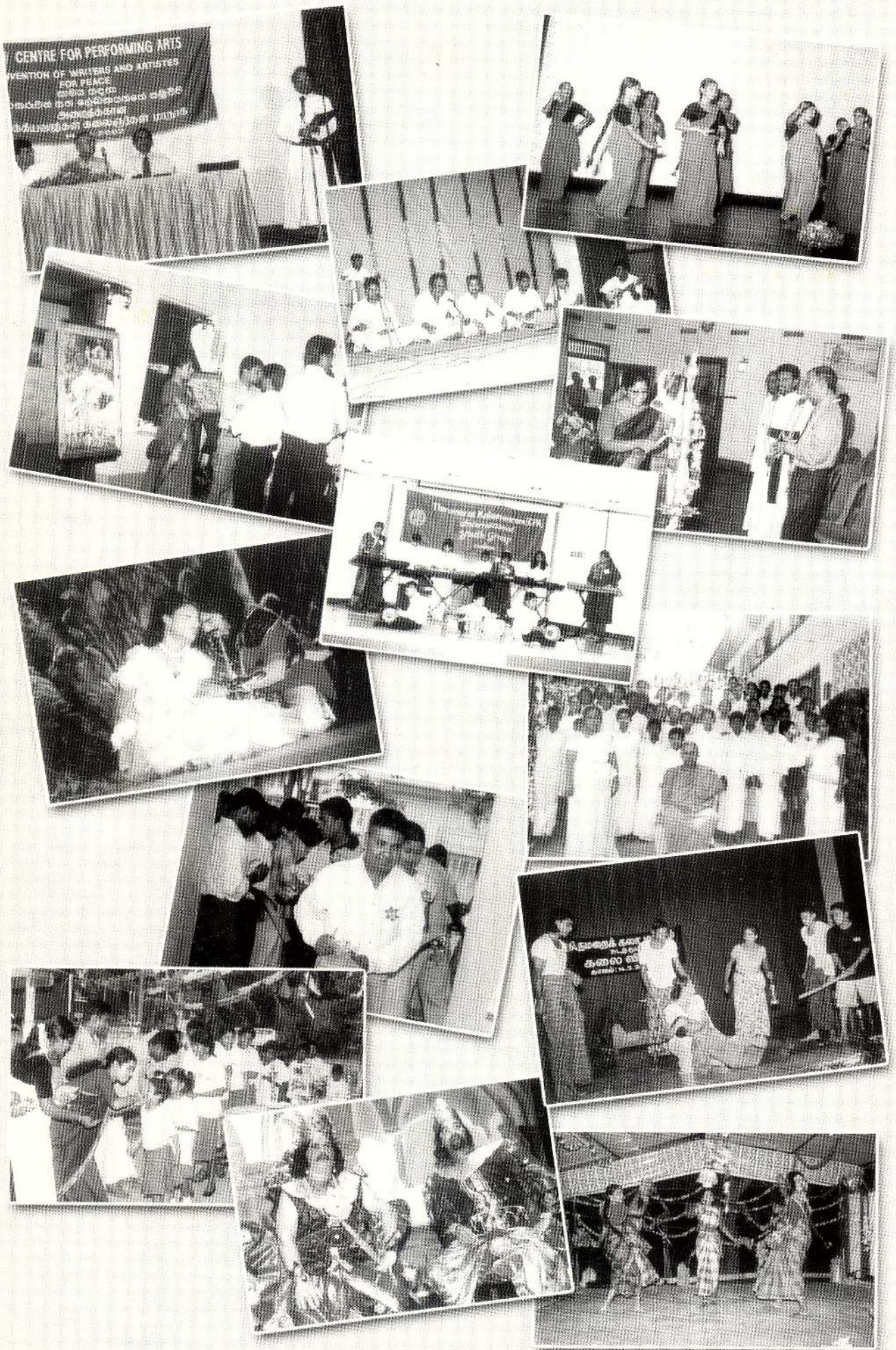
கூத்து, பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள், கண்டிய நடனம் என மரபு சார்ந்த கூறுகளை இணைத்ததுடன் சூழல், அரங்கு உள்ளிட்ட பல நவீன நாடக முறைமைகளை உள்வாங்கி அரங்க மொழி வெளிப்பாடாக ஆற்றுகை முறையை அமைந்திருந்தமை பாராட்டத்தக்கது. புதிய பல்வேறு முக்கியத்துவங்களை உட்கொண்டிருந்த இவ்வாற்றுகையானது காலத்துக்கேற்ற மிக முக்கியமான செயற்பாடாகும். அதிலும் தலைநகரில் கொண்டு வந்து தனித்துவத்துடன் ஆற்றுகைப்படுத்தியதற்கூடாக சொல்ல வேண்டி இடத்தில் சொன்னதற்கூடாக திருமறைக் கலாமன்றம் தன்னை மற்றொரு படிக்கு உயர்த்தியுள்ளது எனலாம்.

நன்றி

தினக் குரல்

14.10.2001.

யுத்தத்திற்கு சவால்விடும் சமாதான செயற்பாடுகள்

திருமறைக் கலாநிதர்தின் கலைப்பாலம் - 2002 ஒரு பார்வை

நாட்டில் சமாதான முன்னெடுப்பு

சமாதானத்திற்கான முன்னெடுப்புக்கள் இன்று எமது நாட்டில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தளங்களில் பாரிய மாற்றங்களையும் திருப்பு முனைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தற்காலிகமான யுத்த நிறுத்தங்களும், தடைநீக்கங்களும், பாதைதிறப்புகளும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை மூலம் உடனடிச் செயல்வடிவம் பெற்று புறச்சூழல் இயல்புநிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இருந்தும் சமாதானம் என தலையங்கம் இடப்பட்ட நீண்ட தொடர்பற்றி ஆத்ம சுத்தி இருதரப்பினரிலும் கணிசமான நம்பிக்கையை மக்கள் மத்தியில் இன்னும் பூரணமாக ஏற்படுத்தத் தவறியிருக்கின்றது. சாகடிகப்படாமல் தூங்கவைக்கப்பட்டுள்ள துப்பாக்கிகளிலும் அழிக்கப்படாமல் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள யுத்தங்களிலும் பொதுமக்களின் கவனம் அதிகரித்து தூரநோக்கில் மீண்டுமொரு யுத்தத்திற்கான அறை சுவல் எழுப்பப்படலாமோ என்ற அச்சம் ஒரு மூலையில் இருந்தே வருகின்றது.

எத்தகைய உள்நோக்கங்களைக் கொண்டோ, அந்நோக்கினை நிறைவேற்றும் விட்டுக்கொடுப்புக்களைப் புரிந்தோ, சமாதானக்காற்று மெதுவாய் நாட்டில் வீசத்தொடங்கியுள்ளது, பிணவாடையை சுவாசித்த மக்கள் அமைதியை நுகரத் தொடங்கியுள்ளார்கள். பட்டினியில் அவதியுற்ற மக்கள் புசிக்கத்தொடங்கியுள்ளார்கள். பிரிந்த உறவுகளை சந்தித்துக்கொள்ள A-9 பாதை ஒரு பாலம் அமைத்திருக்கின்றது. அகதிமுகாமில் குந்தியிருந்த மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் புரிய ஆரம்பித்துள்ளனர்.

கலைப்பாலம் 2002

புறச்சூழல் மாற்றங்களுக்கு A9 பாதை ஒரு பாலமாக அமைந்ததுபோல் அகதிநிலை மாற்றங்களுக்கு கலைகள், ஒரு பாலமாக அமைக்கப்படக்கூடியன யுத்தம் ஏற்படுத்திய உளத்தாக்கங்களுக்கும், வாழ்வியல் புண்களுக்கும் மருந்திட்டு ஆற்றுப்படுத்தும் மருத்துவனாய் கலைகள் பயன்படுத்தப்படத்தக்கன. இந்த அடிப்படையில் தான் “கலைப்பாலம்” என்ற பெயரில் திருமறைக்கலாமன்றம் 90களில் இருந்து மேற்கொண்டுவரும் கலைச்செயல்பாடுகளும் ஆகும். திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கலைப்பாலமானது கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக வட, தென் முனைகளை இணைக்கும் பாலமாக இருந்துவருகின்றது. இப்பாலத்தில் இனங்களும், மதங்களும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளும் வகையில் கலைகளினால் இது தொடர்ச்சியான நீளுகையைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் கலைஞர்களை இணைத்துப் பல கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருப்பதோடு கலைப்பயணங்கள், வதிவிடப் பாசறைகள் எனப் பலவற்றையும் நிகழ்த்துகையில் மூவினக் கலைஞர்களையும் இணைத்தே செயற்படுத்தி வருகின்றது. குறிப்பாக இந்த கலைப்பால நிகழ்வுகளில் இளைஞர் யுவதிகளும், சிறுவர்களும் கலந்து கொள்வது சிறப்பானதொன்றாகும்.

கடந்த மாதம் 18-04-2002ம் திகதி கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் கலைப்பாலம்-2002 மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றிருந்தது. யாழ்ப்பாணம், இளவாலை, திருகோணமலை, மன்னார், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, புத்தளம், ஹப்பத்தளை, கொழும்பு, பாணந்துறை போன்ற திருமறைக் கலாமன்றங்களின் இணைவில் அதாவது மன்றத்தின் மூவின இளங்கலைஞர்களின் இணைவில் அன்றைய தினம் கலைநிகழ்வுகள் இடம் பெற்றன. நடனங்கள் பலவும் அந்தந்த இனங்களின் தனித்துவமும் கலாச்சாரச் செழுமையும் துலங்கும் வண்ணம் அரங்கேற்றப்பட்டன. சிறப்பாக தர்சனா எனும் வார்த்தைகளற்ற நாடகம் மூவின இளங்கலைஞரின் அளிக்கையில் அரங்கேற்றப்பட்டது 200ற்கும் அதிகமான கலைஞர் கலந்தளித்த இந்நாடகம் மன்றத்தின் சமாதானச் செய்தியின் மகுடமாகத் தொனித்திருந்தது. அன்றையதினம் அரங்க நுழைவாயில் வெளிப்பகுதி உறைநிலையில் செய்திக்கள மொன்றை அமைத்திருந்தது. பல

நடிகர் வெளிப்புற வாயிலில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் பண்பாட்டு உடையணிந்து அன்புறுவுள்ள சமூக குழுமங்களாக உறை நிலையில் அதாவது அசையா நிலையில் கூட்டம் கூட்டமாக நின்றிருந்தனர். நடனநிகழ்வுகளின் முடிவில் இடைவேளைக்காக அரங்கைவிட்டு வெளியேறியபோது அந்நடிகர்கள் யுத்தத்தின் அகோரவெளிப்பாட்டின் அனர்த்த வடிவங்களாய் உறைநிலையில் காட்சிகளை அமைத்திருந்தனர். பின்னர் நிகழ்வு நிறைவுற்று வெளியேறியபோது சமாதான ஒளிகளை ஏந்தியபடி நின்றிருந்தனர். ஆகமொத்தம் அக்களம் உறைநிலை செய்திக் களமாக பார்போர் மனதில் உணர்வுத்தொற்றலை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

நாடளாவிய சமாதானப் பயணம்

கலைப்பாலத்தின் தொடர்ச்சியான சமாதானப் பயணம் 19-04 முதல் 30-04 வரை மாத்தறையில் இருந்து தன் பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தது. 200ற்கும் அதிகமான கலைஞர்களால் அரங்காடப்பட்ட தர்சனா மூவின் கலைஞர்களுடன் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தது. மாத்தறை, இரத்தினபுரி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அனுராதபுரம், மன்னார், யாழ்ப்பாணம், இளவாலை என ஒவ்வொரு பிரதேசம்தோறும் வார்த்தைகளற்ற தன் மௌனத்தினால் சமாதான செய்தி சொன்னது. அண்மையில் திறந்துவைக்கப்பட்ட A-9 பாதையூடாக நகர்ந்த இக்கலைக்குழுவின் சமாதான செய்தி நாடு முழுவதும் உணர்வுபூர்வமாக பகிரப்பட்டிருந்தது.

கலைப்பாலத்தில் தர்சனா

கலைப்பாலம் என்றவகையில் நாடுமுழுவதும் காவப்பட்டுச் சென்ற தர்சனா எனும் வார்த்தைகளற்ற நாடகம் சாதாரண மக்களின் வாழ்வியலை பேசினின்றது. யுத்தம் பற்றியதும், அது இழைத்து நிற்கும் கண்ணீர்கள் பற்றியதும், சமாதானத் தேவை பற்றியதும், அதன் அவசியம் பற்றியதுமான ஒரு நிலைப்பாட்டை இழைப்பின்னணியில் மௌனமாகப் பேசி முடித்தது. பக்கச் சார்புச் சம்பவங்களோ, அரசியல் விமர்சனங்களோ, இனவாத கோஷங்களோ, ஆற்றுகையில் நிகழ்த்தப்படாமல் இந்நாட்டில் வாழும் மக்கள் கொடிய யுத்தத்தினால் குதறப்பட்ட வடுக்களும், இரணங்களும், மாரடிப்புக்களும், இழப்புகளும் உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் அனைவரதும் இணைவில் யுத்தம் நிறுத்தப்பட வேண்டும், அமைதி ஒளி ஏற்றப்படவேண்டும் என்பதாக தன் கருத்தியலை அவைக்கு அளித்திருந்தது தர்சனா. வெறுமனே கையோடு கைகோர்க்கும் வெற்றுச் சமாதானம் அல்லாமல் நீதியுடனான சமாதானக் கருத்தினையே கூறியிருந்தது.

தர்சனாவில் முவினமும்

கலைப்பாலத்தில் கலந்து பங்காற்ற நாட்டின் பல பாகங்களிலுள்ள திருமறைக்கலாமன்றங்களில் இருந்து வந்த தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் இளங் கலைஞர்கள் கொழும்பில் ஒன்றுகூடி மூன்று நாட்கள் நிகழ்விற்கான ஒத்திகையில் ஈடுபட்டனர். நாடக நிகழ்வு என்பதற்கு அப்பால் இந்தக் கலைஞர்களுக்கிடையே கருத்தொருமைப்பாடும், சமாதான விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டமை மிக இன்றியமையாதவையாக காணப்பட்டது. அவர்களுள் இன, மத, மொழிவேற்றுமைகளை காண முடியவில்லை. பிரதேசச் சார்புகள் இருந்திருக்கவில்லை. முற்சார்புச் சிந்தனைகள் இடம்பெறவில்லை. நாம் ஒரே குடும்பம் என்ற கருதுகோளுக் கேற்ப ஒருமைப்பட்டு செயற் பாடுகளில் ஈடுபட்டனர். ஒவ்வொரு இனம், மொழி, பற்றிய மாயைகள் களையப்பட்டு அனைவரும் நிஜமாய் கனிவாய் போலியற்றுப் புன்னகைத்தனர்.

கலைப்பாலத்தின் சமூகவியல் தாக்கம்

பொதுவாகவே அண்மைக்காலமாக சமாதானப்பற்றிய முன்னெடுப்புகள் பலராலும் பல கோணங்களிலும் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு குறித்த சமூகக் குழுமத்தினுள் மீள மீள சமாதான விழிப்புணர்வு அழுத்தப்படுவதற்கப்பால் பல்வேறுபட்ட சமூகக் குழுமங்களை, இனங்களை, மதங்களை இணைத்து சமாதான விழிப்புணர்வை ஒரே குரலாய் எழுப்ப வழி செய்தமையே கலைப் பாலத்தின் சிறப்பும், தனித்துவமும், வெற்றியும் ஆகும். வெவ்வேறு சமூகத்தவரும் இனத்தவரும் இணைதலோடு மட்டுமல்லாது அவரவர்க்குரிய பண்பாடு, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் சார்ந்த சமூக கலை அடையாளங்களை ஆற்றுகைக்குள்

இழையோட வைத்தமையும் அவ் ஒவ்வொரு வரையும் மானசீகமாக, ஆத்மார்த்தமாக முழு ஈடுபாட்டுடன் நிகழ்ச்சியில் ஈடுபடவைத்தது. அது மட்டுமல்லாமல் பார்வையாளர்களாக வந்திருந்த பல்வேறு இனத்தவரும் ஆற்றுகையுடன் ஒன்றிக்கவும் முற்சார்பற்ற நடுநிலையில் வெளிப்படும் செய்தியை நுகரவும் வழிசெய்தது. மொழி என்ற அடையாள வேறுபாட்டால் முரண்வளர்ந்து யுத்தம் களமாடிய இம் மண்ணில் எந்த மொழி அடையாளமுமின்றி உடல் மொழி அளிக்கைமூலம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உண்மைமொழி பேசி நிஜமான அமைதி ஒளி ஏற்றப்பட வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வை சமூகம்சார் ஒவ்வொருவரும் உள்ளூர உணர்ந்து சென்றனர், கலைப்பாலம் பேசிய மௌனமொழி ஆயிரம் அர்த்தங்களை உணர்வுகளை அனைவரிலும் ஏற்படுத்தி நின்றது.

அரசியல் தாக்கம்

எமது நாட்டின் அரசியல் நிலைப்பாடு ஒரு தளம்பும் அரசியல் போக்குடையதாக இருந்து வந்தது என்பதற்கு வரலாற்று நிகழ்வுகள் மிகச்சிறந்த ஆவணங்களாகும். இந்தத் தளம்பல் போக்கின் இன்னுமொரு உச்சக்கட்டமே “புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்” மூலம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள இயல்புநிலை இடைவெளி ஆகும். அமைதி வழியில் முரண்களுக்கு தீர்வு காண முற்படும் இக்கால வரம்பில் மிக அவதானமான நகர்வுகளினூடு ஒரு சுதந்திரமான, நீதியுடனான நிரந்தர சமாதானத்தை அடைய வழிகோலுதலே விவேகமான விடயமாகும். இத்தகைய ஒரு நிலையில் கடந்துபோன பழைய கசப்பான விடயங்கள் மறக்கப்படமுடியாவிட்டாலும் மன்னிக்கப்பட்டு புதிய தீர்வுகளை எட்டுவதற்கான அடிகள் எடுத்துவைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆனால் அமைதிச் சூழலை சாதகமாக்கி: துப்பாக்கிகள் உறங்கும் வேளைகளைப் பயன்படுத்தி ஏற்பட்ட பழைய காயங்களை தோலுரித்துக் காட்டுவதோ, இனவாதத்தைத் தூண்டும் வகையில் கட்டவிழ்க்கப்படும் கோஷங்களோ, எழுதப்படும் பதாதைகளோ அமைதிப் போக்கிற்கு குந்தகமாக அமைந்துவிடக் கூடும்.

ஒழிக என்ற கூக்குரல்களும் எரித்தல் என்ற பெருங்காட்சியும், முள்வேலிக்குள் ஆட்கொண்டிருந்தபோது இல்லாதிருந்தமையும், அமைதி இடைவெளியில் திடீரென முகிழ்த்துக் கொண்டமையும் நாணல் புற்களிற்கொப்ப, வால்பிடிக்கும் தன்மைக்கொப்ப, ஊதுகுழல் மாயைக்கேற்ப அர்த்தமற்றவையாகிவிடும். தற்காலிக அமைதியை பயன்படுத்திப் பொங்கிப்பாயும் இவ்அர்த்தமற்ற முயற்சிகளின் மத்தியில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் “கலைப்பாலம்” சற்று வித்தியாசமாக அரசியல் தாக்கத்தை தோற்றுவித்திருக்கின்றது.

அடக்குமுறைக் காலங்களிலும் அமைதி இடைவெளி காலங்களிலும் திருமறைக்கலாமன்றம் கலைப்பாலம் அமைத்து நீதியுடனான சமாதானத்தை வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றது. கிளாலி வாவிபூடாகவும், கொம்படிச் சகதியூடாகவும், காங்கேசன்துறை திருமலைத் துறைமுகங்களை தழுவிடும் பலாலி இரத்தமலானை ஒடுபாதை நடுவினாடும், யாழ் - கண்டி தரைப்பாதை ஊடும் “கலைப்பால” செய்தி தளம்பா நிலையில் சமாதானத்தை வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றது. குறித்த ஒரு இனத்திற்குள் மட்டும் நின்று எமது உரிமைகள் பற்றியும் எமக்கிழைத்த அடக்குமுறை பற்றியும் கட்டவிழ்த்த அனர்த்தங்கள், அழிவுகள் பற்றியும் பொச்சடிக்காமல் ஏனைய இனத்தவரையும் இணைத்து அவர்களின் குரல்களினூடு அடக்கப்பட்ட, நோக்கப்பட்ட, உரிமை மறுக்கப்பட்ட எம் இனத்தின் துயர்கூறும் துணிவும், நீதியுடனான சமாதானம் பெற கைகோர்க்கும் திடமும்

நாட்டின் பல் இன மக்களின் இணைவும் பலத்தால் யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு அமைதி மீட்கப்பட எழுந்த உணர்வும் காலத்தின் ஒரு காத்திர முயற்சியே. ஒரு இனத்தின் துயர்ப்படிந்த உணர்வுகளை இன்னுமொரு இனத்தால் உணரவைத்தது. அவற்றைத் தமது துயரங்களாக நினைத்து குரல் எழுப்ப வைக்கும் விழிப்புணர்வு அரசியல் தாக்கத்தை நிச்சயம் ஏற்படுத்த வல்லன.

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் சமாதான நிலைப்பாடு

“போரும், வெறியும், பகையும், பிரளயமும் குருதி தடவிவிட்ட எம் தேசத்தை கலைக்கரம் கொண்டு கழுவிவிடப் பார்க்கின்றோம். துண்டிக்கப்பட்ட உறவுகளை கட்டித்தழுவி கலைநூலில் சரமாக்கத் துடிக்கின்றோம். வேரறுந்துபோன எங்கள் கனவுகளை கண்ணீரால் நனைத்த காலங்களை மௌனமாய் இரைமீட்டி, புதிய விடியலின் பூபாளம் இசைப்போம் கலையினூடு ஒரு பாலமமைத்து மண்ணையும் எம்மையும் உணர்வுகளால் குளிப்பாட்டுவோம்” இது சமாதானத்தை வலியுறுத்தி திருமறைக்கலாமன்றம் மேற்கொண்ட “கலைப்பாலம்-2002” இன் ஒரு செய்தி வெளியீடு ஆகும், இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக இம்மண்ணில் நடைபெறும் யுத்தம் தந்த அவலங்கள் எண்ணில் அடங்காதவை. இவ் யுத்தம் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டியதும் அமைதிக்கான வழி திறக்கப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும். சமாதானம் என்ற சொல்லின் மூலம் ஒரு இனத்தின் தனித்துவம் இழக்கப்பட்டு உரிமைகள் விட்டுக்கொடுக்கப்பட்டு கைகோர்த்துத் திரிவதென்ற அர்த்தம் கொள்ளப்படலாகாது. ஒவ்வொரு மனிதஇனத்தின் சுயகௌரவம் மதிக்கப்பட்ட, உரிமையும் தனித்துவமும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்படும் நீதியுடனான சமாதானமே “கலைப்பாலம்” வலியுறுத்தும் சமாதானமாகும். அரசியல்வாதிகளிலும், தேர்தல் வாக்குறுதிகளிலும், ஒப்பந்தங்களிலும், வட்ட மேசைகளிலும், பேச்சுவார்த்தைகளிலும், யுத்தநிறுத்தங்களிலும், நம்பிக்கையற்றுப் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மரங்களாய் வேரிழந்து போன பின்னரே மக்கள் மத்தியில் சமாதான விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உதயமானது, இவ் விழிப்புணர்வு இளைஞர், சிறுவர் மத்தியில் இருந்து வளர்த்தெடுக்கப்படுவதும் எதிர்கால நாட்டின் பிரஜைகள் அன்பிலும், அமைதியிலும், நீதியிலும் சுய கௌரவத்திலும், உரிமையிலும் வாழ்தலுக்கான அத்திவாரத்தை இடுதலும் இக்கலைப்பாலங்களினால் இலக்கு வைக்கப்படுகின்றன.

எனவே இக்கலைப்பாலங்கள் யுத்தத்திற்கு சவால்விடும் சமாதான செயற்பாடுகளாகக் கருதப்படுவதோடு இனங்களினதும், மதங்களினதும் இணைவில் சமாதானப் பணிபுரியவும், நாட்டின் சகல இனங்களும் நாடளாவிய சமாதானப் பயணம் மேற்கொள்ளவும் தளம் அமைத்த திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பணி போன்ற, கலையின் ஊடாக சமூகத்தை நேசிக்கும் பணிகள் இன்னும் வேண்டப்படுகின்றன.

-மலரவன்-

90களில்....

சமாதான ஒப்பந்தம் உருவாகுதற்கு பல ஆண்டுகள் முன்னரேயே, கிளாலிக் கடலூடாக உயிரைப் பணயம் வைத்து, கலைஞர்களை கொழும்பு நகருக்கு கூட்டிவந்து, கலைவழி சமாதானத்திற்காக குரல் கொடுத்தவர்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர். 90களில் கொழும்பு மாநகரில் மேடையேறிய “தர்சனா” “அசோகா” நாடகங்கள் இதற்கு சான்று பகரும்.

திருமறைக் கலாமணிமீ

ஒருபாரிகை...

- திருமறைக் கலாமன்றம் 1965இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- ஆரம்பித்தவர் கலாநிதி நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்.
(B. th, L.th (Rome). புலவர் (மதுரை) MA, ph.D.(London) ph.D. (Passa.Germany)
- 1980இல் “Centre For Performing Arts” என அழைக்கப்பட்டது.
- 1992இல் கொழும்பில் இணைப்பு செயலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- தெற்கிலும் அதன் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் காரணமாக “றங்க கலா கேந்திரய” எனும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.
- இக்காலப்பகுதியில் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவுஸ்ரேலியா கண்டங்களிலும் திருமறைக்கலாமன்ற பணிமனைகள் அமைக்கப்பட்டன.
- 2002இல் கலைச்சேவையுடன் இணைந்த பன்முகப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக திருமறைக் கலாமன்றம் ஒரு “அரசு சார்பற்ற” நிறுவனமாக சிறிலங்காவின் சமூக சேவை அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- பதிவு இலக்கம் : L.46304
- அனைத்து இனத்தவரையும் மதத்தவரையும் நாட்டினரையும் உள்ளடக்கிய கலை வழி செயற்பாட்டினுடாக மானுட உயர்வுக்கும் மேம்பாட்டுக்குமாக உழைக்கும் ஒரு தனித்துவமான நிறுவனமாக இது கருதப்பட்டது.

இதுவரை மன்றம் ஆற்றிய மாரிய செயற்பாடுகள்

- வருடாந்த சிறுவர், இளைஞர் சமாதான கலை கதம்ப நிகழ்வு.
- அனைத்து மாவட்ட மன்றங்களிலும் இடம் பெறும் தேசிய மட்டத்திலான “சமாதானப் பாசறை”
- திருகோணமலையில் “சிறுவர் சமாதானப் பாசறை”
- யாழ் நகரில் இடம்பெற்ற மூன்று நாள் கலைவிழா.
- சிறிலங்காவின் அனைத்து மன்றங்களினதும் முக்கிய திருநாட்களை கொண்டாடியமை.
- ஐரோப்பிய அமெரிக்க சமாதான யாத்திரைகள்.
- போலந்து நாட்டின் சிறுவர்கள் விழாவில் பங்குபற்றியமை.
- பண்டாரவளையில் இடம்பெற்ற தேசிய அளவிலான திருமறைக்கலாமன்றத்தின் மகளிர் மாநாடு.
- திருகோணமலையில் திருமறைக்கலாமன்ற பத்தாண்டு விழாவில் இடம்பெற்ற கலைச்சங்கமமும் “முரண்பாட்டு கூருணர்வு அணுகுமுறை” கருத்தரங்கும்
- திருமறைக்கலாமன்ற பல்லின கலைஞர்களும் இணைந்து வழங்கும் கலைச்சங்கமம் நிகழ்வுகள்.
- திருமறைக்கலாமன்றத்தின் வருடாந்த “தமிழ் விழாக்கள்” “இலக்கிய விழாக்கள்”
- இலங்கையில் ஐந்து பிரதான நகரங்களில் திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய “எழுத்தாளர் கலைஞர் மாநாடு”

- யாழ் நகரில் வருடா வருடம் இடம்பெறும் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் பெருங்காட்சிப்படுத்தல் அரங்காகிய “திருப்பாடுகளின் காட்சிகள்”
- அனைத்து மன்றங்களும் இணைந்து நடாத்தும் கலாச்சார சுற்றுலா தலயாத்திரை.
- திருமறைக்கலாமன்ற சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் நடாத்தும் விளையாட்டுப்போட்டிகள்.
- இயக்குனர் தந்தையின் 60வது அகவை நிறைவு விழா
- கனாபி அனர்த்த பாதிப்பாளர்களுக்கு எமது கலைஞர்கள் விரைந்து ஆற்றிய தொடர்ச் செயற்பாடுகள் - மட்டுநகர் திருமறைக் கலாமன்றம் நடாத்திய 31ம் நாள் நினைவு அஞ்சலி நிகழ்வுகள்.
- யாழ்நகரில் 80,90களில் திருமறைக் கலாமன்றம் மூன்று முறை நடாத்திய எழுத்துச் சீர்திருத்தம் மகாநாடு
- யாழ் ஆயர் மேதகு தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்களுக்கு யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம் நடாத்திய மும்மடி விழா. இதில் யாழ் நகரில் உள்ள பல்கலை அறிஞர் பலரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.
- 2003ல் யாழ்நகரில் இடம்பெற்ற திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மாநாடு. இது தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் இடம்பெற்றது. இதில் அனைத்து சிங்கள, தமிழ் கலைஞர்கள் கலந்துகொண்டு கலைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்தினர்.

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் தூரநோக்கு

- ♦ இனம், மதம், மொழி கடந்த மனித நேயமும் மதிப்பும் படைத்த கலைக்குடும்பத்தினை உருவாக்குவது.

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இலக்கு

- ★ அனைத்து சமூகத்தினரிடமும் சமத்துவத்தையும் சமாதானத்தையும் நீதியையும் மேம்படுத்தல்.
- ★ சிறுவர்களின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் பாதுகாத்து பரிகரித்தல்.
- ★ இயற்கை அனர்த்தத்தினாலும் யுத்தத்தினாலும் உளநலப்பாதிப்புக்குள்ளானவர்களையும் காயப்பட்டவர்களையும் ஆற்றுப்படுத்தி உதவுதல்.
- ★ சிறிலங்கா பிரதேசத்தில் இணைந்த கலாச்சார பரிமாற்றத்திற்கான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குதல்.
- ★ சமூக பாலியல் வேறுபாட்டினை களைந்து பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுதல்.
- ★ சமூக சமாதான முன்னேற்றத்தை முன்னெடுக்கும் முகவர்களாக கலைஞர்கள் உருவாக ஊக்கம் கொடுத்தல்.

எமது இலக்கு குழுவின்

சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும், பெண்களையும் எமது நடவடிக்கைகளில் முக்கியத்துவமாக மையப்படுத்தும் அதேவேளையில் பாலியல் சமத்துவத்தை பேணுகின்றோம். இருப்பினும் பெண்களை எமது குறிப்பிடத்தக்க பலனாளிகளாக இருக்கின்றனர்.

திருமறைக் கலாமன்ற முகவரியும் தொலைபேசி இலக்கங்களும்

தலைமைச் செயலகம்

இல 238, பிரதான வீதி

யாழ்ப்பாணம்

சிநீ லங்கா

தொலைபேசி இலக்கம் : (0094) 21 222 2393

தொலைநகல் இலக்கம் : (0094) 21 222 2393

மின்னஞ்சல் : cpajaffna@sltnet.lk / cpateam@sltnet.lk

இணையச் செயலகம்

இல. 19, மிலாகிரிய அவனியூ

“ஏசியன் கோட்” 5/6

கொழும்பு -04

சிநீ லங்கா

தொலைபேசி இலக்கம் : (0094) 112 597245

தொலைநகல் இலக்கம் : (0094) 122 556712

மின்னஞ்சல் : saveri@dyanet.lk

இணையத்தளம் : www.cpartsteam.com

திருமறைக் கலாமன்ற வெளியீடுகள்

- ✳ கலை முகம் (காலாண்டு மலர்)
- ✳ ஆற்றுக்கை (அரங்கியல் இதழ்)
- ✳ பாலம் (இன உறவுகளை வளர்க்கும் இதழ்)
- ✳ முற்றம் (பிரான்ஸ் - கலை இலக்கிய இதழ்)
- ✳ Journal of Siddhanta Studies
- ✳ திருமறை நூல்கள்
- ✳ நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, இலக்கியம், கவிதை (இவை சார்ந்த பல வெளியீடுகள்)

யாழ் நகரில் மன்றத்தின் ஏனைய நிலையங்கள்

⇒ **கலா முற்றம்**
இல: 15 றக்கா வீதி
யாழ்ப்பாணம்
சிநீ லங்கா

⇒ **கலைக் கோட்டம்**
✳ கலை அரங்கு
இல :238 பிரதான வீதி
யாழ்ப்பாணம்
சிநீ லங்கா

⇒ **கலைக் கோட்டம்**
✳ கவின் கலைகள் கல்லூரி
இல: 09, டேவிட் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
சிநீ லங்கா

திருமறைக்கலாமன்ற நிர்வாகம்

இயக்குனர்

பேராசிரியர் அருட்திரு நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்

பிரதி இயக்குனர்கள்

திரு. J. யோன்சன் ராஜ்குமார்

திரு. M. சாம் பிரதீபன்

திருமதி. சா. பிறேமலதா

மேலதிக பிரதி இயக்குனர்கள்

திருமதி. செபாலி ரணசிங்க

திரு. I.C.A. பொஸ்கோ

ஜனாப். முகமட் சாபீர்

ஆலோசனை சபை

திரு P.S. அல்மீரட் (பிரதம ஆலோசகர்)

* திரு. சுகத் கங்குங்கே

* திரு. R.A. திலகரட்ன

* ஜனாப் M.S.றம்சீன்

* திருமதி றுமீ வலன்தீனா பிரான்சீஸ்

சர்வதேச இணைப்பாளர்
A.V.டேமியன் குரீ
(பிரான்ஸ்)

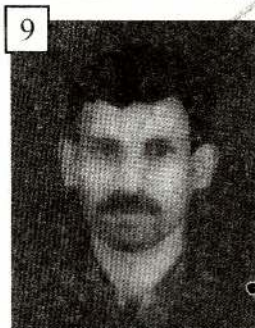

சர்வதேச ஆலோசகர்
பென்ஜமின் இம்மானுவேல்
(பிரான்ஸ்)

சர்வதேச நிதி திரட்டல்
பொறுப்பாளர் 1
பிரான்சீஸ் ஞானநாயகம்
(நோர்வே)

பிராந்திய மன்றங்களின் இணைப்பாளர்கள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இணைப்பாளர்கள்

பெயர்கள்

- 1 திரு. M. சந்தனம்
- 2 திரு. I. C. A. ஜோன் பொஸ்கோ
- 3 திரு. S. வள்ளுவன்
- 4 திருமதி. பிலேந்திரியாப்பிள்ளை
- 5 திரு. J. J. ராஜ்குமார்
- 6 திரு. A. R. விஜயகுமார்
- 7 திருமதி. A. சூரியகலா
- 8 திரு. N. T. ரகுராம்
- 9 திரு. A. ஜீவரட்னம்
- 10 திரு. A. பீற்றர்
- 11 திரு. தயாபால
- 12 வணக்கத்துக்குரிய. சுந்திரரட்ன தேரோ
- 13 திருமதி. M. K. லலனி பிரதீபிக்கா
- 14 திருமதி. M. R. M. அஜித்தா உதயங்கனி ரட்னாயக்க
- 15 திருமதி. L. B. W. ஜயந்தா
- 16 திருமதி. U. P. ஜயந்தா ரஞ்சித்
- 17 M. K. சிறியானி பெரேரா
- 18 திரு. M. A. லக்ஸ்மன் குணவர்தன
- 19 திருமதி. I. G. செனவிரட்ன
- 20 திரு. கலுபகே இந்திக்க சஞ்ஜீவ குமார

மன்றங்கள்

- ஹப்புத்தளை
மன்னார்
மட்டக்களப்பு
புத்தளம்
யாழ்ப்பாணம்
இளவாளை
வவுனியா
திருகோணமலை
முல்லைதீவு
கொழும்பு
அநுராதபுரம்
காலி
அம்பாந்தோட்டை
கண்டி
மாத்தறை
மொனராகலை
பொலன்னறுவை
இரத்தினபுரி
அவிசாவளை
பாணந்துறை

வெளிநாட்டு திருமறைக்கலாமன்றங்கள்

இணைப்பாளர்கள்

- திரு. A. V. டேமியன் சூரி
திரு. விக்டர் திருச்செல்வம்
திரு. A. திருச்செல்வம்
திரு. பசில் இன்பராஜன்
திரு. ஜீலியஸ் அந்தனிப்பிள்ளை
திரு. அந்தனி கிறேசியன்
திருமதி. நிதர்சினி
செல்வி. வைவைதேகி
செல்வி. ஆர்த்தி ராஜினி சஜீன் நொயல்

மன்றங்கள்

- பிரான்ஸ்
கனடா
ஜெர்மனி
இங்கிலாந்து
நோர்வே
அவுஸ்திரேலியா
அவுஸ்திரேலியா
இந்தியா
சுவிற்சலாந்து

யாழ் நுகரில் மனமே...

கடந்த இரு தசாப்தங்களாக நடந்து கொண்டிருந்த இனப்பூசலும், யுத்தமும், இந்நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக சூழலில் பெரும் குனியத்தையும், இடைவெளியையும், பல எதிர் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது போன்று, கலை, கலாச்சார ரீதியாகவும் பல பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு, வடக்கும் கிழக்கும் இவ்விடயத்தில், பாராமுகமாக தனித்துவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தமையை நாம் காணமுடிந்தது.

வடக்கு, கிழக்கு யாழ் மாணவர்களும், கலையார்வம் மிக்க இளைஞர்களும், சிகிரியா ஓவியம் பற்றியும், டம்புல்ல குகைபற்றியும் ஏட்டில் படித்தார்களே தவிர அதனைப் பார்க்க முடிந்ததில்லை, நாடக அரங்கியல் மாணவர்கள், சிங்கள நாடகங்கள் பற்றியும், நாடகக்கலைஞர்கள் பற்றியும், பாடவிதானத்தில் படித்தார்களே யொழிய, அதனைப்பார்த்து இரசித்து விமர்சிக்குமளவிற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததில்லை. இவ்வாறே சிங்களக் கலைஞர்களும் கலை ஆர்வலர்களும் தமிழ் பிரதேசங்களின் இன்றைய கலை கலாச்சார வளர்ச்சி பற்றியும் நாடக அரங்கியல் போக்குபற்றியும் அறிய முடியாத ஒரு தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்று 1970களில் 'கந்தன்கருணை', 'புதியதொருவீடு' போன்ற எம்மவரின் நாடகங்கள் கொழும்பிலும் மேடையேறியது. வித்தியானந்தனின் நொண்டிநாடகம் இலங்கை முழுவதும் மேடையேறியது. ஆனால் கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக இவையனைத்தும் ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்திருந்தன. ஆனால் இந்நிலையிலும் கூட இந்த இடைவெளியை நிரப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர். யுத்த சூழ்நிலையிலும் பயங்கரமான போக்குவரத்தின் மத்தியிலும், பாதுகாப்புக் கெடுபிடியிலும் கூட யாழ் கலைஞர்களை கொழும்புக்கு கூட்டிவந்து அசோகா, தர்சனா ஜீவப்பிரயத்தனம் போன்ற நாடகங்களை அரங்கேற்றி, உறவு அறுந்துவிடாமல் உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இவர்கள்.

இன்றைய யுத்த நிறுத்தமும், புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தமும் நாட்டின் பல்வேறு செயற்பாடுகளிலும் ஒரு திடீர் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. இம் மாற்றம் கலை ரீதியாகவும் உள்வாங்கப்பட்டது என்பதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு "மனமே" என்ற பிரபல்யமான சிங்கள நாடகத்தின் யாழ்ப்பாண அரங்கேற்றம் எனலாம். இத்தகைய ஒரு வாய்ப்பிற்கு வழிவகுத்தவர்கள் திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் எனும் போது, அது அவர்களின் கலைகலாச்சார செயற்பாட்டின் பரந்துபட்ட நோக்கினையும், விரிந்த மனப்பாங்கையும் காட்டிநிற்பதுடன், கலைவழி இனங்களுக்கிடையில் ஒரு புரிந்துணர்வை உருவாக்கமுடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தவும் செய்கிறது.

யாழ் நாடகக் கலைஞர்களினதும், நாடக அரங்கியல் விற்பனர்களினதும், நீண்டநாள் ஆவல் யூன் மாதம் 2ம் 3ம் திகதிகளில் இடம்பெற்ற 'மனமே' நாடகத்துடன் நிறைவேறியது என்றே கூறலாம். யூன் 2ம் திகதி வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் இரண்டு காட்சிகளும், மறுநாள் 3ம் திகதி திருமறைக்கலாமன்றத்தில் ஒரு காட்சியுமாக, மூன்று காட்சிகளை, பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்களும், அறிஞர்களும், நாடக விற்பனர்களும் கண்டுகளித்தனர்.

1956ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3ம் திகதி 'மனமே' முதன் முதலாக கொழும்பில் மேடையேறி, இலங்கையின் நாடக வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது உண்மையாயினும், அதனுடைய வரலாற்றில் யாழ்ப்பாண மேடையேற்றமே ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. 'மனமே' நாடகத்தின் மூலம் தான் சிங்கள நாடக உலகு ஒரு புதிய சகாப்தத்திற்குள்

புகுந்தது. சிங்கள நாடக உலகு தனக்குரிய ஒரு நாடக வடிவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக பரவலாக பேசிக்கொண்டது என சிங்கள அறிஞர்கள் பெருமைப் பட்டனர். 300ஆண்டுகளாக கோலம் நாடகமரபில் ஆடப்பட்டு வந்த கதை வடிவத்தினையே “மனமே” என்ற நாடக வடிவமாக்கினார் பேராசிரியர் சரச்சந்திரா. சமகால விழுமியங்களுக்கு பொருந்தக்கூடிய வகையில் அதனை வியாக்கியானம் செய்தார். தன் கலாச்சார மரபுகளுக் குள்ளும், கலைவடிவத்திற்குள்ளும், நின்று கொண்டே ஒரு முழுமை பெற்ற தேசிய வடிவத்தை உருவாக்கினார். அதுதான் “மனமே” இந்தக் கட்டத்தில் எமது ஈழத் தமிழினத்தின் நாடகப்போக்கினை சற்று விமர்சனக் கண்ணுடன் பார்க்கும் பொழுது, வேதனையாகவே இருக்கின்றது. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் நாடகங்களின் போக்கில் நவீனம் உட்புகுந்திருப்பது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் தேடல் தான் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை, பெரும்பாலான நாடகங்களில், ஸ்ரனிஸ்ல வெஸ்கியையும், குரட்ட வெஸ்கியையும், பீற்றபுறாக்கையும், பேத்தல் பிறச்சற்றையும், நிச்சாட் செக்னனையும் தான் காண்கின்றோமேயொழிய, ஒரு நல்ல ஈழத்தமிழ் நாடக வடிவத்தை இன்னும் காணமுடியவில்லையே என்பது தான் ஒரு ஆதங்கம். வருகின்ற நல்ல நாடகங்கள் கூட அந்தந்த ஆசிரியர்களின் தப்பித்துக்கொள்ளும் (Escapism) மனப்பாங்கினால் முழுமை பெறாது சப்பென்று போய்விட்ட நிலையைத்தான் காண்கின்றோம். இங்கே திறமைமிக்க நாடக ஆசிரியர்கள் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் சூழ்நிலையின் கைதியாக்கப்பட்ட காரணத்தாலோ என்னவோ சமூகவிடுதலை, சமுதாய மாற்றம் என்பனவற்றை பற்றி சரியான முடிவை திடமாகக் கூறமுடியாத ஆசிரியர்களாக இருப்பதையே காண்கின்றோம். இந்த மண்ணில் பெண்ணிய விடுதலை பற்றி பேச எழுந்த சில நாடகங்கள் கூட புகுத்தறிவற்ற பாரம்பரியத்தையும், பண் பாட்டையும், உடைத்துப்பேச நெஞ்சில் உரமில்லாத நாடகாசிரியர், சிலரின் பிற்போக்கான நாடகங்களாக போய்விட்டமையைத்தான் கண்டோம். இன்னும் பல்கலைக் கழக பாடவிதானத்திற்காக ஒரு சில வட்டத்திற்குள் நாடகங்கள் சரிக்கட்டப்படனவேயன்றி, ஊரளாவிய ரீதியில் காலாகாலமாக எரிந்துகொண்டிருக்கும், பிரச்சினையை அணுகி மானுட விடிவுக்கும், பெண்ணிய விடுதலைக்குமாக நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சிதம்பர நாதனின் ‘பொய்க்காலும்’ ரதீதரனின் ‘மலநீக்கமும்’ ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் ‘ஜீவப்பிரயத்தனமும்’ கெனத்தின் ‘திசைகள் தெரியாதவையும்’ தேவானந்தனின் ‘அக்கினிப்பெருமூச்சும்’ ஜெயரஞ்சினியின் ‘கூர்’ என்னும் நாடகமும் இதற்கு சற்று விதிவிலக்கானவையே தான். இத்தகைய ஒரு சூழலில் ‘மனமே’ நாடகத்தின் வருகை ஒரு சொந்த மண்ணின் படைப்பு எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக அமைகின்றது.

கலைப்பாலத்தின் மூலம் இன உறவுப்பாலத்தை பலப்படுத்தும் திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் இச்செயற்பாடு காலத்தால் மறக்கமுடியாததொன்றே இன்னும் சரச்சந்திராவின் ‘சிங்கபாகு’ தாம்சிறிபண்டார நாயக்காவின் ‘திறெயின்’ காந்தாவோ போன்ற சிறந்த சிங்கள நாடகங்களையும் தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றவர்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினரே எனின் மறுப்பாரில்லை. இத்தகைய ஒரு பரந்து விரிந்த பாரிய கலைத்தொண்டினைப் புரிய உலகளாவிய ரீதியிலும், இலங்கை முழுவதிலும் இன, மத, மொழி பேதமின்றி கலைப்பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் மட்டுமே முடியும்.

நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, இசைநாடகம், நடனம், பரதம் என பல்கலை சங்கம பயிற்சியுடைய கலைஞர்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் பரந்துபட்ட கலைப்பணி இந்த நாட்டின் இன விடுதலைக்கும், சமூகமாற்றத்திற்கும் மானுட மேம்பாட்டிற்கும் வழிவகுக்கக்கூடிய ஒரு உன்னத பணியாக அமையட்டும்.

—நெல்லை நடராஜா—

எமது மேடையில்...

“ஸ்பாட்டக்கஸ்”

ஒன்றிக்க செய்து சிந்திக்க வைத்த அற்புத படைப்பு

கடந்த ஓகஸ்ட் 30, 31 செப்டெம்பர் 01ம், 02ம் திகதிகளில் திருமறைக்கலாமன்றம் யாழ் மன்ற அரங்கில் மாபெரும் ஆற்றுகை ஒன்றை 100 க்கு மேற்பட்ட நடிக்களைக் கொண்டு நிகழ்த்தி இருந்தது. அதுதான் “ஸ்பாட்டக்கஸ்” வரலாற்று நாடகம். ஹோவர்ட் பாஸ்ட் எழுதிய நாவலை மூலமாக வைத்து உரோமைய சாம்ராச்சியத்தை சிந்திக்க தூண்டிய அடிமை வீரன் ஸ்பாட்டக்கஸின் கதையே திரு. ஜோன்சன் ராஜ்குமாரினால் எழுத்துருப்பெற்று மேடையேற்றப்பட்டிருந்தது.

இரத்த வெறிபிடித்த உரோமாபுரி ஆட்சியாளருக்கு எதிராக அடிமைகளை ஒன்று திரட்டி அதன் அடிமைப்படுத்தும் நிலையை ஒழித்துக்கட்ட தீவிரமாக போராடி அவர்களின் சிந்தனையை தெளிய வைத்த ஸ்பாட்டக்கஸின் வரலாற்றை தத்ருபமாக எடுத்துக்காட்டியதுடன், ஸ்பாட்டக்கஸ் யார்? அவன் வேண்டி நின்றது என்ன? என்பதனை யாழ் மண்ணுக்கு அறிமுகப்படுத்தி இருந்தது இந்த நாடகம்.

ஆற்றுகையின் ஆரம்பத்தில் வழங்கப்பட்ட உரையும் அதனை தொடர்ந்த இசையும், மெல்லென மேடையில் பரவிய ஒளியும், அமைக்கப்பட்டிருந்த பெருங்காட்சி தன்மையும் உரோமைய சாம்ராஜ்ஜியத்தை, அடிமைகளின் அவலநிலையை எடுத்துக்காட்டி ஸ்பாட்டக்கஸ் வாழ்ந்த கால சூழலுக்கு பார்வையாளரை அழைத்து சென்றிருக்க வேண்டும். சூழ்நிலைத் தெளிவுடன் ஸ்பாட்டக்கஸ்ஸை ஆற்றுகையில் அறிமுகப்படுத்தியமை சற்று வித்தியாசமாக இருந்தது.

எடுத்தாளப்பட்ட கதைக்கு பாத்திரங்களின் பொருத்தம் மிகப் பொருந்தியிருந்தமை இந்நாடகம் சிறப்பெய்த காரணமாய் இருந்தது எனலாம். அது மட்டுமல்லாது திரு. ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் கருவிற்கு உருக்கொடுத்தது ஸ்பாட்டக்கஸ்ஸின் நடிப்புத்திறன் என்பது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது என் எண்ணம். ஆற்றுகையில் ஸ்பாட்டக்கஸ்ஸின் உணர்வு மாற்றம் பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்று. விரக்தியின் போக்கு, காதல் உணர்வு, டிராபா இறந்தபின் ஏற்பட்ட தெளிவு நிலை, வீரம், ஆவேசம், கோபம், விடுதலை உணர்வு, சிறையுடைப்பின் பின்னதான மகிழ்வு நிலை, தோழன் இறந்ததும் துடித்துப்போன தன்மை போன்ற உணர்வு வெளிப்பாடுகள் தளத்திற்கேற்றாற் போல் இருமணி நேரங்களில் வெளிப்படுத்திய விதம் அவருக்கே உரிய தனிச்சிறப்பாக காணப்பட்டது.

செனட் சபைத் தலைவர் கிராகுஸ், தளபதி கையஸ், அடிமைகள் தாயத், டிராபா போன்றோரின் நடிப்பும் மனதில் நிலைத்து நிற்கக் கூடியவையே. பொதுவாக அனைத்து பாத்திரங்களும் தமது பாத்திர வெளிப்பாட்டை சிறப்பாக ஆற்றி இருந்தார்கள். ஆனபோதும் கிராகுஸ் தனது தனித்துவமான நடையால் பார்வையாளரை கவர்ந்திருந்தும் ஆரம்பத்தில் அவரது நடைக்கும் உரையாடலின்போது அவரின் நடைக்கும் சற்று வித்தியாசம் காணப்பட்டது. அதாவது பாத்திரத்தின் தன்மையை

சிறிது தளர விட்டிருந்தமையை அவதானிக்க முடிந்தது. இவர் போலவே செனட்சபை உறுப்பினர் மரிய பிரகாசின் நடிப்புத்தன்மை ஏனைய நடிகர்களின் நடிப்பை விட மேலோங்கியிருந்திருந்தால் மிக சிறப்பாக இருந்திருக்கும். வீனியாவ்னி நடிப்பும் பாத்திரப் பொருத்தமும் அமைவாய் இருந்தபோதும் அவரது குரல் வளம் இவ்வீரம் செறிந்த நாடகத்திற்கு சற்று ஒத்துழைக்க மறுத்தமை ஏதோ துரதிஷ்டம் தான். ஆற்றுகையின் கதைப்பின்னலும் கதைக்கோர்வையும் காட்சி அமைப்புகளும் பிரமாதம். மல்யுத்தத்தின்முன் ஸ்பாட்டக்கஸ்சும் டிபாராவும் உரையாடும் உரையாடல் உணர்வு பூர்வமானதாக இருந்தது. இரு வேறுபட்ட மனநிலைகளின் தன்மையையும், டிபாரா தன்நிலை உணர்ந்த முயற்சிக்கும் வேதனைப்பாங்கும் கண்களை இமைக்காது, காதுகளை கூர்மைப்படுத்தி உரையாடலுக்குள் ஊன்ற வைத்துவிட்டன. காதல் காட்சி பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை இளையோரின் விசிலடியை அதிகரித்திருந்தமை அவர்கள் அமைக்கப்பட்ட உரையாடலும் சிறப்பாக இருந்தது. அதற்கு அணி சேர்த்தது ஸ்பாட்டக்கஸின் குரல். இவை மாத்திரமல்லாமல், உரையாடல் போக்கு காட்சியமைப்பு என்பனவற்றை ஆழமாக /நோக்கும்போது ஆரம்பத்தில் வசனங்களை ஸ்பாட்டக்கஸின் மீது குவியப்படுத்தாது பின் காட்சிகளில் ஆழப்படுத்தியிருந்தமை பாத்திரத்தின் சிறப்புத்தன்மையை உயர்த்திக் காட்டி இருந்தது. உரோமைய தளபதி கையசும் ஸ்பாட்டக்கஸும் இறுதி யுத்தத்தின் முன் தத்தமது படைகளுக்கு ஆக்ரோசமான கட்டளைகளை வழங்கும் தன்மை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதான எமது நாட்டின் நிலைப்பாட்டை எண்ணிப்பார்க்க வைத்தது. சிறையுடைப்பின் பின்னதான உரோமைய வீரனின் இறுதி யுத்தம் ஆரம்பிக்க முன்னதாக செனட்சபை உறுப்பினர் சிசிரோவின் உரையும் அடுத்த காட்சி இணைப்புக்களை அழகுற அமைக்க ஏற்றாற் போல் இருந்தமை நெறியாளரின் ஆளுமையையும் நாடக உருவாக்கத்தில் அவருக்குள்ள பலத்தையும் காட்டி நின்றது.

நடிப்பு, உரையாடல் காட்சியமைப்புக்கு அப்பால் இசையும், ஒலி, ஒளியும் ஆற்றுகையினை தொய்வின்றி காவிச் சென்றன. கரு இசை பார்வையாளரை ஆற்றுகையுடனேயே ஒன்றித்து வைத்திருந்தது. டீராபாவை வீரன் கொல்லும்போது ஸ்பாட்டக்கஸு என்று எழுப்பிய அவனது ஈனக்குரலின் உணர்வை தட்டி எழுப்பியது உயர்ந்து மறைந்த இசையும் பாய்ச்சப்பட்ட சிவப்பு ஒளியும் என்றே கூறலாம்.

இவை தவிர பொருத்தமான வேட உடை, ஒப்பனை, கைப்பொருட்கள் அனைத்தும் பொதுவாக ஆற்றுகையை சிறப்பாக்க வழி சமைத்திருந்தன. எனினும் சில பாத்திரங்களின் ஒப்பனைகளில் அவசரத்தன்மை தெரிந்தது.

ஆற்றுகையின் முன்னுரையில் “ஸ்பாட்டக்கஸ் பிறக்கும்போதே அடிமையாக பிறக்கவில்லை உரோமைய இராணுவத்திலிருந்து விலகியமையால் அடிமையாக விற்கப்பட்டான்.” என்றும் நாடக ஆற்றுகையின்போது “ஸ்பாட்டக்கஸ் மூன்று தலைமுறைக்கு அடிமை “ என்ற கருத்தும் கருத்தியலில் முன் பின் முரண்பாடுகளை தோற்றுவித்தது ஏன் என்று புரியவில்லை.

இவை தவிர சகல இடங்களில் செந்தமிழும் பேச்சுத்தமிழும் கலந்து போனமை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். பாத்திரங்களின் வருகையிலும் வெளியேறுகையிலும் நெறியாளர் இன்னும் சிறிது கவனம் செலுத்தி இருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

ஒட்டு மொத்தத்தில் இந்நாடகம் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் வெற்றிப்படைப்பு என்றே கூறலாம். வரலாற்று நாடகம் ஒன்றினை அதுவும் மேல்நாட்டு பாங்கினை நம் நாட்டுக்குரிய வகையில் உணர்வுபூர்வமாக உள்வாங்கத்தக்கதாக யாத்து அரங்க மூலங்கள் அனைத்தையும் திட்டமிடப்பட்ட நெறிப்படுத்தலின் விளைவாக பிரயோகிக்கப்படுத்தியிருந்தமை மெச்சதலுக் குரியதாகும்.

இவ்வாற்றுகையை சில காலம் கடந்தது என்று பேசிக் கொண்டாலும் “எங்கெல்லாம் அடிமைத்தனம் தலை விரித்தாடுகின்றதோ அங்கெல்லாம் ஸ்பாட்டகஸ் பிறப்பான்” என்ற நாடகத்தின் கூற்று அடிமைத் தனங்கள் நிலைத்து நிற்க முடியாதவை என்றும் மீண்டும் யுத்தம் ஒன்று உருவாகாதிருக்க ஆட்சியாளர் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதம் என்பனவற்றை கூறி நிற்கின்றது.

என்னும் கடந்த தசாப்தங்களில் திருமறைக்கலாமன்றம் அளிக்கை செய்த வடிவங்களில் இது சற்று வித்தியாசமாக அமைந்தது. பலரினதும் பாராட்டையும் பெற்றது. இது திருமறைக்கலாமன்றத்தின் வரலாற்று பதிவாக வேண்டிய உன்னதமான வியப்பை ஊட்டிய படைப்பு என்பது பலரின் அபிப்பிராயமாக இருக்கும் என்பது உறுதி.

—பிரேமதீபா—

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இன ஐக்கியத்திற்கான மீலாத் விழா

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இன ஐக்கியத்துக்கான மீலாத் விழா காத்தான்குடி ஹிஸ்புல்லா கலாச்சார மண்டபத்தில் 31ம் திகதி நடைபெற்றது. மன்றத்தின் மட்டக்களப்பு கிளையின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு காலையிலும் பெரியவர்களுக்கு மாலையிலும் என இரு கட்டங்களாக இவ்விழா ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

காலை 10 மணி முதல் 12 மணிவரையும் மாலை 4.30 முதல் 7மணி வரையும் இவை நடைபெற்றன. இன ஐக்கியத்துக்கான எம்மதம் கூறும் வழிகள் என்ற தலைப்பில் சகல இன, மத, மொழி மாணவர்களும் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்வு பாடசாலை மாணவர்களால் நடைபெற்றது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் விசேட நிகழ்வுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வருட மீலாத் விழாவில் அனைவரையும் கலந்து கொள்ளுமாறு மன்ற இணைப்பாளர் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

தினக்கதிர்

11.05.2002

திருமறைக் கலாமன்ற
40ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
கலைஞர்கள் கௌரவிப்பு
31.07.2005

யாழ்ப்பாணம்

திரு. A. V. ஆனந்தன்
 திரு. G. எட்வேட்
 திரு. M. தைரியநாதன்
 திரு. M. யேசுதாசன்
 திரு. N.S. ஜெயசிங்கம்

திரு. S. ஜெகநாதன்
 திரு. A.. A.. பிரான்சிஸ் ஜெனம்
 திரு. G.P. பேர்மினஸ்
 திரு. இம்மனுவல்
 திரு. V.J. கொன்ஸ்ரன்ரைன்

திரு. C.M நெல்சன்

திருமறைக் கலாமன்ற
40ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
கலைஞர்கள் கௌரவிப்பு
31.07.2005

பாழ்ப்பாணம்

திரு. ஏ. ஜோசேப்
 திரு. டேமியன் குரி
 திரு. A. பாலதாஸ்
 திரு. சேவியர் நவனீதன்
 திருமதி. நிர்மலா சுகந்தநாதன்

திரு. A. பேக்மன் ஜெயராஜா
 திரு. P.S. அல்பிரட்
 திருமதி. ஜெனோவா அற்புதம்
 திரு. அம்புறோஸ் பீற்றர்
 திரு. F. யூல்ஸ் கொலின்

திரு. A.R. விஜயகுமார்

பல்லினக் கலைஞர்கள் சங்கமித்த “சமாதான கலைச் சங்கமம்” – 2005

“கலை வழி இறைபணி” என்ற தாரக மந்திரத்துடன் கடந்த நாற்பது வருட காலமாக மக்களுக்கு தொண்டாற்றிவரும் திருமறைக் கலாமன்றம் திருகோணமலையில் காலூன்றி இந்த ஆண்டுன் பத்து வருடங்களை பூர்த்தி செய்து நிற்கின்றது.

“ஞாலம் கருதினுங் கை கூடும் காலம் கருதி இடத்தாற் செயின்” என்ற பொய்யா மொழிப் புலவனின் வாக்கிற்கு இணங்க இன்று எமது நாட்டிற்கு தேவைப்படுவது “சமாதானம்” என்பதை வலியுறுத்தி பல்லினக் கலைஞர்களை ஒரே மேடையில் சங்கமிக்க வைத்து தனது பத்தாண்டு கால கலைவழியின் ஊடான இறைபணியின் பலனையும் பலத்தையும் நிரூபித்துக்காட்டியது திருகோணமலை திருமறைக் கலாமன்றம்.

பத்து வருட காலமாக கலை வழியினுடாக பல சேவைகளை மக்களுக்கு ஆற்றி வந்த இம்மன்றம் கடந்த வருட இறுதியில் ஏற்பட்ட ஆழிப் பேரலையின் பின்னர் கலை வழியினுடாகவும் உள ஆற்றுப்படுத்தல்கள், மற்றும் உணவு, உடை போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்தும் மக்களுக்கு பெரும் தொண்டாற்றியது. மக்களின் துயர் துடைப்பில் இம்மன்றம் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருந்தது.

“கலை வழி இறைபணி” என்ற தாரக மந்திரத்துடன் கடந்த நாற்பது வருடகாலமாக மக்களுக்கு தொண்டாற்றிவரும் திருமறை கலாமன்றம் திருக்கோணமலையில் காலூன்றி இந்த ஆண்டுன் பத்து வருடங்களை பூர்த்தி செய்து நிற்கின்றது. ஒரு தசாப்தத்தின் நிறைவு விழாவினை, கடந்த 07-05-2005 அன்று திருகோணமலை புனித குசையப்பர் கல்லூரியின் கலையரங்கில் வெகு சிறப்பாக கொண்டாடியது.

“சமாதான கலைச் சங்கமம்” எனும் பல் கலை நிகழ்வுகளின் மூலமாக ஒன்றிணைந்து பார்வையாளர்களை பரவசமடையச் செய்தது மட்டுமன்றி எமது நாட்டிற்கு தேவைப்படுவது சமாதானமேயென்றும் அச்சமாதானம் மலர்வதற்கு இனங்களுக்கிடையேயான முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்படல் வேண்டுமென்ற செய்தியினையும் பறைசாற்றிக் காட்டியது திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைவழியினுடான இறைபணியின் ஓர் அம்சமாகும்.

காலை, மாலையென இரு அமர்வுகளாக நடைபெற்ற இந்த சமாதான கலைச் சங்கமம் நிகழ்வின் காலை அமர்வில் திருகோணமலை திருமறைக் கலாமன்றமும், CHA நிறுவனத்தின் திருகோணமலை கிளையினரும் இணைந்து “முரண்பாட்டுக் கூருணர்வு அணுகுமுறை” எனும் தொனிப் பொருளில் கலந்துரையாடல் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

இக்கலந்துரையாடலில் கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், ஆசிரியர்கள், பொது அமைப்புக் களைச் சேர்ந்த பிரதி நிதிகள், பெண்ணியவாதிகள் என பலதரப்பினர் பங்கு கொண்டு உரை நிகழ்த்தினார்கள். இக்கலந்துரையாடலில் முரண்பாடுகளை எவ்வாறு எதிர்கொண்டு அவற்றை தீர்த்துக் கொள்ளலாமென ஆராயப்பட்டது. இக்கலந்துரையாடலில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின்

திருகோணமலை மாவட்டக் கல்விக் கழக பொறுப்பாளர் கவிஇன்பனும் கண்டியிலிருந்து வருகை தந்த இரண்டு பெளத்த மத குருமார்களும் பங்கு பற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாலை 4.30 மணிக்கு இரண்டாவது அமர்வாக கலை நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. இந்நிகழ்வின் வரவேற்பு நடனம் சற்று வித்தியாசமான முறையில் அமைந்திருந்தது. கண்டிய நடனமும், பரத நாட்டியமும் கலந்து அந்த வரவேற்பு நடனம் தமிழ், சிங்களக் கலைஞர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது.

தமிழ், சிங்கள மகளிர்களின் மனித மங்களவிளக்கு பார்வையாளர்களை பரவசப்படுத்தியது. இந்நிகழ்வில் மனதைத் தொட்ட நிகழ்வாக ஜனாப் முகமட் சாபீரின் தயாரிப்பில்

இந்து, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சிறுவர், சிறுமியர்கள் சேர்ந்து இசைத்த சிங்கள மொழி சிறுவர் பாடல்களை குறிப்பிட முடியும்.

சமாதானத்தை இலக்காகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட இந்த “சமாதான கலைச்சங்கமம்” நிகழ்வில் திருகோணமலையில் சமாதானத் தேடல்” எனும் நூலும் விழா சிறப்பு மலரான ‘கலைக்கோணம்’ மலரும் வெளியிடப்பட்டது. திருகோணமலையில் திருமறைக் கலாமன்றத்தை நிறுவி அதற்கு உறுதுணை புரிந்த உறுதுணையாளர் கைடி பொன்கலன் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இந்நிகழ்வுகளின் சிறப்பு நிகழ்வுகளாக தாய்த்திருமறைக் கழகமான யாழ்ப்பாண திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் “ஏகலைவன்” தென்மோடிக் கூத்தினையும் திருகோணமலை திருமறைக் கலாமன்ற கலைஞர்களின் “புதிய வீடு” இசை நாடகத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்.

இந்நிகழ்வுகளுக்கு பிரதம விருந்தினராக சுந்தரம் அருமைநாயகம் பிரதேச செயலாளர் பட்டணமும் குழலும், திருமலை, சிறப்பு விருந்தினராக செல்வி கெபரெல்லா எஸ்ரோயும் (Head of Unicef) கவி இன்பன் (கல்விக் கழகப் பொறுப்பாளர்) சாம்பிரதீபன் ஆகியோர் கௌரவ விருந்தினராகவும் வருகை தந்திருந்தனர்.

நன்றி

மு. யாழ்வன்

வீரகேசரி 29- 05-2005

சிறப்புச் செய்தி...

கடந்த 15.07.2005 இல் பாணந்துறை இல. 14, ஜேம்ஸ் வீதியில், திருமறைக் கலா மன்ற பணியகம் ஒன்று சம்பிரதாய பூர்வமாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

திருமறைக் கலாநிதர் சமாதான முன்னெழுப்புகளில் எழுத்தாளர்களுக்கும் - கலைஞர்களுக்கும்

40 வருடங்களுக்கு முன்னர் கலையே தான் வாழ்க்கை என காலடிவைத்த திருமறைக் கலாமன்றம் கலைவழியாக சமூக மேம்பாட்டுக்கு சமுதாய மாற்றத்திற்கு, சமூக விடுதலைக்கு என்னென்ன வழிகளில் உழைக்க முடியுமோ, அத்தனை வழிகளிலும், கடுமையாகவும், காத்திரமாகவும், உழைத்துள்ளது என்பதை அது கடந்து வந்த நாற்பது வருட கலைவாழ்வு சான்றுபகருகின்றது.

கலை கலைக்காக மட்டுமல்ல, கலைவழி அரசியல், பொருளாதார, சமூக விடுதலைக்காகவும் உழைக்க முடியும், உந்துதல் தரமுடியும் உத்வேகம் தரமுடியும் என்பதனை அதனுடைய பன்முகப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் எழுத்தாளர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்குமான மாநாடுகள் மிகத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இன்று இந்த நாட்டில் அனைவரும் தேடுவதும், வேண்டுவதும், சமாதானமே. சமாதானத்தின் தேவையையும், யுத்தத்தின் கொடுமையையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவும் அரசியல் வாதிகள் தொட்டு அடிமட்ட மக்கள் வரை சமாதானத்தின் தேவையை உணர்த்தி நாடளாவிய ரீதியில் பொதுவான அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் முகமாக 2002ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 14ம் திகதி கொழும்பு 3 சசக்காவா மண்டபத்தில் நாடு தழுவிய ரீதியில் எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் ஒன்று கூட்டி முதன்முதலாக ஒரு மாபெரும் மாநாட்டை நடாத்தி சமாதானத்தின் தேவை பற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் கலந்துரையாடினோம். இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இருந்தும் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள். காஸ்ரன் டி ஹொசைறோ, போன்ற ஊடகவியலாளர் உட்பட ஜெகான் பெரேரா, பாக்கிய சோதி சரவணமுத்து, நீயூட்டன் பெர்ணான்டோ போன்ற அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த புத்தி ஜீவிகளும், லலிதா சரச் சந்திரா, மற்றும் மாய சக்தி நாடகக் குழுவைச் சேர்ந்த தர்மஜித் பூர்ணஜீவ், ரவி ரணசிங்க போன்ற நாடகவியலாளர்களும், சுகத் ஹண்டுகே போன்ற நியாய துரந்தர்கள் உட்பட இன்னும் பல யாழ்குடாநாட்டு பிரபல எழுத்தாளர்களாகிய செங்கையாழியன், செம்பியன் செல்வன், யேசுராசா, யோசப் பாலா, போன்றவர்களும் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

இம்மாநாடு தந்த பலபலன்களும், சமாதானம் பற்றி தோற்றுவித்த பொதுசன அபிப்பிராயமும் அதே வருடம் செப்டெம்பர் 29ம் திகதி யாழ் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க கேட்போர் கூடத்தில் இன்னுமொரு எழுத்தாளர், கலைஞர் மாநாட்டினை கூட்டுவதற்கான ஒரு உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது. இம்மாநாடு S.V.K சிவஞானம் தலைமையில் இடம் பெற்றது. இங்கும் பிரபல சிங்கள சினிமா இயக்குனர்; வசந்த ஓபயசேகரா, நாடகவியலாளர்களாகிய ஜெரோம் டி சில்வா, இயக்குனர் லால் 'நீந்திர நாத், புத்ததாச ஹேவகே பிரபல நாடகவியலாளர் சோமலதா சுபசிங்க, எழுத்தாளர் தெல்மா டி ஹொசைறோ, கனித்திரா அமைப்பின் நாடகவியலாளர் றோகன தேவா, அவரது மனைவி றமணி தமயந்தி, நாடக ஆசிரியர் ரவி ரணசிங்க, சியோன் டி அல்விஸ், போன்ற பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் கலந்து கொண்டு சமாதானம் பற்றி

பேசினர், விவாதித்தனர்; அதன் உடனடித் தேவை பற்றிக் கருத்துக்களை வழங்கினர். இங்கும் யாழ் நகரின் பிரபல எழுத்தாளர்களாகிய சட்டநாதன், யேசுராசா, யோசப் பாலா, காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம், கவிஞர் சோ. பத்மநாதன், நாடகவியலாளர்களாகிய குழந்தை சண்முகலிங்கம், ரதீதரன் தேவானந் போன்றவர்களும் கலந்து கொண்டனர். காலத்தின் தேவைக் கேற்றதொரு காத்திரமான, நிச்சயம் வேண்டப்பட்டதான ஒரு நிகழ்வு என அனைவரும் மன்றத்தினை பாராட்டினர்.

இதனால் அனைத்து மக்களிடமும் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வை தொடர்ந்து 2003 ம் ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் 10ம் நாள் இலங்கையின் தென் பகுதியாம் காலியில் சென்ற அலோசியஸ் கல்லூரி மண்டபத்தில் இத்தகைய ஓர் மாநாட்டினைக் கூட்டினோம் இக்கூட்டத்தில் தென் பகுதி எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் W.T.J.S கவிரட்ண தலைமையில் திரு. புத்ததாச ஹேவகே, ஹேமசிந் அபெயவர்த்தன, லால் ஹரேந்திர நாத், ரவி ரணசிங்க, தர்மஜித் புணர்ஜீவ, P.S. அல்பிரட், சுதேஸ் ம சில்வா, போன்ற எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டதுடன், சமாதானத்திற்காக எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும், தமது பங்களிப்பினை எவ்வெவ் வழிகளில் வழங்கலாம் என்பதையிட்டுக் கலந்துரையாடினர்.

இதனைத் தொடர்ந்து கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுநகர் “பொதுசன நூல்நிலைய மண்டபத்தில் மீண்டும் ஒருமாநாடு 16 -07 -2003 இல் இடம்பெற்றது. இம்மாநாட்டில் பேராசிரியர் மௌனகுரு உட்பட கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர் பல கலந்து கொண்டு கருத்துரை வழங்கினர். இம்மாநாட்டில் தென்பகுதியிலிருந்து W.T.J.S கவிரட்ண தலைமையில் ஏராளமான சிங்கள எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் கலந்துகொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் 2003 நவம்பர் 01ம் திகதி கண்டி சத்தியோதய சமூக ஆய்வுநிலையத்தில் மலை நாட்டு தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர்களை ஒன்று கூட்டி அவர்களிடம் சமாதான பங்களிப்புக்கான விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டுவதற்கான வழி முறைகளை ஆராய்ந்தோம்.

இதே போன்று 2005 ம் ஆண்டு நவம்பர் 23 இல் கொழும்பு இலங்கை மன்றக் கல்லூரியில் மீண்டும் ஒரு எழுத்தாளர் கலைஞர் மாநாட்டினைக் கூட்டினோம். இதில் இலங்கையின் தென்பகுதி ஊடகவியலாளர் சங்கத்தினர் உட்பட திரு. சேலி கந்தப்பா, செல்வி சிவந்தி ஜயசூரிய, எஸ் நடராஜ சிவம் போன்ற ஊடகவியலாளர்கள் பலர் கலந்து கொண்டு கருத்துரை வழங்கினர்.

இவ்வாறு இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலுமுள்ள எழுத்தாளர்களை கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து இன்றைய சமாதானத்தின் தேவை பற்றி அவர்களுடைய ஊடகங்கள் ஊடகவும், அரங்க கலை நடவடிக்கைகளினூடாகவும் நாட்டில் ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி, இனங்களிடையே கடந்த காலத்தில் ஊறிப்போயிருந்த கசப்புணர்வுகளைக் கழைந்து, நல்லிணக்கத்தை, பேணுவதற்கான ஒரு விழிப்புணர்வையும் பொதுசன அபிப்பிராயத்தையும் உருவாக்க முனைந்தோம். அம்முயற்சி பலனளித்தது என்பதற்கு இதனைத் தொடர்ந்து, சிங்கள, ஆங்கில, தமிழ் தினசரிகளில் சமாதானத்தின் தேவைபற்றியும், இன ஒற்றுமை பற்றியும் தொடர்ந்து வந்த பல கட்டுரைகளும், கவிதைகளும் சான்றாக அமைந்தன.

- A. ஜான்சி குமின்-

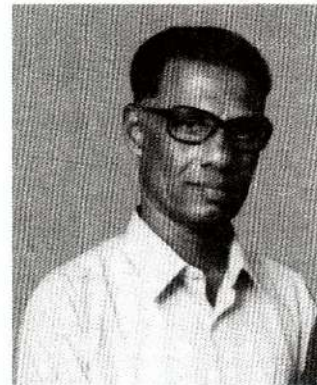
மஹாநீதிமூர் இவர்கன் நம் மஹாத்ஸ்

மஹது ஆஸ்தான கவிஞர்
யாழ். விக்டர் ஜெயம்

ஓவியர் மார்து மாஸ்டர்

தமிழ்மணி. கு. இராமச்சந்திரன்

சிரேஷ்ட அங்கத்தவர்
அன்றர்சன்

சிரேஷ்ட அங்கத்தவர்
அருமன்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைத்தூது:

இனய்யிரிந்துணர்வுக்கு அடித்தளமிட்ட யாழ். கலைப்பாலம் நிகழ்வு

யாழ்ப்பாணம் ஒரு பயங்கர பூமி. அங்குள்ள மக்களும் பொல்லாதவர்கள், பயங்கரமானவர்கள். இவ்வாறானதொரு புறத்தோற்றம் தான் தென்னிலங்கையில் எமது சிங்கள சகோதரர் மத்தியில் இன்று வரை உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துக்கா... சாகவா போகிறீர்கள்? ஏன் போகிறீர்கள்? என்றவாறான கேள்விகள்தான் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி தென்னிலங்கையில் இருந்து எவராவது புறப்பட்டால் அவர்களை நோக்கி முன்வைக்கப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணம்- ஆண்டாண்டு காலமாக தொடரும் யுத்தத்தால் சிதைக்கப்பட்டு கிடக்கும் யுத்த பூமி என்பது மறுக்க முடியாததுதான் அதற்காக அது பயங்கர பூமியா? அங்குள்ள மக்கள் பொல்லாதவர்களா? பயங்கரமானவர்களா? ஏன் இவ்வாறான சிந்தனைகள் தென்னிலங்கை சிங்கள மக்களுக்கு எழுந்தன? யார் இத்தகைய சிந்தனைகளை விதைக்கிறார்கள்? தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் பிரச்சனை இல்லையே. தமிழர்களுக்கு வழங்கவேண்டிய, கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளை தடுத்து, அவர்களை அடக்கி ஆள நினைக்கும் இனவாதிகளுடன் தானே எமக்குள்ள பிரச்சனை எல்லாம்.

இத்தகைய விஷத்தை விதைக்கும் சிந்தனைகளுக்கு எதிராக நியாயத்தை எடுத்துரைத்து சமாதானத்தை வலியுறுத்தி இனங்களுக்கிடையில் அறுபட்டு கிடக்கும் உறவுப் பாலத்தை மீளவும் கட்டியெழுப்பி புரிந்துணர்வுகளை ஏற்படுத்தி, இன நல்லுறவை மேம்படுத்தும் முன்னுதாரணமான முயற்சிகளில் நமது தேசத்தில் இன்று பல அமைப்புகளும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக பல வழிமுறைகளும் கையாளப்படுகின்றன.

இந்த வகையில் நமது மண்ணிலும், உலகெங்கிலும் கலை மூலம் இறைவனுக்கு பணியாற்றி அதன் மூலம் மனித நேயத்தையும், உறவுப் பாலத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் திருமறைக்கலாமன்றம் மேற்கொண்ட மகத்தான, துணிச்சலான பணி வரலாற்றில் புதிய திருப்பத்தை தோற்றுவிப்பதற்கான ஆரம்பமாக அமைந்துள்ளது.

நவம்பர் மாதம் 13ம் திகதி முதல் 20ம் திகதி வரையிலான ஒரு வார காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கலைப்பாலத்தைக் கட்டியெழுப்பிச் சென்றிருந்தது திருமறைக்கலாமன்றம் யுத்தம் தீவிரமடைந்த காலங்களிற்குபின், ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று தசாப்தங்களிற்கு பின் யாழ்ப்பாண மண்ணில் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் “கலைப்பாலம்2001” நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டின் கீழ் தென்னிலங்கையில் பாணந்துறை திருமறைக் கலாமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் சுமார் 40 சிங்கள கலைஞர்கள் (ஆண்களும், பெண்களுமாக) கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவதற்காக யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்தவரை அது நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடனான தரை வழித் தொடர்பை நீண்டகாலமாக இழந்து இருப்பதுடன் தமிழ் மக்கள் நிறைந்து வாழும் பிரதேசமாக இருந்து வருகின்றது.

1991ம் ஆண்டிற்கு பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல், இராணுவ மாற்றங்களால் யாழ்ப்பாண மக்கள் சிங்களவர் களைக் கொண்ட அரசு படைமீனருடன் வாழும் சூழலைத் தோற்றுவித்திருந்தாலும் சாதாரண சிங்கள மக்கள் எப்படியிருப்பார்கள் அவர்களது உணர்வுகள் எப்படிப்பட்டவை அவர்களது கலை வடிவங்கள் எப்படியானவை என்பவையெல்லாம் அறியும் வாய்ப்புகளை முற்றாகவே இழந்திருந்தார்கள்.

இவ்வாறான சூழலில்தான் முற்றிலும் வளர்ந்து வரும் இளம் கலைஞர்களைக் கொண்ட சிங்கள கலைக் குழுவினரை திருமறைக் கலாமன்றம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து வந்து அவர்களது கலை நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றியுள்ளது. இச் செயற்பாடானது எத்தகைய விளைவுகளைத் தரும் என்பதை வரலாறு தான் தீர்மானிக்கும். எனினும் தவறான புரிதல்களால் முரண்பட்டுக் காணப்படும் இரு இனங்களுக்கிடையிலும்

மீண்டும் ஒரு உறவுப் பாலத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆரம்பப் புள்ளியாக இது அமையும் என்பதை துணிந்து கூறலாம். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த சிங்களக் கலைஞர்களை சந்தித்து உறவாடியதன் மூலம் பெற்ற மனப்பதிவுகள் இதனைத் **துலாம்பரமாக** காட்டி நிற்கின்றது.

அவர்கள் நினைத்து வந்த யாழ்ப்பாணத்தை, யாழ்ப்பாண மக்களை அவர்கள் காணவில்லை. நிச்சயமாக எல்லாம் புதிராக, புதுமையாகவே அவர்களுக்கு இருந்தது. இத்தகைய மண்ணிலா இவ்வளவு அவலங்களும், இப்படியான மக்களுக்கா இந்தத் துன்பமெல்லாம்? யாழ்ப்பாண மண்ணை விட்டு புறப்பட எங்களுக்கு விருப்பமில்லை... போன்ற வார்த்தைகளுடன் அவர்கள் மீண்டும் தென்னகம் நோக்கி புறப்பட தயாரான 20ம் திகதி காலைப்பொழுதில் சிந்திய கண்ணீர்த் துளிகள் நிறைய கதைகளைக் கூறும்.

யாழ். மண்ணிற்கு மீண்டும் வர ஆசைப்படுகின்றோம். தொடர்ந்தும் எங்களைக் கூட்டி வாருங்கள் என்பதே அவர்களின் விண்ணப்பங்களாக இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் 14ம் திகதி மாலைமில் திருமறைக்கலாமன்ற அரங்கில் முதற் தடவையாகவும், 16ம் திகதி வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும், 17ம் திகதி காலைமிலும், மாலைமிலுமாக பருத்தித்துறை வட இந்துக் கல்லூரியிலும் 18ம் திகதி காலைமில் மானிப்பாய் இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும், மாலைமில் மருதனார் மடம் இராமநாதன் கல்லூரியிலுமாக சிங்களக் கலைஞர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் திருமறைக்கலாமன்றத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் சிங்கள பாரம் பரிய கலை வடிவங்களான கண்டிய நடனம் உட்பட பல்வேறு நடன வகைகளையும் யாழ்ப்பாண மக்கள் கண்டு களிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

19ம் திகதி மாலைமில் மீண்டும் யாழ் திருமறைக்கலாமன்ற அரங்கில் “கலைப்பாலம் 2001” நிறைவு நாள் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இதில் தென்னிலங்கை கலைஞர்களுக்கான கௌரவிப்பும், நடன நிகழ்ச்சிகளும் தமிழ் சிங்கள கலைஞர்கள் இணைந்து வழங்கிய “தரிசனம்” என்ற வார்த்தைகளற்ற நாடகமும் இடம்பெற்றன. எல்லா இடங்களிலும் அரங்கு நிறைந்த பார்வையாளர்கள் காணப்பட்டனர். சிங்கள கலைஞர்கள் தங்களால் காட்டக்கூடிய உச்ச திறமைகளினூடாக சிறப்பான முறையில் தங்கள் கலை வடிவங்களை காட்டியிருந்தார்கள்.

இந்த வகையில் இவ்வாறான முயற்சிகளை எத்தனையோ இடங்கள் சூழ்ந்து நின்ற போதிலும் முன்னெடுத்த திருமறைக் கலாமன்றத்தினரையும் அதன் இயக்குனர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

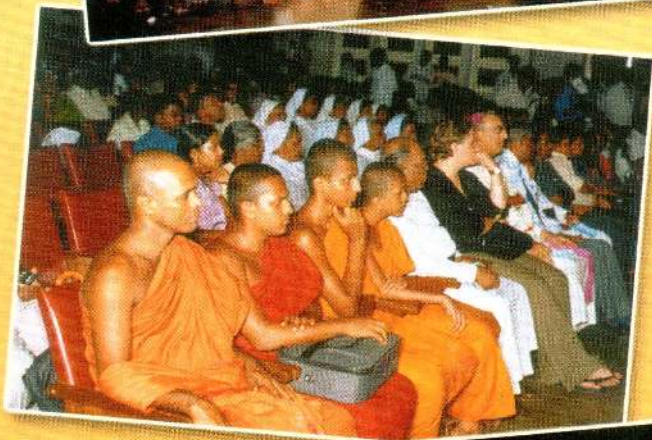
ஆபத்தானது எனக்கருதப்படும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு துணிச்சலுடன் வந்த சிங்கள கலைஞர்களையும் மனம் திறந்து பாராட்டியே ஆகவேண்டும். இவற்றுக்கப்பால் நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தது கலை நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வழங்கிச் செல்வதற்கில்லை. உங்கள் துன்ப துயரங்களை அறிந்து செல்லவும் அதனை எங்கள் பிரதேசங்களில் எடுத்து சொல்வதற்காகவுமே வந்தோம் என்று குறிப்பிட்டதுபோல் மிக முக்கிய பணியாக யாழ் வந்த சிங்களக் கலைஞர்களுக்கு உள்ளது. இம் மண்ணின் அவலம் நிறைந்த மறுபக்கம்தான் கப்பல் பயணத்தில் ஆரம்பித்து அகதி முகாம்களின் தரிசிப்பு, குண்டு சத்தங்கள் என ஏராளமான அனுபவங்களை கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்தவர்கள் இவற்றையெல்லாம் தமது பிரதேசங்களில் எடுத்துச் செல்லும்போதுதான் கலைப்பாலமும் உரிமைபெறும். பிரியும் வேளையில் சிந்திய கண்ணீருக்கும் பெறுமதி இருக்கும்.

நன்றி

கி. செல்வர் எமில்

தினகரன் -16.12.2001

வாராமஞ்சரி

திருமுறைக் கலைஞர்ரத்தின் புது யுகம் கிருகங்கிய கலைப்பயணம்

பல தசாப்தங்களாக உலகின் பல பாகங்களிலும் கலைப்பணியை வளர்க்கும் பெரும் பணியில் சாதனையைப் படைத்து வரும் திருமறைக்கலாமன்றம் காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப கலையின் மூலம் பல் இனத்தவரையும் ஒன்றிணைத்து சமாதானத்தை ஒவ்வொருவர் மனதிலும் துளிர்விட்டு பிரகாசிக்க செய்யும் வகையில் மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், கலைநிகழ்வுகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், சமாதானப் பாசறைகள், கலைப்பயணங்கள் எனப் பல்வேறு துறைகளில், இளைஞர்கள், சிறுவர்கள், மகளிர் கலைஞர்கள் ஆகியோரை உட்படுத்தி உழைத்து வருகின்றது.

அந்த வகையில் இவ்வருடம் ஒக்டோபர் மாதம் 13ம் திகதி 8 பேர் கொண்ட முவினக் கலைஞர்களும் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இயக்குனர் நீ.மரிய சேவியர் அடிகளாரும் வெளிநாட்டிற்கு “புதுயுகம் நோக்கிய” கலைப்பயணம் ஒன்றினை மேற்கொண்டனர். இக்குழுவினருக்கான தலைமைப் பொறுப்பினை திருமறைக்கலாமன்ற பிரதி இயக்குனர் எம். சாம்பிரதீபன் பொறுப்பேற்று வழி நடத்தினார்.

இக்கலைப்பயணம் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், லண்டன், கனடா, ஹொலண்ட், பெல்ஜியம், ரோம், ஓஸ்ரியா, செக்கோலோசியா ஆகிய நாடுகளில் பல் சுவைக் கலைப் படைப்புக்களை வழங்கி மிகவும் பாராட்டுதல்களையும், வரவேற்புகளையும் பெற்றுள்ளது. சிங்கள கலைஞர்கள் மூவரும், முஸ்லிம் கலைஞர் ஒருவரும் தமிழ் கலைஞர்கள் நால்வரும் இணைந்து தமிழ் பாரம்பரிய நடனங்கள், சிங்கள பாரம்பரிய நடனங்கள், ஒளியே வருக நாட்டுகூத்து, அசோகா மௌன நாடகம், முவினக் கலைஞரும் இணைந்து வழங்கிய தில்லானா போன்ற நிகழ்வுகள் மேடையேற்றப்பட்டன.

வருடா வருடம் கலைப்பயணங்களுடாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உறவைப் பலப்படுத்தவும், எமது தாயக மண்ணின் கலை கலாச்சாரங்களை அவர்கள் மத்தியில் நிலைத்து நிற்கும் வகையில் பல நாடுகளில் அமைந்துள்ள திருமறைக்கலாமன்றங்களின் அனுசரனையுடன் பல ஆற்றுகைகளை மேடையேற்றி வருவதும் சமாதான உணர்வை கட்டி எழுப்பும் வகையில் இன, மத, மொழி பேதமின்றி எல்லோரையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருவதும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

புதுயுகம் நோக்கிய இக் கலைக்குழுவினரின் கலை நிகழ்வுகள் லண்டன் நகர மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட வேளை பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெல்ஜியம் நாட்டில் இடம்பெற்ற கலை நிகழ்வில் பெல்ஜியத்திற்கான இலங்கை தூதுவர் வருகை தந்து சிறப்பித்துள்ளார். 2004 நவம்பர் 13ம் திகதி (York University) யோக் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேட அமைப்பில் எமது தாயக மன்ற கலைஞர்களின் புதுயுகம் நோக்கி என்னும் கலைப்பால நிகழ்வு மிகவும் சிறப்பான வகையில் இடம் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற் குறிப்பிட்ட பல நாடுகளிலும், கலைக்கோர் பாலம் அமைத்த திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் 20.11.2004 அன்று தாயகம் திரும்பியுள்ளனர். கலைப் பயணங்கள் ஊடாக கலைப் பாலங்களை அமைக்கும் ஒரு அபூர்வ பணியின் கர்த்தாவாக விளங்கும் திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் கலைத்துது நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரும் இவ்வேளையில் போற்றுதலுக் குரியவர்.

**நன்றி
ஜெனோ**

வீரகேசரி, கலைக்கேசரி — 10.12.2004.

யாழ்ப்பாணம் மூவினங்களும் கலந்த விழா

யாழ்ப்பாணத்தில் மாபெரும் கலை நிகழ்வொன்று திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் கடந்த 2003ம் ஆண்டு 14 ஆம் திகதி தொடக்கம் 16 ஆம் திகதி வரையான மூன்று நாட்களும் நடந்தேறியுள்ளது.

கலைநிகழ்வுகள், மாநாடுகள் மற்றும் பாசறைகள் என்பனவற்றைக் கொண்டமைந்த இந்நிகழ்வையொட்டி, நாடு முழுவதிலுமுள்ள திருமறைக் கலாமன்றங்களைச் சேர்ந்த தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் கலைஞர்களும், சுமார் ஆயிரத்து ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்களும் யாழ்ப்பாணத்திலே சங்கமித்தனர்.

இந் நிகழ்வுகளில் தமிழ், சிங்கள, மற்றும் ஆங்கில மொழிகளிலான நடனங்கள், நாடகங்கள் என்பன மிகவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள் சிறுவர் சமாதாப்பாசறை என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றன. மூவினங்களையும் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்கள் வீரசிங்கம் மண்டபத்தை நிறைத்து நிற்க, நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகின.

மேடையில் நின்ற சில பெரியவர்கள் நெறிப்படுத்த சிறுவர்கள் ஆடல், பாடல், விளையாட்டுக்கள் என்பவற்றை மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் அவர்களது குரல் ஒசைகளும் கைதட்டல் ஒலிகளும் மண்டபத்தையே அதிரவைத்தன.

சிங்களப் பிரதேசங்களிலிருந்து வந்த சிறுவர்கள், தமிழ்ப்பிரதேசங்களைச்சேர்ந்த சிறுவர்களுடன் கூட்டம் கூட்டமாக அமர்ந்திருந்து மனம் விட்டு பேசிச்சிரித்தார்கள், ஆடினார்கள், பாடினார்கள். அவர்களுக்கிடையில் மொழிப்பிரச்சினை இருந்தாலும், அது அவர்களின் உரையாடலுக்கு பெரிய தடையாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் சைகைகள் மூலமாகவே அவர்கள் தமக்கிடையேயான கருத்துக் களைப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கூடி மகிழ்ந்து ஒன்றாக வாழும் இந்த சிறுவர்களின் ஒற்றுமையும் சந்தோசமும் நிலைக்க வேண்டும். இந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் இனவாத விதைதூவப்பட்டு விடக்கூடாது என்ற எண்ணம் அனைவரது மனங்களையும் தட்டிச்சென்றது மிகவும் மகிழ்வினை ஏற்படுத்தியது.

தொடர்ந்து நடைபெற்ற சமாதான ஊர்வல நிகழ்வானது பார்ப்போரை மிகவும் கவர்ந்திழுப்பதாய் அமைந்தது.

ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த சிறுவர்கள் தத்தமது மாவட்டங்களில் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்ற நடனவகைகளை ஆடியவாறு ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள். ஆஸ்பத்திரி வீதி, கோயில் வீதி, பிரதான வீதி என்பவற்றின் ஊடாக நகர்ந்து சென்ற ஊர்வலம் மன்ற அரங்கைச் சென்றடைந்தது.

காவடி, கோலாட்டம், கரகம் போன்ற தமிழ்ப் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களும், கண்டிய நடனம் போன்ற சிங்கள கலை வடிவங்களும் வீதியில் நிகழ்த்தப்பட்டன.

ஊர்வலம் பிரதான வீதியிலுள்ள திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கை அடைந்ததும் அங்கு சிறார்களின் பேச்சுக்கள், கலை நிகழ்வுகள் என்பன இடம்பெற்றன.

போர் ஓய்ந்த இந்த நாட்டிலே சமாதான ஒளிக்கீற்றுகள் தென்பட்டு கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இனங்களுக்கிடையேயான பகைமை உணர்வினை அகற்றி, ஒற்றுமையைவளம்படுத்துவதற்கும் தமிழ்மக்கள் தொடர்பாக தென்னிலங்கைச் சிறுவர்களின் மனிதல் விதையினை முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்துவிடுவதற்கும் இவ்வாறான நிகழ்வுகள் பெரிதும் உதவும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்

நன்றி

அற்புதன்

சுடர் ஒளி - 25-05-2003

ஓர் ஐரோப்பிய கலைப் பயணம்

இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களை ஐரோப்பியர்களுக்குக் காண்பிக்கவும் ஐரோப்பியக் கலைவடிவங்கள் பற்றி எம் கலைஞர்கள் அறிந்து கொள்ளவும் வகைசெய்யவென திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அம்மன்றத்தின் வடலிக் கூத்தர் கலைக்குழுவின் சென்றவருடக் கடைசிப்பகுதியில் மேற்கொண்ட 20 நாள் ஐரோப்பிய கலைப்பயண அனுபவங்கள் இவை.

இவ்வாறான கலைப்பயணங்கள் இரு புறத்துக் கலை வளர்ச்சிக்கும் உந்து சக்தியாக அமைகின்ற போதிலும் இவை மிக அரிதாகவே இடம் பெறுகின்றன. ஐரோப்பியக் கலைஞர்கள் எங்கள் நாட்டிற்கு வந்து கலைப்பரிமாறல்கள் செய்து செல்வது தடையற்ற ஒன்றாக இருந்தாலும் அதில் அவர்கள் அத்தனை அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆனால், எம்நாட்டுக் கலைஞர்கள் வெளிநாடுகள் சென்று இவ்வாறான கலைப்பரிமாறல்களைச் செய்துகொள்ள ஆவலுடன் இருந்தாலும் சொற்பளவிலான செல்வாக்குள்ள கலைஞர்களைத் தவிர சாதாரண கலைஞர்களுக்கு இப்பயணங்களுக்கான வாய்ப்புக்கள் கிட்டுவதில்லை.

இதனால் இருபுறமும் நேரடிக் கலைப்பரிமாற்றம் இன்றி தனித்தனிப் போக்குகளாகவே ஒன்றையொன்று அறியாதவையாகவே விலகி நிற்கின்றன.

இந் நிலையில் மரியசேவியர் அடிகள் ஏற்பாடு செய்திருந்த இக் கலைப்பயணம் அரியதோர் பெறுமானமிக்க முயற்சியென்றே குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். கடந்த ஆண்டு ஒக்டோபர் 10ம் திகதி முதல் 30ம் திகதிவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட வடலிக் கூத்தர் கலைக்குழுவின் இக் கலைப் பயணத்தில் இடம் பெற்றவர்கள் யாவரும் யாழ்பாணத்திலிருந்து வந்திருந்த கலைஞர்களே.

பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் பலபாகங்களிலும் இவர்கள் 'ஜெனோவா' 'சத்தியவேள்வி', 'சாகாத மனிதம்', 'துயரம்' ஆகிய நாடகங்களையும் சிற்பக் கண்காட்சி, புத்தகக் கண்காட்சி ஆகியவற் றையும் நிகழ்த்தி அங்குள்ள கலைஞர்களோடு கருத்துப் பரிமாற்றங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

இவர்கள் ஐரோப்பாவில் வழங்கிய இக் கலை நிகழ்ச்சிகளில் இலங்கையின் பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களான நாட்டுக் கூத்து, இசை நாடக, மேடை நாடக வடிவங்களுடன் நவீன நாடகங்களையும் ஒருமித்துக் காண முடிந்தமை ஐரோப்பியர்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பாகவே அமைந்திருந்தது. ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமன்றி இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து அங்கு வாழும் தமிழர்களுக்கும் நீண்ட நாட்களின் பின் தம் நாட்டின் கலைவடிவங்களைத் திரும்பவும் தரிசிப்பது ஓர் அரிய வாய்ப்பே. தம் தாயகமறியாத தற்போதைய தலைமுறையினருக்கு இவை பேரார்வம் தருவனவாக அமைந்தன. இதனால் பல நூறு மைல்கள் கடந்தும் மக்கள் இந்நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வந்து திரண்டிருந்தனர்.

இக்கலைப் பயணத்தில் தாம் பெற்ற பெற்றகரிய அனுபவங்களிலொன்று பிரான்ஸ் நாட்டின் பெயர் பெற்ற நாடக நெறியாளர் அரியானி அவர்களைச் சந்தித்ததும் அவரது பாரிய நாடக

அரங்கான, 20 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் அமைந்துள்ள, சூரியப் பிரகாச அரங்கைப் (Theater dusoleil) பார்வையிட்டு அங்கிருந்த கலைஞர்களுடன் உரையாடியதுமாகும். என்று கூறுகின்றனர் இக்கலைக்குழுவினர்.

அரியானி என்ற இப்பெண் நெறியாளரின் நாடகப் பட்டறையில் உலகின் பல பாகங்களையும் சேர்ந்த 64 கலைஞர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்து பயின்று நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி வருகிறார்கள்.

நாடகம் சமகால வாழ்வுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணங் கொண்டவரும் ஒடுக்கப்பட்ட உலக மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பவருமான அரியானியின் நாடக ஒத்திகைகளைப் பார்வையிட்டதில் நாம் இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை ஏராளம் என்பதையே தாம் உணர்ந்ததாக இவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

இதேவேளை தமது நாடக ஆட்டங்களைப் பார்வையிட்ட அரியானியின் கலைஞர்கள் இத்தகைய ஆட்டங்களைத் தாம் கண்டதில்லையென வியந்து அவை பற்றிக் கேட்டறிந்து கொண்டதாகவும் இக் கலைக்குழுவினர் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதேபோல் தாம் பெற்ற இன்னோர் அனுபவம் மற்றோர் சிறந்த நெறியாளரான பீற்றர் புறாக்கின் நவீன நாடகமொன்றைக் காணக் கிடைத்ததாகும் என்கின்றனர்.

Homme Qui என்ற இந்த நாடகம் தனது மனைவியைத் தொப்பியாக எண்ணிய ஒரு மனிதனின் கதையான நரம்பியல் நாடகமாகும். நான்கு நடிகர்களை மட்டும் கொண்ட இந் நாடகத்தில் கதையமைப்பு மட்டுமன்றி அரங்கின் தன்மை,இசை ஒளியமைப்பு என்பனவும் புதுமையானதாக அமைந்திருந்தன. எம்மைச் சிந்திக்க வைத்தன என்கிறார்கள் இவர்கள்.

இப் பயணத்தில் அந் நாடுகளின் புகழ்பெற்ற சிற்பங்களையும், ஓவியங்களையும் தரிசிக்க, முடிந்ததுடன் வேள்ஸ் இளவரசி டயானா இறந்த இடத்திற்கும் சென்று அஞ்சலி செலுத்தக் கிடைத்தமை அரியதோர் வாய்ப்பெனக் கருதும் இவர்கள் அதற்கு வழி சமைத்த மரிய சேவியர் அடிகளாரை நன்றியுடன் நோக்குகிறார்கள்.

இக் கலைப்பயணத்தின்போது ஜேம்ஸனியில் கலாநிதி அருட்திரு. அவ ஜெயசேகரம் அவர்களால் அவரது ஜேம்ஸ் ஆன்மீகப் பணியகம் சார்பாக மரிய சேவியர் அடிகளாருக்கு கலைத்தூது என்ற பட்டம் சூட்டப்பட்டு பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டது. அத்துடன் சிற்பக்கலைஞர் ஏ.வி ஆனந்தனுக்கு அருங்கலைச் சுவடுகளின் காவலன் என்ற பட்டம் சூட்டப்பட்டது. பிரான்ஸில் பாரிஸ் மன்றத்தினர் சார்பில் கலைஞர் ரகுநாதனால் இக் கலைப்பயணத்தில் இடம் பெற்ற மூத்த கலைஞர்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவ் ஐரோப்பிய கலைப் பயணத்தில் மரியசேவியர் அடிகள் தலைமையில் கலந்து கொண்ட கலைஞர்கள். ஏ.வி. ஆனந்தன் (சிற்பி) பி. ஜெகதீஸ் (இசைஞன்), நடிகர்கள் ம.தையியநாதன், ஜி.பி. பேர்மினஸ், இ. பேக்மன் ஜெயராஜா, எப் யூல்ஸ் கொலின், ஏ.ஆர் விஜயகுமார், ஜே. ஜோன்சன் ராஜ்குமார், எம் சாம்பிரதீபன், மேரி ஜான்சி, கயல்விழி, பிரேமலதா ஆகியோராவர்.

நி. பாஸ்கரன்

வானவில் 17 -01 -1998

உலகத் தமிழ்க் கலைஞர்களை ஒன்றாக இணைக்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைப்பணி

கலை வழியாக இறைபணி செய்து தனித்துவ முத்திரை பதித்த கலைத் தூதுவர் அருட்கலாநிதி நீ.மரிய சேவியர் அடிகளார். அண்மையில் தனது அறுபதாண்டு மணிவிழாவைக் கொண்டாடினார். திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனரான அடிகளார் முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தை உருவாக்கினார். அடிகளார் கலைவழியாக 35 வருடங்களும், இறைபணியில் 37 வருடங்களும் சேவையாற்றி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமறைக் கலாமன்றம் இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரிய கலாச்சார மரபை முன்னெடுத்துச் செல்வதோடு பழமைக்கும், புதுமைக்கும் இடையே கலைப்பாலமிடும் பணியையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

யாழ்.மண்ணில் மட்டுமல்லாது கொழும்பு, புதுளை, வவுனியா, மன்னார், திருக்கோணமலை யிலும் உலகஅரங்கில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் லண்டன், ஜேர்மன், ஹொலன்ட், அவுஸ்திரேலியா, கனடா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் தனது கலைப்பணிகளை ஆற்றி வரும் அடிகளார் இன, மத, மொழி பேதமின்றிக் கலையுலகில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கி வருகின்றார்.

தமது கலைக் குழுவினருடன் கலைப்பயணம் மேற்கொண்டு உலகத் தமிழ்க் கலைஞர்களை ஒருங்கிணைத்துச் சாதனை புரிந்துவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அருட் திரு. நீ. மரிய சேவியர் அடிகளார் கிறீஸ்தவ சமயத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது ஏனைய சமயத்தவர்களுக்கும் பயன்படுவது அவரின் பெருமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இக்காலச் சூழ்நிலையில் மக்களுக்கு வேண்டிய சமூக, கலைப்பணிகளைத் திருமறைக் கலாமன்றம் மூலம் அடிகளார் செய்து வருகின்றார் என்று நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் வாழ்த்தியுள்ளமை முற்றிலும் பொருத்தமானதே. கல்வியறிவும், புலமையும் மிக்க மணிவிழா நாயகனான அடிகளார் கிறீஸ்தவ இறையியலில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர். அத்துடன் சைவசித்தாந்தத்திலும் ஆழ்ந்த கலா ஞானம் மிக்கவர். அடிகளார் கலாநிதிப் பட்டத்துக்குரிய ஆய்வையும் இத்துறையிலேயே மேற்கொண்டார்.

பல்வேறுபட்ட இன, நிற, மொழி, கலாச்சார மக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள திருச்சபை அடிகளாரின் பணிகளினால் சிறப்புப் பெறுகின்றது. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்னர் மக்களுடைய பண்பாடு மொழி, கலை மரபுகளில் திருச்சபையின் கண்ணோட்டம் பரந்து விரிந்து வந்துள்ளமைக்கு அடிகளாரின் கலைப் பணியும், இறைபணியும் உதாரணமாக விளங்குகின்றன.

“இறை மீட்புத் திட்டத்தை உலகெங்கும் அறிவிக்கும் பணிக்கு திருத்தூதுவர்கள் யேசுவால் அனுப்பப்பட்டார்கள். அப்பணியின் வரலாற்றுத் தொடர் வரிசையில் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் எழுது மக்களுக்கு நற் செய்தியை அறிவித்தார். அதே தொடர் வரிசையில் தூதுப் பணியை கலை வழி செய்யும் அருள்திரு மரியசேவியர் அடிகளார் தனித்துவமான முத்திரை பதித்தவர்” என்று யாழ். ஆயர் தோமஸ் செளந்தர நாயகம் பாராட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்பேராசிரியர் மரிய சேவியர் அடிகளார் தனது வாழ்வுப் பயணத்தில் அறுபது ஆண்டு களை நிறைவு செய்கின்றார். திருமறைக்கலாமன்றம் அவரின் அன்புக் குழந்தையாக விளங்கு கின்றது. ஒரு கத்தோலிக்க குருவாகிக் கலைக்காகவே தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்த ஒரு தலைமகனின் அறுபதாண்டு வைரவிழா மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஒரு நிகழ்வாகும். மரிய சேவியர் அடிகளார் கலையுள்ளம் படைத்த சிறந்த கலைஞர், நாடகச் சிற்பி, பல மொழிப்பாண்டித்தியம் பெற்றவர், பல பேறுகளைப் பெற்ற அடிகளார் திருமறைக்கலா மன்றத்தின் மூலம் தொடர்ந்து சிறப்புடன் கலைப்பணியையும் இறைபணியையும் மேற்கொண்டு இம்மண்ணில் இறையரசின் விழுமியங்களைத் தொடர்ந்து விதைக்க வேண்டுமென்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எதிர்பார்க்கின்றது.

கடந்த டிசம்பர் மாதம் கலைவழி இறைபணி கண்ட கலைத்தூதர் யாழ். நகரில் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். கலையுலகத்துக்குச் சிறப்பாக நாடகத்துறைக்கு அடிகளார் ஒரு கொடை என்று போற்றப்படுகின்றார்.

நன்றி

எஸ். ஜே. ஜெயக்குமார்

தினக்கரன் - 24-01-2000

“கலைப்பாலம்”

இனங்களின் இடைப்பாலம்

கலை, இன, மத, மொழி, பிரதேச வேற்றுமைகளைக் களைந்து மனித இனம் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு மாபெரும் சக்தி ஊடகம் என்பதை அண்மையில் பாணந்துறைத் திருமறைக் கலாமன்ற நாற்பது சிங்களக் கலைஞர்களின் யாழ் குடா நோக்கிய “கலைப் பயண” நிகழ்வு உறுதிப்படுத்தியது.

கடந்த 2001 நவம்பர் மாதம் 11ஆம் திகதி யாழ் குடா நாட்டில் காலடி வைத்த இவ் இளம் சிங்களக் கலைஞர்கள் நவம்பர் 19ஆம் திகதி வரை யாழ் நகர், பாஷையூர், பருத்தித்துறை, மாணிப்பாய், மருதனார்மடம் போன்ற இடங்களில் தங்கள் பாரம்பரிய சிங்கள நடனக் கலைவடிவங்களை மேடையேற்றித் தமிழ் கலைஞர்களுக்கும் தங்களுக்கும் இடையில் கலைவழி ஓர் அன்புப்பாலத்தைக் கட்டியெழுப்பி, அதன் மூலம் மனித நேயத்தை வளர்த்துள்ளார்கள்.

இதன் காரணமாகவேதான் யாழ் கத்தோலிக்க ஆயர் அதி வணக்கத்திற்குரிய தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் இக்குழுவின் கலை நிகழ்வொன்றில் பங்குபற்றி “அன்பும் மனிதமும் சகிப்புத் தன்மையும் நாம் ஒரே மனித இனம் என்ற ஒற்றுமையை உருவாக்கட்டும்” என்று கூறினார்.

நல்லூர் ஆதீன பிரதம குருவாகிய சிறீல சிறி சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் இந்நிகழ்விற்கு தன் நல்லாசிகளை வழங்கி “கலை மனிதர்களை இணைத்து அவர்களின் வேற்றுமைகளைக் களைந்து இடைவெளிதனைக் குறைக்கின்றது என்பதற்கு இக்கலைப்பால நிகழ்வு ஒரு எடுத்துக்காட்டு” என்று கூறினார். யாழ், நாகவிகாரையின் பௌத்த துறவி ஞானரத்தின தேரரும் “இந்நிகழ்வு இன்றைய காலத்தின் தேவை” என்றும் “இவ்விதமான இரு இன இளஞ் சந்ததியினரின் ஒன்றிணைப்பு கடந்த கால கசப்புணர்வுகளை நீக்க நல்லதோர் நடவடிக்கை” எனக்கூறி பாராட்டினார்.

இத்தகைய ஒரு புனித காரியத்தில் கலை வழியினுடாக காலடி வைத்திருக்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பணி வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்றே. இக்கலைப்பயணம் நாடக அரங்கியல் நாட்டமுள்ள தமிழ் இளைஞர்களுக்கும் யுவதிகளுக்கும் சிங்கள பாரம்பரிய நடனங்களாகிய தொவில், கோலம், வடிகப்பட்டுன, வெஸ், கஜகா, மயூரா கிரிதேவ, கொதலபதா, பூஜாவட்டுஸ், யசலெஞ்சினா, அஞ்சபத போன்றவற்றை பார்ப்பதற்கும், படிப்பதற்கும், விமர்சிப்பதற்கும் ஏற்ற ஒரு களமாகவும் அமைந்துவிட்டது.

காரணம், எல்லா தமிழ் சிறுவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் இத்தகைய சிங்களப் பாரம்பரிய நடன வடிவங்களை தெற்கே சென்று பார்ப்பதற்கான வசதியோ சந்தர்ப்பமோ கிடைப்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் மிக அரிதானதொன்றாகும்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் சிங்களத் தமிழ் இளங்கலைஞர்களும், சிறுவர்களும் யாழ் மண்ணில் ஒன்றுகூடி கலந்துரையாடி கருத்துக்களைப் பரிமாறி தங்கள் உள்ளத்து உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொண்டமை வருங்கால இளம் சமுதாயமாவது ஒரு புதிய பாதையில் சாந்தியும், சமாதானமும் நிறைந்த ஒரு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவலாம் என்ற ஒரு ஆதங்கத்தை எம்மவர் மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தெற்கில் இருந்து சென்ற இச் சிங்களச் சிறுவர்கள் உடைந்த கட்டங்களுக்கு மத்தியில் நிறைந்த உள்ளங்களைக் கண்டார்கள். சிதறிச் சீரழிந்து போயிருக்கும் மண்ணிலும் எமக்கும் ஒரு எதிர்காலம் உண்டு என்று ஏக்கத்திலும் ஊக்கத்தோடும் கற்கும் இளம் சிறார்களை கண்டார்கள், அகதி என்ற பெயரில் முகாம்களில் வாழும் தங்களைப் போன்ற சிறுவர்களைக் கண்டார்கள்.

ஆனால் இது இவர்களின் வாழ்வின் முடிவல்ல, வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் தொடக்கம் என்பதையும் புரிந்து கொண்டார்கள்.

ஒருவருக்கொருவர் தம் மொழிபுரியாவிட்டாலும் கூட அவர்கள் திருமறைக் கலாமன்றம் எனும் ஒரு கலைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகையால் “ உடல் மொழி” அவர்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த பெரிதும் உதவியது. ஏதோ புரிந்து கொண்டார்கள் தங்கள் தங்கள் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

19- 11-2001 மாலையில் திருமறைக் கலாமன்ற திறந்த வெளியரங்கில் இரு இன சிறுவர்களும், இளைஞர்களும் இணைந்து வழங்கிய “தரிஷனம்” எனும் நாடகத்தை பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் கண்டு ரசித்தார்கள். நிறைவு நாளாகிய நவம்பர் 20 ஆம் திகதி தெற்கு நோக்கித் திரும்பும் அக்கடைசி மணித்துளியில் அவர்கள் விட்ட கண்ணீரின் கனதியான தத்துவம் என்னவெனில் “ நாம் கலைஞராக வந்தோம், ஆனால் இன்று சகோதரர்களாக பிரிந்து செல்கின்றோம்” என்பது தான் -இத்தகைய ஒரு சகோதரத்துவத்தைத் தான் இன்று இலங்கையில் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கின்றார்கள் -இத்தகைய நிகழ்வுகள் நிச்சயமாக அந்த எதிர்பார்ப்புக்கள் உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும், காலக் கிரமத்தில் படிப்படியாக வாவது நிறைவேறும் என்றே நம்பலாம்.

நன்றி

க. சிவகுமார்.

சுடர் ஒளி - கலையமுதம்

16-22.11.2001

வருந்துகிறோம்.....

எமது மன்றத்தின்
சிரேஷ்ட உறுப்பினர்கள் அனைவரினதும்
ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பினை இட்டு நாம் வருந்துகிறோம்.
மேலும் எமது நாற்பது வருடகால கலைப்பணியில்
தமது தூய்மையான சேவையை ஆற்றிய
மறைந்த கலைஞர்கள் அனைவரையும் இவ்வேளையில்
நினைவுகூருகின்றோம்.

கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் - 2003

மும்மொழிக் கலைஞர்களின் பங்கேற்புடன் திருமறைக் கலாமன்றத்தின்

“பூம் பூம்”

“பூம் பூம்” பெயருக்கும் கதைக்கும் சற்றும் பொருத்தமில்லாத, ஆனால் யதார்த்தங்களை அச்சொட்டாகப் பிரதிபலித்த சிறந்ததொரு நாடகம். சிறந்தவைகளையே சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் வழங்கும் சில குறிப்பிட்ட கால அமைப்புகளுள் ஒன்றான திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தயாரிப்பே இந்த நாடகம்.

குளிரூட்டப்பட்ட கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபம் இளையவர்களை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்க திருமறைக் கலாமன்றம் மூவின் கலைஞர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு பிரமாண்டமான ஏற்பாடோடு “இளையோர் கதம்பம்” எனும் கலா நிகழ்வை வெற்றிகரமாக அரங்கேற்றியிருந்தது.

‘பூம் பூம்’, ‘அசோகா’ ஆகிய இரண்டு நாடகங்களோடு நாட்டிய கலாமந்திர, மிரண்டா ஹேமலதா கலா கேந்திரத்தின் மாணவர்கள் வழங்கிய சிறப்பு நடனங்கள் அமைதி கீதத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது இந்த “இளையோர் கதம்பம்” இளையோர் கதம்பத்தில் பிரதம அதிதியாக சர்வோதயத்தின் தலைவர் ஏ.டி. அரியரத்ன கலந்துகொண்டு வாழ்த்தும் சிறப்புகளையும் வழங்கியதுடன் வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள் பலரும் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நம் அழகிய எழில் மிகு தேசத்தை யுத்தம் அலங்கோலப்படுத்தியிருக்கிறது. ஒரு வருடம் இரண்டு வருடங்களில் ஒரு கால நூற்றாண்டு யுத்தம் தலைவிரித்தாடியிருக்கிறது. வியட்நாமப் பற்றி நாம் பேசத் தேவையில்லை நம் ஒவ்வொரு வீடுகளும் வியட்நாமங்களாகத் தான் இருந்திருக்கின்றன.

நாடும், வீடும் மனிதமனங்களும் காண்பவை அனைத்தும் யுத்தத்தில் முகிழ்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் நம் எழுத்துக்கள், வெளிப்பாடுகள் மொத்த வாழ்விலும் யுத்தத்தின் கோர ரணங்கள் பொதிந்திருக்கின்றன. யுத்தம் சம்பந்தப்படாத அதன் சீரழிவுகளை உள்ளடக்காத வரலாறுகள் உயிரற்றவைபோல் ஆகிவிட நம்மவரின் படைப்புகள், எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் யுத்தத்தின் வீளைவுகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வகையில் ‘பூம் பூம்’ நாடகம் தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் மும்முனையாக ஆனால் ஒரே நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டது.

முற்றிலும் இளையவர்களின் பங்குபற்றல் இந்நாடகத்தின் உயிரோட்டத்திற்கு ஏதுவானது. குறியீட்டு நாடகம் போன்று சில காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டு அமைதியும் அதனைக் குலைத்த யுத்தமும் என யுத்தத்தை மையமாக வைத்து கதை பின்னப்பட்டுள்ளது.

சிங்களத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த காட்சியில் யுத்தத்திற்கு இராணுவ வீரரான தம் கணவனை அனுப்பிவிட்டு வயிற்றில் குழந்தையுடன் கணவனின் வரவுக்காகக் காத்திருக்கும் மனைவியின் கதாப்பாத்திரத்தின் நடிப்பு அருமை.

திருமணம் முடிந்து ஓரிரு மாதங்களிலேயே தம்மைப் பிரிந்து கடமைக்காகச் சென்றதாகக் கூறும் மனைவி நிறைமாதக் கர்ப்பினியான என்னைப் பார்க்க அவர் வரமாட்டாரா என தன் சகோதரியிடம் கூறிக் குமுறி அழும் காட்சி நெகிழவைக்கின்றது.

யுத்தத்தின்போது அவரது கணவன் காணாமற்போய்விட்டதாகக் கூறுவதற்கு வரும் படைவீரர்களிடம் அவர்மனித உரிமைபேசி வாதாடுவது சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்ற எத்தனையோ இளம் கணவர்கள் யுத்தத்தில் பலியாகியும், காணாமற்போயும் உள்ளனர். அவர்களின் இளம் மனைவிகளும் வயிற்றில் குழந்தையைச் சுமந்துகொண்டு தாம் இளம் விதவையாகி வாழ்க்கையை வெறித்துப்பார்ப்பதை இக்காட்சி சொல்லியிருந்தது.

ஆங்கிலக் காட்சிகளில் ஒரு பெண் வதைபடுத்தப்படுவதைக் காண்பித்திருந்தனர். இதில் பங்கேற்றவர்களின் நடிப்பு இயல்பாக இருந்தமை சபையோரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

சிங்கள, ஆங்கில காட்சிகள் தமிழில் பின்னணிக் குரல்களில் வீளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.மற்றும் சிறு வீளக்கம் தரப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

மும்மொழிகளிலும் எவ்வாறான காட்சிகளிலும் சிறப்பாக நடிக்கக்கூடிய கலைஞர்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்திடம் உள்ளனர் என்பதை இக்காட்சிகள் உணர்த்தியிருந்தன.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இந்நாடகத்தை எழுதி, இசையமைத்து தயாரித்தளித்திருந்தார் ஜெரோம் டி சில்வா. 'பூம் பூம்' திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஆங்கிலப் பிரிவு, சிங்களப் பிரிவு பயிற்சி மாணவர்களையும் இணைத்துக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாடகம், கலைவழியில் இவ்வாறான இணைந்த தயாரிப்புகளின் மூலம் அமைதிப் பாலம் ஒன்றை அமைக்கலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பிற்குச் சாட்சி பகர்வதாக இதன் அரங்கேற்றம் அமைந்திருந்தது.

என்னும் இந்நாடகத்திற்கு 'பூம் பூம்' என பெயர் வைத்துள்ளது ஏன் என்று புரியவேயில்லை. இளையவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க இப்போதெல்லாம் இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு வைக்கப்படும் கவர்ச்சிகரமான பெயர்போல ஒரு சிறந்த நாடகத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாமல் ஒரு பெயர் வைத்திருப்பது பொருத்தமில்லை என்பது நம் தாழ்மையான கருத்து.

மும்மொழிகளிலும் அமைதிப்பாடல் இசைக்கப்பட்டு சபையோரையும் அதில் இணைத்துக்கொள்ள வைத்தமை பாராட்டுக்குரியது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைவழி சமாதானப் பாலம் அமைக்கும் பணி தொடரட்டும்.

நன்றி
லோரன்ஸ் செல்வநாயகம்
தினகரன் 17-12-2003

திருமறைக் கலாமன்றச் சிறுவரின் தென்னிலங்கைச் சுற்றுவலா - 2002

“எங்களுக்கு சமாதானம் வருவது வீருப்பம்தான். ஆனால் ‘கொட்டியாவை’ நினைத்தால்தான் பயமாக இருக்கிறது.

சுமார் 16 வயது மதிக்கத்தக்க அந்தச் சிங்கள மாணவன் இப்படிச் கூறியதுகேட்டு அங்கு நின்ற பெரியவர்கள் என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் திணறினார்கள். அப்போது அந்த மாணவனின் வயதை ஒத்த தமிழ் மாணவியின் குரல் திடமாக நிதானமாக - வெளிவந்தது.

“புலிகளுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்கள் இராணுவத்தினருக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் மட்டும்தான் எதிரானவர்கள் எங்களைப் போலவே உங்களுக்கும் அவர்கள் நேசிக்கிறார்கள்.”

அரசியல்வாதிகள் வாய்க்கீழியப் பேசினாலும், வீடிய வீடிய கூட்டம் போட்டுக் கத்தினாலும், பெரும் பான்மை மக்களிடம் கொண்டுசென்று சேர்ப்பிக்க முடியாமல்போன வீடியத்தை அந்த தமிழ் மாணவ சிங்கள மாணவருக்கு இலகுவாகப் புரியவைத்தான்.

யாழ்.திருமறைக் கலாமன்றத்தில் இருந்து 16 சிறுவர்கள் அடங்கிய குழு தென்னிலங்கைக்கு 2002யில் கல்வி, கலாச்சார சுற்றுவலா சென்றபோது இடம்பெற்ற சம்பவமே இது. பெரியவர்களின் பயணங்கள் வெறும் கேளிக்கைச் சுற்றுவலாக்களாக மட்டுமே முடிந்துவிடுகின்ற நிலையில், திருமறைக் கலாமன்ற சிறுவர்கள் தென்னிலங்கையில் தாம் சந்தித்தோருடன் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை - கலாசாரப் பரிமாற்றத்தை - ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

அதனாலேயே அவர்களின் சுற்றுவலா அனைவரும் அறியவேண்டிய பயணமாக அமைந்துள்ளது. குடாநாட்டு வான்பரப்பில் திடீரெனப் பிரவேசித்து வட்டமடித்து பின் குண்டுமழை பொழிந்து காற்றோடு காணமற்போன வீமானங்களை சிறுவர்கள் அனைவரும் கழுத்துவாங்க மர நிழல்களில் உற்றுப்பார்த்த காலமும் உண்டு. இதனால்தானோ என்னவோ சுற்றுவலா புறப்பட்ட சிறுவர்கள் கப்பலில் சென்று திருகோணமலையில் இறங்கியதும் சீனன்குடா வீமான நிலையத்தில் வீமானங்களை நேரில் பார்த்ததும் வியந்தனர்.

வவுனியாவுக்குச் சென்ற சிறுவர்களில் பலருக்கு அங்கு இன்ப அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. யுத்த அனர்த்தங்களால், இடம்பெயர்ந்து நீண்ட காலமாக வவுனியா அகதி முகாமில் தங்கியிருந்த தமது உறவினர்களை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பே அது. சுற்றுவலா சென்ற சிறுவர்கள் ‘ஹக்கல்’ என்ற இடத்தில் உள்ள பூங்காவில் பல நூற்றாண்டுகளில் அமைக்கப்பட்ட ‘எடிசம்’ என்ற மரவீட்டைப் பார்த்தபோது இந்த வீட்டின் கூரை முதல் தளம்வரை தேக்கம் மரப்பலகையில்தான் செய்யப்பட்டிருக்கு. இங்குள்ள குழலுக்கு மரவீடு நீண்டகாலமாக பழுதடையாமல் இருக்கு. எங்கட இடத்தில் என்றால் பழுதடையாட்டாலும் பல்குழல் அடியில் சிதறிப் போயிருக்கும்.”

- இப்படி சிறுவன் ஒருவன் விவரித்தான். அழகை ரசிக்கும் போது கூட யுத்தப் பாதிப்பு சிறுவர் மனங்களைப் பாதித் திருப்பதை இது வெளிக் காட்டியது. தோவ என்ற இடத்தில் நிலத்துக்குக்கீழ் கட்டப்பட்டுள்ள பெளத்த வீகாரையையும் அவர்கள் பார்வையிட்டனர்.

“ஷெல் அடிக்கும், பொம்மர் அடிக்கும் பதுங்கு குழிகளுக்குள் போய் ஒளித்திருந்த எமக்கு இந்த விஹாரேக்குள்ள போகேக்கையும் ஏதோ பங்கருக்க போகு மாப்போலத்தான் கிடந்தது” பயண அனுபவத்தை இப்படி கூறினாள் மாணவிய் ஒருத்தி.

தென்னிலங்கைச் சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துவிட்டு சிறுவர் குழு கடந்தவாரம் மீண்டும் குடாநாட்டுக்குத் திரும்பிவந்தது. அவர்களிடம் தென்பகுதி சுற்றுவலா தொடர்பான அனுபவங்களைக் கேட்டபோது ... பாணந்துறையில் உள்ள திருமறைக்கலாமன்றத்தைச் சூழ வாழும் சிங்கள மக்கள். நாம் சென்றபோது குத்துவீளக்கு வைத்து எம்மை வரவேற்றனர். இது தமது பாரம்பரியத்தில் இருந்து எமது தமிழ்ப் பாரம்பரிய முறைமைக்கு மாறி எம்மை வரவேற்க அவர்கள் முற்பட்டதை வெளிப்படுத்தியது.

அவர்கள் எல்லோரும் யாழ்ப்பாணம் வந்து எமது பிரதேசங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஆவலாக உள்ளார்கள். தரைவழிப் பாதை திறந்தது தாழும் எம்மைப்போல் இங்கு வந்துபோக விரும்புவதாகக் கூறினார்கள்.

சிங்களவர்கள் என்றால் குண்டுபோடும் இராணுவத்தினர் என்றே எண்ணியிருந்தோம். ஆனால் சிங்கள சிறுவர்களைச் சந்தித்த பின்னர் அந்த அச்சம் நீங்கிவிட்டது.

“யுத்தம் நமக்கு வேண்டாம். நாம் எல்லாம் நண்பர்கள்” என்று எமக்கு நேசக்கரம் நீட்டிய பெரும்பான்மை இனமக்கள் மத்தியில் தற்போது மிகவும் பெரிய மனமாற்றத்தைக் காணக்கூடியதாக உள்ளதாக அங்குள்ள பெரியவர்கள் எம்மிடம் கூறினார்கள்.

நாட்டில் சமாதானம் வந்தால் எமது பகுதி சிறுவர்கள் எல்லோரும் தென்பகுதிக்கும் தென்பகுதிச் சிறுவர்கள் எமது பகுதிக்கும் வருவதன் மூலம் இனங்களிடையேயான கசப்புணர்வுகளை அகற்றமுடியும் என்று நம்புகின்றோம் - இப்படித் தெரிவித்தனர் அந்தச் சிறுவர்கள்.

எதிர்கால சந்ததியினாராகிய சிறுவர்கள் மத்தியில் ஏற்படும் மனமாற்றம் நாட்டில் நிரந்தர சமாதானம் உருவாக ஒரு வழியாக அமையலாம். ஆகவே, இத்தகைய சுற்றுவலாக்கள் அடிக்கடி நிகழ்வது நல்லதே.

நன்றி
கலியுகமதி

உதயன் - 07-03-2002

திருமறைக் கலாசனா மகளிர் அணி!

கலை வழி இறைபணி எனும் விருது வாக்கிற்கமைய கலைகள் ஊடாக பணியாற்றிவரும் திருமறைக்கலாமன்றம் சமூக பொருளாதார கலை கலாச்சாரம் காலத்திற்கு காலம் மாறுபடும் போதும் காலத்தின் தேவைகருதியும் கலைப்பணியுடன் கூடிய சமூகப்பணியிலும் செயல்பட விழைந்தது. இதன் அடிப்படையில் சிறுவர், இளைஞர், பெண்கள் அமைப்புக்களை ஆரம்பித்து பல பயிற்சிப்பட்டறைகள், சமாதானப்பாசறைகள், மாநாடுகள், கவின் கலைகள், பயிற்சிகள் என பல பணிகளை முன்னெடுத்து செல்கின்றது.

சமாதானம் என்ற சொல்லே ஒரு கேள்விக்குறியாக இருந்த வேளைகளிலும் கூட மூவின் கலைஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து பல்லினக்கலை நிகழ்வுகளையும், சமாதான நாட்டிய, நடன, நாடகங்களையும், மேடையேற்றியதுடன் எழுத்தாளர், கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் மாநாடுகளை நடத்தி மனித மனங்களில் ஓரளவேனும் சமாதானத்தின் ஒளியினை பிரகாசிக்க செய்தது. இந்நிலையில் பெண்களும் நாட்டின் விடிவுக்காக, வீட்டின் நலனுக்காக பாடு படுவதற்கு முன் வரவேண்டும் எனும் நோக்கிலும் பெண்கள் தமது கடமைகளையும் உரிமைகளையும் அறிந்து கொள்வதன் அவசியத்தையும் கருத்தில் கொண்டு பதினெட்டு மாவட்டங்களிலும் இயங்கிவரும் 20 திருமறைக்கலாமன்றங்களில் 2004ம் ஆண்டு ஜனவரியில் மகளிர் அமைப்பு தோற்றம்பெற்றது.

பெண்கள்

தனித்துவத்தையும் பலத்தையும் பேணுதல், சுயசிந்தனை, படைப்பாற்றல் விருத்தி, தலைமைத்துவம், பெண்ணுரிமை, வன்முறைக்கு எதிரான செயற்பாடுகள் பற்றிய விழிப்புபெறுதல். அனர்த்தகால அபாயங்களில் தங்களைப் பாதுகாத்தல் என்பனவற்றிற்கான கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், ஒன்றுகூடல்கள், ஆய்வுகள் மாதாந்தம் நடாத்தப்பட்டு திறமைமிக்க மகளிர் உருவாக்கம் திருமறைக்கலாமன்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதன் அடிப்படையில் இவர்கள் தனி நபர் வாழ்விலும், கூட்டு வாழ்விலும் கௌரவம், நீதி, சமத்துவம் உள்ளவர்களாக மாற்றப்பட்டு சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பயனுள்ளவர்களாக திகழுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண்களின் ஆளுமை விருத்தியின் மூலம் பல சமூகப் பணிகளை ஆற்றுவதில் மட்டுமன்றி அவர்கள் உரிமைகளை பேணிப்பாதுகாக்கவும் குடும்பத்தில் மறுமலர்ச்சியினை ஏற்படுத்தி மகிழ்ச்சிகரமான சமாதானமுள்ள குடும்பத்தையும் கட்டியெழுப்பலாம் என்ற நம்பிக்கையில் 2005.பெப்.4.5.6.ம் திகதிகளில் வவுனியாவிலும் பெப்.11.12 திகதிகளில் பாணந்துறையிலுமாக மகளிர் சமாதானப் பாசறைகள் நடைபெற்றது. அத்துடன் 2005 மார்ச் மாதத்தில் பிராந்திய மன்றங்களில் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு கலை நிகழ்வுகளும் ஒன்றுகூடல்களும் இடம்பெற்றது. மேலும் 2005ம் ஆண்டு யூன் 18.19.20 திகதிகளில் தேசியமட்டத்திலான திருமறைக்கலாமன்ற மகளிர் அமைப்பினருக்கு மாநாடு ஒன்று பண்டாரவளை நகரசபை மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இம்மாநாட்டில் பிராந்திய திருமறைக்கலாமன்றங்களின் அங்கத்தவர் 300 பேர் பங்கு பற்றி பல்கலை கலை நிகழ்வுகளையும் பெண்கள் எழுச்சிச் பாடல்களை வழங்கியும் கருத்துக்களத்தில் பெண்களின் உரிமைகள், சமாதானத்தில் பெண்களின் பங்கு, சுனாமி அனர்த்தங்களும் பெண்கள் அவலங்களும் எனும் தலைவங்கங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டு வந்தனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆளுமைத்திறனை வளர்த்துக்கொண்டதுடன் இன மத மொழி வேறுபாடின்றி முழு சுதந்திரத்துடன் புதுமைப்பெண்ணாய் வீறுநடைபோட்டதையும் பல தடைகளைத் தாண்டி சமூகத்தில் விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண்ணாய் பணியாற்றத் துடிக்கும் நிலைமைகளையும் காண முடிந்ததுடன் திருமறைக்கலாமன்ற மகளிர் அணியினுடாக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சமூகத்திலும், நாட்டிலும், சமாதானம் மலரவும் நல்லதொரு மறுமலர்ச்சியை தோற்றுவிக்கும் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை.

- ஜெனோ -

மட்டுநகர்ல்

எழுத்தாளர் கலைஞர் மாநாடு

நிலையான சமாதானத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் தமது பணிக்கூடாக எவ்வாறு பங்களிப்பு செய்யலாம் என்பது பற்றிய மாநாடு திருமறைக்கலாமன்றத்தினரால் 28.07.2003 அன்று மட்டக்களப்பு பொது நூலக கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது.

நாடுகளிடையே பரவிவரும் போர், தொடரும் அமைதியின்மை, வறுமை, நோய், பட்டினிச்சாவு, இதற்கெல்லாம் காரணம் சமத்துவமின்மையும் அடக்குமுறையும் இதனால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளுமே. இம்முரண்பாடுகள் பற்றியும் இதை ஒழிப்பதற்கு கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் ஊடகத்தின் ஊடாக எவ்வாறு பணியாற்றுவது என்பது பற்றியும் மாநாட்டில் உரையாற்றுகையும் கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன.

முரண்பாட்டுக்கான காரணம் பற்றி கூறப்படும்போது அடக்குபவர்கள் அடக்கப்படுபவர்கள் என இருவகை பேதங்களிலே இம்முரண்பாடு தோன்றுகிறது. வளம், கலை, செல்வம் என்பன சமமாக பங்கிடப்படாத போது சமூக அநீதி தோன்றுகிறது. இந்த அடிப்படையில் ஜரோப்பிய நாடுகள் 3ம் உலக நாடுகளை அடக்குகிறது. பெரும் தேசிய இனம் சிறு தேசிய இனத்தை அடக்குகிறது. பணம் படைத்த சாதியினர் பணம் குறைந்த சாதியினரை அடக்குகின்றனர். ஆண் பெண்ணை அடக்குகிறான்.

இவ்வாறு இம் முரண்பாடு கட்டமைக்கப்பட்டதாக உள்ளது. அதாவது எமது மன்னர் வரலாறு, உதாரணம். துட்டகைமுனு, மாயாதுன்ன, சங்கிலியன், பண்டார வன்னியன், இவ் ஆண்ட மன்னர் வரலாறுகளை எமது கல்வி மூலம் இளமையில் படிப்பதால் மனதிலே இனவாதம், அடக்குமுறை போன்ற எண்ணங்கள் வளர்கின்றன. மற்றும் கலை என்னும்போது சிங்களக் கலையே பாடசாலைகளில் படிப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே வேற்றுமைகளையும் முதல் நடவடிக்கையை பாடசாலைகளில் இருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அடக்குபவர்- அடக்கப்படுபவர், தமிழ்க்கலை, சிங்களக்கலை என வேற்றுமைகள் காட்டாது ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு மனிதாபிமானிகளும், அடக்குமுறைக்கு எதிரானவர்களும், ஒற்றுமையை விரும்புபவர்களுமான கலைஞர்களின் பங்களிப்பு அவசியம். தமது பணிக்கூடாக தொடர்ந்து குரல் கொடுக்க வேண்டும். அனைவர் மனதிலும் ஒற்றுமை எண்ணத்தை விதைக்க வேண்டும்.

இனவாதம் அடக்குமுறைகளை வளர்க்கும் வேற்றுமை இயல்புகளைவிட்டு சமூகத்தில் ஒற்றுமை இயல்புகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். (உ-ம்) முன்னர் வாழ்ந்த எம் முன்னோரிடையே காணப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் புத்தமதம் இந்துமதம் மக்களிடையே இன்று வரைகாணப்படுகிறது. தமிழர் இடையேயும் குடி முறை உண்டு இஸ்லாமியர் இடையேயும் குடிமுறை உண்டு. இனங்களுக்கிடையே காணப்படும் பழைய கலாச்சார ஒற்றுமைகள். அத்துடன் ஒரு இன மக்களைப் பற்றி மற்றைய இன மக்கள் கொண்டிருக்கும் தப்பிப்பிராயங்களை களைய வேண்டும். (உ-ம்) வடகிழக்கில் உள்ளோர் தெற்கில் உள்ளவர்களை இனவாதிகள் என எண்ணுதல் அரசியல் வாதிகள் அரசியல் லாபம் தேடும் பொருட்டு இனவாதத்தை தூண்டும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடாதிருத்தல்.

மேலும் இங்கு பட்டறை தொடர் அமர்வுகள் இடம்பெற்றன. அவற்றின் மைய வினாக்கள்

1. சிறிலங்காவில் ஒப்புரவுதன்மையுடையதும், நியாயமானதுமான சமாதானத்தை அரசியல் வழியினூடாகமட்டும்தான் சாதித்துக்கொள்ள முடியுமா? அவ்வாறு இல்லாவிடின் கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் ஊடகத்துறையினர் ஒப்புரவைப் பேணுவதில் என்ன பங்கினை வகிக்க முடியும்?
2. சமாதானத்தை முன்னெடுத்து தீவிரமாக உழைப்பதில் என்ன இடையூறுகளுக்கு எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும், ஊடகத்துறையினரும் முகம் கொடுக்கின்றார்கள்? இவ்வாறான இடையூறுகளை எப்படி வெற்றி கொள்ளலாம்?

அத்துடன் நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக சமாதானத்திற்காக பல பங்களிப்புகளை செய்த தென்மாகாண ஊடகவியலாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. டபிள்யூ. ரி.ஜெ, எஸ், கவிரட்ன

(நன்றி: பெண்கள் செய்தி மடல் - சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்)

வீரகேசரி

மங்கையர் கேசரி - 2003

ஆற்றுப்படுத்தும் பணியில் திருமறைக் கலாமன்றம்

சனாமிப் பேரலையால் பாதிப்புற்று நலன்புரி நிலையங்களில் தங்கியுள்ள மக்களின் உள ரீதியான தாக்கத்தை நீக்கும் பொருட்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தினரும் உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ளவுள்ளனர்.

2004 டிசம்பர் 26ம் திகதி ஏற்பட்ட கடல் கொந்தளிப்பினால் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் தமது உடைமைகளை இழந்து உறவுகளை இழந்து ஏதிலிகளான நிலையில் உள்ளீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் குழம்பிய மனதுடன் நலன்புரி நிலையங்களில் வாழ்ந்த வருகின்றனர்.

இவ்வாறு பாதிப்புற்ற நிலையிலுள்ளவர்கள் மன உளைச்சலைப் போக்க அவர்களை உளவியல் ரீதியாக அணுக திருமறைக் கலாமன்றம் உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை நடத்தவுள்ளது.

இதற்கான ஆரம்பகட்ட நடவடிக்கையான நலன்புரி நிலையங்களில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அங்கத்தவர்கள் தனித்தனியாக பாதிக்கப்பட்டவர்களை அணுகி, அவர்களின் மன உளைச்சல்களைப் போக்கிவருகின்றனர் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

உதயன் - 08.01.2005.

தமிழ்க் கலைகளுக்கு உயிருட்டும்

திருமறைக் கலாமன்றம்!

தமிழின் பாரம்பரியம், கலாச்சாரம் தனித்துவம் என்பன யுத்தம் என்ற கொடிய விலங்கினால் சிதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்சிதைவுகளுக்குள்ளும் ஓர் உயிர்த்துடிப்பாய் ஆங்காங்கே தமிழன் தனித்துவங்கள் பேணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது சற்று ஆறுதலை தரத்தான் செய்கின்றது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இயக்குனர் அருட்தந்தை நீ. மரியசேவியர் அடிகள் தமிழன், தமிழின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்தியம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

தமிழன் இயல், இசை, நாடகப் பரிமாணங்களையும் கூத்து போன்ற பாரம்பரிய கலைவடிவங்களையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல திருமறைக் கலாமன்றம் ஒரு பாலமாக விளங்குகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் நாட்டின் பிற பகுதிகளின் கலைஆர்வம் மிக்கோரை இணைத்தும் இலைமறை காயாக இருக்கும் முதுமை கலைஞர்களின் திறமையை வெளிக்காட்டியும் தமிழுக்கு புத்துயிர் அளிக்கும் பணியை திருமறைக்கலாமன்றம் திறம்பட நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

கலைகள் இன, மத, சாதிக்கு அப்பாற்பட்டவை. மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுக்கவும் நொந்து சிதறிப் போயுள்ள மனங்களுக்கு உள் சிகிச்சை அளிக்கும் பொக்கிஷமாக கலைகள் விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் திருமறைக் கலாமன்றம் 35 வருடங்களாக கலை வழிப்பயணத்தோடு ஆற்றுப்படுத்தலை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் கொழும்பில் மாபெரும் எழுச்சி மிக்க தமிழ் விழாவின் சிறப்பு மிகு நிகழ்ச்சிகளை இனிதே நடத்தியுள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் எல்லையற்ற கலைப்பயணம் குறித்து கொழும்புக்கு வருகை தந்திருந்த மன்றத்தின் கலைஞர்களுடன் அளவளாவும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சமகாலச் செயற்பாடுகள், நோக்கங்கள், கலைப்பயண அனுபவங்கள் குறித்து யாழ்ப்பாண திருமறைக் கலாமன்றச் செயலாளர் சாம்பிரதீபன், மன்றத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினரும் சிற்பக் கலைஞருமான ஏ.வி.ஆனந்தன், தமிழ் விழாக்குழு உறுப்பினர் பி. எஸ். அல்பிரட், யாழ் சிறுவர் கலைக்கூட பொறுப்பாசிரியர் ரஜித்தா ஆகியோர் கருத்து வழங்கினர். அவர்களுடனான கலந்துரையாடல் கீழே நேர்காணலாகத் தரப்படுகின்றது.

கேள்வீ: திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வரலாறு தோற்றம் பற்றி கூறுவீர்களா?

பதில் : சுமார் 35 வருடங்களுக்கு முன்பு இயக்குனர் அருட்தந்தை மரிய சேவியர் அடிகளாரினால் கிறிஸ்தவ கலைஞர்களுடன் மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின்பு பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் மன்றத்தில் இணைந்து கொண்டனர். வளர்ச்சிப்பாதையில் பலரை இழந்து விட்டாலும் மூன்றாவது தலைமுறையினரின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தை மன்றத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

1965 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் உரும்பிராயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் 'கலைவழி இறைபணி' என்ற வேதவாக்கை முன்னெடுத்து கலைவழி ஆற்றுப்படுத்தலை இப்பொழுது நாம்செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். எமது வளர்ச்சி ஜரோப்பிய நாடுகள் வரையும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் சுவிசில் தமிழ் விழா ஒன்றை நடாத்தினோம். அதனைத் தொடர்ந்து திருமலை, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களிலும் தமிழுக்கு விழா எடுத்தோம்.

கேள்வீ: திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பரந்துபட்ட பணிகளை கூறுங்கள்?

பதில் : பரந்துபட்டளவில் நாடகம், பயிற்சி போன்ற துறைகளில் அகலக் கால் பதித்துள்ளது. மன்றத்தின்பணிகளை இரண்டு பிரிவாக வகுக்கலாம். ஒன்று கலைப்பணி என்று கூறும்போது அவைக்காற்று நுண்கலைகள் என்பவற்றுடன் கலைஞர்களை அடையாளம் காணுதலும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தலுமாகும். உருவாக்கல் பணி எனும்போது அரங்க ஓவிய சிற்பக்கலைஞர்களை உருவாக்குவது எனலாம். கவின் கலை பயிலகம், நாடகப்பயிலகம், இலக்கியப் பயிலகம், சிறுவர் கலைக்கூடம் என்பன அடங்கும்.

அத்துடன் மன்றத்தின் வெளியீடுகளாக கலைமுகம் காலாண்டு, கலை இலக்கிய சஞ்சிகை, நாடக அரங்கியலுக்கான ஆற்றுகை எனும் சஞ்சிகை, சைவச்சிந்தாந்தம் எனும் வெளியீடு, நாடக நூல்கள், இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், திருமறை நூல்கள் வரிசையில் வேதாகமக் கதைகளை நாடக வடிவில் ஆக்கிய ஒரு தொடர், ஒலிநாடாக்கள் வெளியீடு, துளிகள் என்ற இளைஞர் ஒலிநாடா வெளியீடு என்பன அடங்கும்.

கேள்வீ : திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏனைய கலைஞர்களுடனான உறவுப்பாலம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளதென கூறமுடியுமா?

பதில் : சாதி, இன பேதமின்றி கலையை முதன்மையாகக் கொண்டு மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுக்கவே நாம் முயற்சி செய்கிறோம். இதில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் கலைஞர்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லை. சிங்களப் பிரதேசங்களிலும் எமது மன்றத்தின் கிளைகள் காணப்படுகின்றன. சிங்களக் கலைஞர்களுடனான எமது உறவுப் பாலம் கெட்டியானது. சிங்கள இலக்கிய வாதியான பேராசிரியர் சரத் சந்திராவுடன் இணைந்து 1994 இல் தரிஷனம், அசோகா போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றினோம். (அசோகா வார்த்தைகளற்ற நாடகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.) சோமலதா சுபசிங்க போன்றோர் எமது கலைப்பயணத்திற்கு உதவியாக உள்ளனர். கலைப்பாலத்தினூடாக சமாதானம், சுபீட்சத்தை உருவாக்குவதே எமது நோக்கம். கொழும்பு கலைஞர்களை யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்துச் சென்றும் யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களை கொழும்பு அழைத்துச் சென்றும் கலைவடிவங்களை பரிமாற்றம் செய்கின்றோம்.

கேள்வீ : திருமறைக்கலா மன்றத்தின் தாயகம் யாழ்ப்பாணம். அங்கு நிலவும் போர்ச்சூழல் கலைப் பணிகளை பாதிக்கவில்லையா?

பதில் : கடந்த 35 வருடங்களாக மன்றம் பிரச்சினைகளின் மத்தியில் எதிர்நீச்சல் அடித்து தனது கலைப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்பு வரை கடினமான சூழல் நிலவிய 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே எமது கலைப்பயணம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. நாம் தளர்ச்சியடையவில்லை. உத்வேகத்துடன் தான் எமது பயணம் தொடர்கின்றது.

கேள்வீ : போர்ச்சூழல் காரணமாக விரக்தியுற்ற மக்கள் குறிப்பாக யாழ். மக்கள் மத்தியில் இருந்து எப்படி உங்கள் கலைப்பயணத்திற்கு புதிய உத்வேகம் கிடைத்தது?

பதில் : பிரச்சினை, மனத்தாங்கல், உளநெருக்கீடுகள் இருக்கும் மனங்களுக்குத்தான் உள ஆற்றுகை தேவைப்படுகின்றது. அதே போன்று போர்ச்சூழலின் தாக்கத்தில் பலவிதமான மனோ பாதிப்புக்களுக்கு உட்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு எமது கலைப்பயணம் பெரும் ஆறுதலாகவும் உள ஆற்றுகையாகவும் அமைந்தது. திறந்தவெளியில் குண்டு விழும்போதே எமது நிகழ்ச்சிகள் திறந்த வெளியரங்கில் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அவர்களது உள்ளம் நொருங்கிப்போயிருக்கும் நிலையில் உள்ளத்திற்கு உவகை அளிக்கின்றது எமது கலை. அத்துடன் கலைபொழுதுபோக்கு அம்சமாக பாவிக்கப்பட்ட நிலைமை இன்று முற்றிலும் மாறிவிட்டது.

அரங்குக்கூடாக சமூக மாற்றம் இன்று சாத்தியப்படக் கூடிய விடயமாக உள்ளது. சமூகம் நோக்கிய ஆழமான தடயங்களை முன்வைக்கின்றதன்மை கலைகளுக்கூடாக வெளிப்படுகின்றது. எங்களுடைய பணி இவற்றை ஒட்டு மொத்தமாக பலவித பரிமாணங்களில் பார்வையாளர்களை நோக்கி விசப்படுகின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. மண்ணைப் பற்றிய சிந்தனைகளை ஊட்டுவது மட்டுமல்லாது கலை வடிவங்களை உளச் சிகிச்சையாக பயன்படுத்துகின்றோம். அத்துடன் மகிழ்வளிப்பு பொழுதுபோக்கு சார்ந்த கலை நிகழ்ச்சிகளையும் சமூக நேசிப்பு சமாதானம் தொடர்பான கருத்து நிலைசார்ந்த அரங்கியல் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றோம்.

கேள்வீ : திருமறைக் கலாமன்றம் ஒரு சமயம் சார்ந்த அரங்கியல் போக்கைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுப்படுவதைப் பற்றி...?

பதில் : கத்தோலிக்க குரவரை இயக்குனராக கொண்டதன் காரணமாக இந்த கருத்து நிலை தோன்றுவது வியப்புக்குரியதன்று. மறைசார்ந்த அமைப்பாயினும் எமது கிளை மன்றங்களிலும் தாய் மன்றத்திலும் அனைத்து மதங்களைச் சேர்ந்தோரும் இணைந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எமது மன்றத்தின் கலைப்பயணத்திற்கு மதம் ஒரு தடையல்ல, மனிதநேயமும் சிறந்த மனிதத்துவமுமே எமது தலையாய பிரசாரமாக அமைந்துள்ளது.

கேள்வி: யாழ்ப்பாணத்தினை தலைமை நிலையமாகக் கொண்டு செயற்படும் உங்களுக்கு போர்ச்சூழல் தொடர்பாக அதிக அனுபவம் இருக்கும். இது குறித்து கூறுவதாயின்?

பதில்: யுத்தத்துடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார்கள் திருமறைக் கலாமன்ற கலைஞர்கள். 90 தொடக்கம் இன்று வரை அங்கு யுத்தம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மக்கள் தமது பிரதேசங்களை விட்டு இடம் பெயர்ந்து ஓடிக்கொண்டு இருக்கும் போது கலைப் பொக்கிஷங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு கலைஞர்களாகிய நாம் ஓடிய அனுபவங்கள் பல உண்டு.

கேள்வி: சமகாலப் பிரச்சினைகள் குறித்து திருமறைக்கலா மன்றத்தின் அரங்க அளிக்கைகள் எவ்வாறு அமைகின்றன.

பதில்: சமகாலத்தாக்கத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒருபோதும் மேற்கொள்ள முடியாது. நாங்கள் வன்னி உட்பட சகல பாகங்களிலும் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றோம். நாம் சமகாலப் பிரச்சினைகளை, அவற்றின் அழுத்தங்களை நேரடியாக அரங்குகளில் பேசுவதில்லை. ஆனால் அத்தாக்கத்தை உணரத்தக்க வகையில் குறியீடுகள் ஊடாக நிறைய விடயங்களைப் பேசுவதுண்டு.

கேள்வி: அரங்கியலில் சிறுவர் கலைக்கூடம் குறித்து கூறுவதாயின்...?

பதில்: யாழ்ப்பாணத்தில் எமது கலைக் கூடத்தில் 120 சிறார்கள் இருந்தனர். யுத்தத்தில் சிறுவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் அவர்களது உளநலப்பாட்டை விருத்தி செய்வதே எமது நோக்கமாக இருந்தது. அதற்காக பாட்டு, நாடகங்கள் என்பனவற்றை நாம் பயன்படுத்தினோம். பெற்றோர்கள் மன அழுத்தத்தில் உள்ள போது அவர்கள் பிள்ளைகளை எமது கலைக் கூடத்தில் இணைக்கப் பயப்பட்டார்கள். இதனால் வீடு வீடாகச் சென்று பெற்றோர்களுடன் கதைக்க வேண்டி நேர்ந்தது. 92ஆம் ஆண்டு சிறுவர் கலைக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்பு, 94ஆம் ஆண்டு சோமலதா சுபசிங்கவின் தலைமையில் 30 சிறார்கள் கொழும்புக்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள். கொழும்பு சிறுவர்களுடன் இணைந்து முதன்முதல் அவர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். இது அச்சிறுவர்களுக்கு புது அனுபவமாக இருந்தது. இந்த வகையில் வவுனியா, மன்னார், அப்புத்தளை போன்ற மன்றங்களில் சிறுவர் கலைக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. வடக்கு, தெற்கு சிறுவர்களை இணைப்பதற்காக சஞ்சிகை வெளியீடு ஒன்றை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இதன் மூலம் அவர்களது மன உணர்வினை வெளிப்பாடுகளை அவர்களது இயல்பான மொழியிலே வெளிப்படுத்தி சஞ்சிகையாக வெளிப்படுத்துகிறோம். மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை இச்சஞ்சிகையை வெளியிட உள்ளோம். சிங்கள, தமிழ் கட்டுரை, கடிதங்களை மொழி பெயர்ப்பு செய்து ஒரே நூலில் வெளியிட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

கேள்வி: புலம்பெயர் நாடுகளில் உங்களது கலைப்பயண அனுபவம் எவ்வாறு இருந்தது?

பதில்: 1997 ஆம் ஆண்டில் இருந்து புலம் பெயர் நாடுகளுக்கான எமது கலைப்பயணம் ஆரம்பமாகின்றது. 1997ஆம் ஆண்டு யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தினைச் சேர்ந்தோர் 'வடலிக் கூத்தர்' என்ற பெயரில் பிரான்ஸ், ஜேர்மன், ஹொலன்ட் போன்ற நாடுகளுக்கு பயணத்தை மேற்கொண்டனர். அதே போன்று 98 ஆம் ஆண்டு எமது பயணம் "வடலிக் கூத்தர்" என்ற பெயரில் ஆரம்பமானது, அன்று தொடக்கம் இன்று வரை எமது கலைப்பயணம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

எமது பயணத்தின் நோக்கம் புலம் பெயர் நாட்டு மக்களுடன் உறவைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதாகும். அத்துடன் கூத்து போன்ற எமது பாரம்பரிய கலைகளை உணர்த்தும் தேவையும் இருந்தது. எமது மக்கள் அனுபவிக்கும் சொல்லொணாத் துயரங்களை நாம் உள்வாங்கி பேசக் கூடியதாகவும் இருந்தது. வார்த்தைகளற்ற நாடகங்களின் மூலம் அவர்களது அனுபவங்களை பிறருக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. நாம் புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தினோம். இது மொழி தெரியாதவர்கள் மத்தியில் கூட செய்திகளை எடுத்துச் சென்றது என்றே கூறவேண்டும்.

நன்றி

நேர்காணல்: ஆர். பிரியதர்ஷினி,

வீரகேசரி 07-10-2001

40

வருட பூர்த்தியைக் கொண்டாடும் திருமறைக்கலாமன்றம்

திருமறைக்கலாமன்றம் “Centre For Performing Arts” கலைவழி இறைபணி ஊடாக சேவையாற்றி இன்று 40 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது.

சிங்கள தமிழ் மக்களிடையே புரிந்துணர்வையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்காக சிங்கள பாரம்பரிய கலைகளை வடக்கிலும், தமிழ் பாரம்பரியங்களை தெற்கிலும் நடைமுறைப்படுத்தி எல்லா சமூகத்தினரையும் ஒன்றிணைத்து வருகின்றது.

இதனை முன்னிட்டு கொழும்பு மாநகரில் மாபெரும் கலைநிகழ்ச்சி நாளை வெள்ளிக்கிழமையும் நாளை மறுதினம் சனிக்கிழமையும் சிங்கள தமிழ் கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து திருமறைக்கலாமன்றமானது நடத்தவுள்ளது. இக்லை நிகழ்ச்சியில் திருமறைக் கலாமன்ற 20 பிராந்திய மன்றங்களின் அங்கத்தவர்கள் பங்குபற்றுவர். இவ்விழா பம்பலபிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் மாலை 7.00 மணிக்கு ஆரம்பமாகும்.

சமாதானம் பற்றியே இன்று உலகம் முழுவதும் பேசப்படுகின்றது. நிரந்தரமான சமாதானத்தை அடைவதற்கு ஒரே வழி அனைத்து மக்களும் சுதந்திரமாகவும், சமத்துவமாகவும், சகோதரத்துவத்துடனும் வாழ்வதேயாகும்.

இதற்கான விழிப்புணர்வை இலங்கையில் மட்டுமன்றி அகில உலகமும் முன்னெடுத்து கலைப்பணியாற்றி வருவது திருமறைக்கலாமன்றம் என்றால் அது மிகையாகாது.

சொந்த இனத்தில், மொழியில், மதத்தில், கலாச்சாரத்தில் பற்று வைக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருடையதும் ஒவ்வொன்றினதும் தனித்துவம் போற்றப்பட வேண்டும். அத்தனித்துவம் பொது நலனுடனும், பொது நோக்குடனும் இணைந்து செயற்பட வேண்டும். இத்தகைய சேவையை திருமறைக்கலாமன்றம் செய்து வருகின்றது.

இவ்வருடம் பெரும் தெய்வீகப் பணியுடன் கலைப் பணியை அர்ப்பணிப்புடன் செய்து வருபவர் பேராசிரியர் அருட்தந்தை நீ. மரிய சேவியர் அடிகளார். இவர் நாட்டில் ஏற்பட்ட கடற்கொந்தளிப்பின்போதும் போர் தாக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட போதும் மனம் தளராது இறையருளால் கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைப்பணியை யாவரும் மெச்சும் வண்ணம் திறமையாக நடத்தி வந்தார்.

1965ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திருமறைக் கலாமன்றம் பேராசிரியர் அருட் தந்தை நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரின் தலைமையில் சமயப்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி, இலக்கியப்பணி, கலைப்பணி யாவற்றையும் திறம்பட செய்து யாவரும் போற்றும் வண்ணம் வட மாநிலத்தில் மட்டுமன்றி தென் இலங்கை கலைஞர்களும் போற்றும் வண்ணம் ஓர் உதய சூரியனாக விளங்கி வருகின்றது.

அருட்தந்தை மரிய சேவியர் அடிகளார் போரின் கொடுமைகளையும், அதனால் ஏற்படுகிற அனர்த்தங்களையும், அவலங்களையும் கலைவழியாக மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இதற்காக அநேக நாடகங்களை மேடையேற்றி மக்களின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் அகற்றினார். இதற்காக அசோக சக்கரவர்த்தியின் நாடகத்தை பல தடவை மேடையேற்றி கலிங்கத்துப் போரிலே ஏற்பட்ட அவலங்களை மக்களுக்கு புரியச் செய்தார்.

மேலும் 1990ம் ஆண்டுக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் பல்வேறுபட்ட கலை வடிவங்களையும் ஒன்றுதிரட்டி பல படைப்பாக்கங்களையும் அவைக்காற்றுகளையும், வெளியீடுகளையும், உருவாக்கங்களையும் திருமறைக்கலாமன்றம் மேற்கொண்டது. இத்துடன் பல இருட்டடிப்புகளையும் உடைத்து தவிர்க்க முடியாத காத்திரமான வரலாறாக இன்றும் ஒளிகின்றது. இதற்கு காரணம் சாதி, மத, இன, வேறுபாடின்றி மனித நேயத்துடன் கலையை கருவியாக கையாளும் உத்தியோகமும்.

கலைப்பாலம் என்ற பெயரில் 1990 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் திருமறைக்கலாமன்றம் வருடா வருடம் பல சமாதான கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி வருகின்றது. இக்கலைப் பாலங்கள் இலங்கையின் வடபகுதி, தென்பகுதி என்பவற்றோடு மட்டுமல்லாது புலம்பெயர்ந்து ஜரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் எம்மவர் மத்தியிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தை தாய் மன்றமாகக்கொண்டு இயங்கிவரும் திருமறைக்கலாமன்றம் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து விரிந்துள்ளபோதிலும் குறிப்பாக தென்பகுதியில் “பாணந்துறை” என்னும் கிராமத்தில் தளம் அமைத்து தென்னிலங்கைக் கலைஞர்களையும் உள்வாங்கி இருக்கின்றது.

சிங்களப் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களை ஆற்றுகைப்படுத்துவது வடபுலத்து நிலைமைகளை நேரிடையாகத் தரிசிப்பது யுத்த பூமி வாழ் மக்களை சந்திப்பதற்கூடாக கலைப்பாலத்தை உறவுப்பாலமாக மாற்றி அமைத்து புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவது என்பன திருமறைக்கலாமன்றத்தாரின் இலக்குகள் ஆகும்.

பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காக திருமறைக்கலாமன்றம் மாபெரும் மகளிர் எழுச்சி மாநாட்டை திருமறைக்கலாமன்ற மகளிர் அமைப்பு இணைப்பாளர் திருமதி ஜெனோவா அற்புதம், திருமறைக்கலாமன்ற மேலதிக பிரதி இயக்குனர் திருமதி செபாலி ரணசிங்க மற்றும் மன்றத்தின் பிரதம ஆலோசகர் அல்பிரட், சொலமன், லத்தீஸ்லாஸ் ஆகியோர் ஒழுங்கு செய்திருக்கின்றனர்.

நாற்பது ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திருமறைக்கலாமன்றம் மேலும் பல சமூக கலைப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நன்றி

கலாபூஷணம் செல்வதம்பி மாணிக்கவாசகர்.

வீரகேசரி -30. 06.2005

சுவிஸ்நாட்டிற்கு

சர்வதேச ரீதியில் சுவிஸ் நாட்டில் சிறுவர்களுக்கான “விளையாட்டின் ஊடான சமாதானம்” என்ற நிகழ்வில் உலகம் முழுவதிலும் இருந்து 250 சிறுவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். இதில் இலங்கையின் பிரதிநிதிகளாக திருமறைக்கலாமன்றம் தெரிவு செய்யப்பட்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தில் இருந்து 10 சிறுவர்களும், இரண்டு மேற்பார்வையாளர்களும் கலந்துகொள்கிறார்கள். இதில் திருமறைக்கலாமன்றத்தை சேர்ந்த சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் உட்பட மேற்பார்வையாளராக மட்டக்களப்பு திருமறைக்கலாமன்ற இணைப்பாளர் வள்ளுவன் சுவாமிநாதனும் கலந்து கொள்கிறார்.

சிறுவர் உலகம்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சிறுவர் பாசறை

சமூகத்துக்கு தொண்டாற்றும் அமைப்புக்களின் வரிசையிலே திருமறைக்கலாமன்றத்தின் பணி, புழுக்கம் எடுக்கும் இடங்களில் தென்றலாக வீசிவருகின்றது. இனம், மதம், மொழி பால் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் கலைஞர்கள், இளைஞர் யுவதிகள், சிறுவர்கள் என்று தனது கலைப்பணியையும் உருவாக்கற்பணியையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது. எதிர்கால மானிட சமூகத்தை உணர்வு மிக்கதானதொன்றாக்குவது காலத்தின் தேவை என்பதனை தன் பணித்தளங்களினூடாக திருமறைக் கலாமன்றம் அறிந்து தனது செயற்திட்டங்களை வீஸ்தரித்துள்ள எம்மை திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கடந்த பத்தாண்டு வரலாற்றில் அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

இச்செயற்திட்டங்களில் ஒன்று தான் “சிறுவர்களுக்கான சமாதான வலயம்” இது யாழ்ப்பாணம், இளவாலை, வவுனியா, மன்னார், திருகோணமலை, கொழும்பு, ஹப்புத்தளை, மஸ்ரீய, பல்பொல, பண்டாரகம, மொறந்துடுவ, மாத்தறை, காலி, கண்டி, இரத்தனபுரி, பீபீல போன்ற இடங்களில் சிறுவர்களுக்கான தளம் அமைக்கப்பட்டு சிறுவர்கள் ஆளுமையிலும், ஆக்கத்திறனிலும் வளர்த்தெடுக்கப் படுவதுடன் சமாதானம் தொடர்பான நல்லெண்ணத்தை அவர்களிடையே உருவாக்கி வருகின்றது. இதன் ஒரு செயற்பாட்டு வடிவமே “சிறுவர் உலகம்” எனும் சிறுவர்களுக்கான பாசறை. இந்நிகழ்வு கடந்த 2003 ஆகஸ்ட் மாதம் 23, 24, 25 திகதிகளில் றாகம Bபோய்ஸ் ரவுனில் {Ragama Boys' Town} இடம் பெற்றது. ஒவ்வொரு பகுதியில் இருந்தும் 10 சிறுவர்களும் இரு ஆசிரியர்களும் ஊக்குவிப்பாளர்களுமாக 200 பேர் பங்குபற்றி இருந்தார்கள்.

பாசறையின் நோக்கம்

இலங்கையின் பல பாகங்களிலுள்ள சிறுவர்களை ஒன்றினைத்து அவர்களிடையே மனித நேய சமூக சூழ்நிலையை கட்டியெழுப்புவதல். இதற்காக இனங்களிடையே காணப்படும் கலை கலாச்சாரங்களை அறிமுகப்படுத்தி ஒருவர் ஒருவரின் பண்பாட்டு வடிவங்களை அறிந்து ஏற்றுக் கொள்வதுடன் தமக்கிடையே சிறந்த உறவு நிலையை பேணி தமதுவளர்ச்சிப்பாங்கினை அடையாளம் காணல். இது மட்டுமல்லாமல் நற்செயல்கள் புரிவதற்கு ஊக்கம் பெறுவது, ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது, தலைமைத்துவ பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்வது, இதனூடாக சமாதான சமூகம் ஒன்று உருவாக்கப்படுவதன் அவசியத்தை சிறுவர்கள் தம் அறிவுக்கொள்ளவிற்கு ஏற்ப அறிந்து கொள்ளலும், அதற்கு தம்மால் ஆன பங்களிப்பை ஆற்ற வேண்டும் என்பதுமாகும்.

செயற்பாட்டு வடிவங்கள்

பாசறையின் ஆரம்ப நாளில் மூலினங்களினதும் பண்பாட்டு முறையான வரவேற்பும், சிறுவர்கள் பின்பற்றும் மதவழிபாடும் இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து சுய அறிமுகம், மூலினங்களும் அடங்கலாகும் குழுப்பிரிப்பு. அதாவது நாளாந்த நடவடிக்கைக்காக தாமே தமக்குள் பொறுப்புக்களை பிரித்தேற்பது. சிங்கள, தமிழ் சிறுவர்கள் தம் உரையாடல் மூலம் ஒருவர் ஒருவர் பற்றிய விபரங்களை சேகரித்துக் கொள்ளல், சிறுவர்களுக்கே உரித்தான ஆடல் பாடல்கள், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் அறிமுகப்படுத்தலும் குழுக்களுக்கு கிடையேயான போட்டியும், தியானம், தாம் நிலை கொண்டிருக்கும் பிரதேச நடன நாடக ஆக்கங்களை வெளிப் படுத்தல், மகிழ்வையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தும் இரவு பாசறைத் தீ நிகழ்வு, சிங்கள தமிழ் கலைவடிவங்களை ஒருவர் ஒருவருக்கு அறிமுகம் செய்தலும், பயிலலும் அவற்றை மேடை நிகழ்வாக்கலும். இறுதியாக சான்றிதழ்கள் வழங்கி பிரிவுரையும் இடம் பெற்றது. இவை பாசறை நடைபெற்ற 3நாள் நிகழ்வாக காணப்பட்டது.

பொதுவான பார்வையில்

இப்படியான ஒவ்வொரு செயல் வடிவமும் எவ்வகையில் செல்வாக்கு செலுத்தி இருக்கின்றது. சிறுவர்களின் தொடர் செயற்பாடு எவ்விதம் வழிசமைக்கப் போகின்றது என்பதனை நோக்குவது

பொருத்த மானதாகும். பாசறையின் மூன்று நாட்களிலும் சிறுவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சிறு தியானத்திற்கு உட்படுத்தப் பட்டார்கள் முற்காலத்தைப் போலன்றி இன்று சிறார்களின் பருவம் ஓய்வோச்சல் அற்றதாக காணப்படுகின்றது. மனதின் அழிவுக்குரிய காரணியாக மாறுவதற்கு மூலகாரணம் அவன் தன் மனதின் அமைதி நிலையைப் பேணாமையே இவ்வாறான பயிற்சிகள் சிறுவர்களை அமைதி நிலைக்கு கொண்டு வருவதுடன் சிறுவர்களின் உடலும் உள்ளமும் ஓய்வு பெறுவதற்குரிய ஆற்றலையும் வீருத்தி செய்கின்றது. சிறுவர்களின் அவதானத்தை உள்வாரியாக ஒரு முகப்படுத்துகின்றது.

சிங்கள தமிழ் சிறுவர்கள் தாம் விரும்பியவாறு உரையாட சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இனம் மதம் மொழி பால் வேறுபாடு களைந்தவர்களாக நாம் எல்லோரும் சிறுவர்கள் என்ற நிலைப்பாட்டில் ஒருவர் ஒருவரைப்பற்றி அக்கறையோடு அறிந்து கொள்ளவும் பரஸ்பரமான உறவுகளை அனுபவத்தினூடாக பெற்றுக் கொண்டமையையும் இறுதி நாளில் அவர்கள் பிரியாவிடை பெறும்போது காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இப்பாசறையில் தமிழ், சிங்கள இனங்களின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் (எல்லை, கபடி, தாச்சிமறித்தல், கோ,கோ) கலைவடிவங்கள் (பரதம், நாட்டுக்கூத்து, கண்டியன் நடனம்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவர்கள் அனைவரும் ஆக்கபூர்வமான சுயவெளிப்பாட்டில் ஈடுபட்டதுடன் களிப்புணர்வுடனும் காணப்பட்டனர். தமது உடலினால் செய்யக் கூடிய நாலாவித அசைவுகளையும் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டனர். குழுவாக செயற்பட்டதன் விளைவாக சுய நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பியதுடன். மற்றவர்களின் ஆளுமையில் புகுந்து அவர்களின் சுபாவத்தை அனுபவித்ததும் குழு நிலைப்பாட்டை பேணியதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

இவற்றை எல்லாம் நோக்கும் போது திருமறைக்கலாமன்றம் ஆற்றும் இப்பணி காலத்தின் தேவையாகும். யுத்தமும், பேச்சுவார்த்தையும், அமைதிச் சூழலும் இவை குழப்பமுற்று மீண்டும் யுத்தமும் அழிவுகளும் என்பது ஒரு சமூக வியாதியாகக் காணப்படுகின்றது. இச் சமூக வியாதியை உடனடியாக மாற்றி அமைக்கும் ஆற்றல் சிறுவர்களிடையே இல்லாவிட்டாலும் அதற்குப்பதிலாக இவ்வியாதிக்கு சிறுவர்கள் பலியாகுவதைத் தடுத்து ஆரோக்கியமான சமூகம் ஒன்றை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். இதற்கு திருமறைக்கலாமன்றம் மேற்கொண்டுவரும் சிறுவர்களுக்கான மகிழ்வுட்டல் செயற்பாடுகள், வழிகாட்டல், சமூக இயைபாக்கம் விவேகம், ஆக்கரீதியான முயற்சி என்பன சிறுவர்களின் ஆரோக்கியமான உருவாக்கத்திற்கு அவசியமானது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

மஜித்தா

கொழும்பு

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பலம்...

- * அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க தலைமை
- * அர்ப்பணிப்பும் தியாகமும் மிக்க கலைஞர்கள்
- * கலைஞர்களின் கடின உழைப்பு
- * குருபக்தி
- * இன, மத, மொழி பேதம் காட்டாமை
- * காலத்திற்கேற்ற மாற்றத்தை ஏற்கும் நிர்வாகம்
- * பழைய தலைமுறையும் இளைய தலைமுறையும் இணைந்து செயலாற்றும் பண்பு.
- * நாம் ஒரு குடும்பம் என்ற அன்புப் பிணைப்பு
- * உலகம் முழுவதும் பரந்து ஒலிக்கும் திருமறைக் கலாமன்ற குரல்
- * தலைவர் தொட்டு தொண்டன் வரை ஒரு கலைத் தூதனாக வாழும் பண்பு.

கடல் வரைந்த ஓவியம்...

இவ்வருடம் 2005 இல் திருமறைக் கலாமன்றம் வவுனியா, கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, மாத்தறை பிரதேசங்களில் கடல் வரைந்த ஓவியம் எனும் கண்காட்சியை நடாத்தியது.

இக்கண்காட்சி, கண்களை குளமாக்கிய காட்சி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஒவ்வொரு ஓவியமும் அந்த டிசம்பர் 26இன் ஒரு சில நிமிடங்களைப் பற்றி எங்களுடன் பேசாமல் பேசியது. அந்தக் கீறல்கள் எங்கள் நெஞ்சில் இரத்தக் காயங்களை ஏற்படுத்தின.

இருப்பினும் இதனை கீறிய பின்னர் அவர்கள் மனதில் ஏதோ ஒருவித சாந்தி

சூழ்ந்திருக்கும். நெஞ்சுவலி நீங்கியிருக்கும். அந்த ஓவியங்களுக்குள் ஆயிரம் கதைகள், ஆயிரம் எதிர்பார்ப்புக்கள், ஆயிரம் ஏக்கங்கள், வார்த்தைகளற்ற அந்த வார்ப்புகளுக்கு பின்னால் வாழ்க்கையின் சோக நிகழ்வுகள் ஏராளம். வார்த்தையில் சொல்ல முடியாத ஒரு துன்பக் காவியம்தான் இந்தக் கடல் வரைந்த ஓவியக் கண்காட்சி.

இசைஞ்சு

திருமறைக் கலாமஞ்ஞ அரஞ்சில்...

நாடகம் - நாட்டுக்கூத்து - இசைநாடகம்
(1965 - 2005)

- கவ்வாரியில் கடவுள்
- சாவை வென்ற சத்தியன்
- அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம்
- காட்டிக் கொடுத்தவன்
- அமைதியின் அண்ணல்
- கவலையின் எல்லை
- சோதனைக் களம்
- ஒரு துளி
- கபட மனக்காவலன்
- வா மகனே வா
- குவலயம் பெற்ற குழந்தை
- அந்த இரவு
- கதையும் காவியமும்
- அருளும் இருளும்
- உயிர் கொடுத்த உத்தமர்கள்
- கோயில் கண்ட கொலை
- கன்னி பெற்ற கடவுள்
- செந்தணல்
- அளவு கோல்
- எழுதிய கரம்
- இன்றிரவு
- பக்தர் இறைத்த செந்நீர்
- கலக்கம் தீர்ந்த கலிலேயர்
- கீரழிந்த செங்கோல்
- மூவேந்தர்
- அந்த இரவு தந்த அமைதி
- நெஞ்சக் கனகல்
- மாதொருபாகம்
- பத்தே பத்து
- ஓளவையார்

- கும்பகர்ணன்
- பத்துகன்னியர் உவமை
- விதைப்பும் அறுப்பும்
- அனைத்தும் அவரே
- அசோகா
- ஏரோது
- ஞான செளந்தரி
- பயணங்கள்
- ஜெனோவா
- களங்கம்
- பொறுத்தது போதும்
- புறம் 279, 278
- திருச்செல்வர் காவியம்
- மண்ணின் மைந்தன்
- கன்னி பெற்ற கடவுள்
- கிபி 2000
- சத்தியத்தின் தரிசனம்
- சிறை மீட்ட இறை
- சமயத்தூது
- கோபுரத்தில் குழப்பம்
- ஒரு தேடல்
- யார் நீ
- புதுப்புனல்
- கலையாத கோலங்கள்
- பயணங்கள்
- பெண்ணியம் பேசுகிறது
- ஈன்ற பொழுதில்
- சாகாத மனிதம்
- எங்கட பிள்ளைகள்
- ஜீவப்பிரயத்தனம்
- புத்திமான்
- ஊழிக்காலம்
- புரட்சியில் பூத்த பூ
- இருண்ட மண்
- தர்ஷனா
- விடலைக்குமுறல்
- காப்பியக் கணைகள்
- மீன் தங்காத பட்டிகள்

- ஒத்தல்லோ
- ஒன்றாகில் நன்றாகும்
- ஸ்பாட்டக்கஸ்
- கண்ணுக்குத் தெரியாத சுவர்
- நிலவொன்று அனலாக
- புதுயுகத்தின் பூபாளம்
- மண்ணே சாட்சி
- ஒற்றுமையே பலம்
- நுளம்புகள்
- சித்திரம் பேசேல்
- நீ ஒரு பாறை
- இரத்தக் கடன்
- அமல மரித்தியாகிகள்
- செந்தூது
- யூத குமாரி
- தேவசகாயம் பிள்ளை
- வீரத்தளபதி
- சோழன் மகன்
- முத்தா மாணிக்கமா
- ஏகலைவன்
- சிம்சோன்
- கம்பன் மகன்
- கொல் ஈனும் கொற்றம்
- நீதி காத்தான்
- புதிய தொரு வீடு
- எதிர் கொள்ளக் காத்திருத்தல்
- கெக்குளே ராசன்
- கீறல்கள்
- பிறப்பு
- இடமில்லை
- காலமும் கோலமும்
- எரிமலை
- நச்சுப் பொய்கை
- சயந்தவன் சபதம்
- யார் நல்ல நண்பன்
- ஊரான ஊர் இழந்தோம்
- மலர்ந்தும் மலரான ரோஜா
- வசந்தத்தைத் தேடி
- சக்தியின் மகிமை
- மீனவ வாழ்வு
- இரு துயரங்கள்

* ஒளி பிறந்தது
 * எங்கே சமாதானம்
 * புது வழி தேடி
 * நான் நல்ல நிலம்
 * ஒளி தேடும் மானிடம்
 * உயிர்க்கத் துடிக்கும் உதிரங்கள்
 * கவிதையாகி கற்பனையுமாகி
 * சொந்தங்களைத் தேடி
 * வாழ்வு நம் கையில்
 * வாழ நழைந்தால் வாழலாம்
 * இன்னும் குழப்பமா
 * பாறையும் கசியும்
 * புயலான பூவை
 * ஒளியே வருக
 * மலைகளைத் தகர்ப்போம்
 * இலக்கியம் இட்ட தீ
 * பொறி
 * கூடித் துயர் வெல்
 * புதிதாய் எழுவோம்
 * நீதியின் இருக்கைகள்
 * சீவக சிந்தாமணி
 * வளையாபதி
 * சத்திய வேள்வி
 * குண்டல கேசி
 * ஏழு பிள்ளை நல்ல தங்கள்
 * தீர்க்க சுமங்கலி
 * சகுந்தலை
 * பூதத் தம்பி
 * சத்திய சோதனை
 * சிலுவை உலா
 * கவ்வாரிப் பரணி
 * பலிக்களம்
 * கவ்வாரிக் கலம்பகம்
 * கவ்வாரிச் சுவடுகள்
 * சிலுவைச் சுவடுகள்
 * குருதி கழுவிய குவலயம்
 * காவிய நாயகன்
 * கவ்வாரி யாகம்
 * அமைதிக்களம்
 * கவ்வாரிப்பயணம்
 * குருதி சிந்திய குலமகன்

குறும்பீரை

* பலிக்களம்
 * பெண்ணியம் பேசுகிறது

பாறடரும்

நன்றியும்

இம் மலரை உருவாக்க முழு அனுசரணை வழங்கிய
நோர்வே திருமறைக் கலாமன்றத்தினருக்கு
எமது மனமார்ந்த நன்றி.

- மலர்க் குழுவினர்.

இம் மலரை உருவாக்க
உறுதுணையாக இருந்த
அனைவருக்கும் நன்றி.

- மலர்க் குழுவினர்

ஒரு வேண்டுகோள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இன்றைய செயற்பாடுகள் மிகப் பரந்துபட்டவை.
சமுத்திரத்தின் ஒரு சில துளிகளை ஆய்வுக்கு எடுப்பது போல இம்மலரும் சில
சிறப்பம்சங்களை வெளிக்கொணர்ந்து உங்களோடு அதனைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றது.

இந்த நாற்பதாண்டு விழா, வர இருக்கும் ஐம்பதாண்டு விழாவிற்கான
ஒரு அடிக்கல்லாகவும், இம்மலர் அதற்கொரு முகவுரையாகவும் மட்டுமே
இருக்கின்றது.

உங்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை இம்மலர் நிறைவு செய்யாவிட்டாலும், அடுத்த
பத்தாண்டுகளில் மீண்டும் உங்களை முழு நிறைவுடன் சந்திப்போம். பொறுமையுடன்
காத்திருங்கள்.
நன்றி.

**OUR SUPER STARS IN
"KOL ENUM KOTRAM"**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

